

Μικροχωρικά ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

*Κάθε βράχος και σπίτι, κάθε αυλή κι ένα φαράγγι, κάθε βουνό κι ένα χωριό.
Αυτό είναι το κόσμημα της Ελλάδας, η Ευρυτανία μας.*

ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»
(ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ 1885)

Βραβείο Ακαδημίας

Αθηνών (1986)

Κυκλοφορεί ανάμεσα στους Μικροχωρίτες του εσωτερικού και του εξωτερικού,
καθώς και στους φίλους του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας
(Σημ.: Τα ευρυτόγραφα άρθρα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα τους)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΧΡΟΝΟΣ 28ος
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 70
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2001
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ Δρχ. 1.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ \$ 50
ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΝΠΔΔ Δρχ. 5000

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ:
1966-'70 ΜΕΝΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ
1971-'77 ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
1978-'92 ΜΕΝΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ
1993 - ΑΘ. ΚΕΡΑΝΗΣ τηλ.: 8053475
ΔΗΜ. ΚΡΙΚΟΣ τηλ.: 6467052

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ
ΑΘΑΝ. Ι. ΚΕΡΑΝΗΣ
ΤΗΛ.: 80.53.475
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
ΔΗΜ. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ
ΓΕΡΑΝΙΟΥ 7, ΤΗΛ. 5244309

Π ε ρ ι ε χ ό μ ε ν α

1) Βιογραφικό του περιοδικού "Μικροχωρίτικα Γράμματα"	1
2) Ταξιδεύοντας με τους προγόνους μας	4-5
3) Κάρτες με στοιχεία μεταναστών - Φωτογραφίες πλοίων με την περιγραφή τους	6-7-8-9-10-11
4) Κατάλογος επιβατών πλοίου "Καλαβρία"	12-13
5) Διαμαρτυρία της Αδελφότητας Μικροχωριτών	14
6) Απόσπασμα Συνεδρίασης του Συμβουλίου - Απόρριψης διαβήματος	15-16
7) Απάντηση Αρχαιολογικής Υπηρεσίας	17
8) Απ' Σώστης Αρχαιολογικός και ιστορικός χώρος	19-20
9) Η συνεδρίαση της Αδελφότητας 4 Μάρτη 2001	21-22-23-24-25
10) Απόσπασμα πρακτικού	28
11) "Απ' όσα θυμάμαι" Σταύρος Γεωργούλης	29-30
12) Συνέλευση της Αδελφότητας 27 Μάρτ	31-32
13) Απολογισμός Αδελφότητας	33-34
14) Νέα από το χωριό με λίγα λόγια	35
15) Αποζημιώσεις ναζιστικού καθεστώτος	41
16) Τεχνικό πρόγραμμα Δήμου Ποταμιάς	42
17) Σχόλια κρίσεις και αναμνήσεις	43-44
18) Απομνημονεύματα Δ. Δερματά	45-46-47-48-49
19) Κυνηγοί και κυνήγια +Ιωάν. Βράκα	50-51
20) Αναμνήσεις από την Κατοχή και Αντίσταση	52-53
21) Περίοοισα του Μοναστηριού στο Μικρό Χωριό	54-55
22) Βιβλιοπαρουσιάσεις	56-57-58-59
23) Στρατιωτικό Ημερολόγιο (Δημ. Πολύζου)	60-61-62
24) Οι δραστηριότητες του Α.Ο.Μ.Χ.	63
25) Περιήφανα γηρατιά, Βαγγέλη Ζορμπά	64-65
26) Σύντομος απολογισμός της Πανευρυτανικής Ένωσης	66
27) Το άλογο, + Ζαχαρία Παπαντωνίου	67-68-69
28) Δείκτες ανάπτυξης Νομού Ευρυτανίας	70
29) Συνδρομές Αδελφότητας	71-72
30) Δωρεές εις μνήμην	73-74
31) Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν	75-80

Το περιοδικό «Μικροχωρίτικα Γράμματα»

Το περιοδικό "Μικροχωρίτικα Γράμματα" ξεκίνησε την άνοιξη του 1966 σε πολυγραφημένη μορφή που το έπαιρναν μόνο τα μέλη του Συλλόγου των εν "Αθήναις, Πειραιεί και προαστείοις Μικροχωριτών" με ιδρυτή και συντάκτη τον τότε Γραμματέα και στη συνέχεια Πρόεδρο του Συλλόγου κ. Μένιο Κουτσούκη και συνεργασία στην γραφή και εκτύπωση την Αιμιλία Δ. Παπαδημητρίου, μέλος επίσης του ΔΣ του Συλλόγου. Από το 1970 συνεχίσθηκε η έκδοση του φύλλου με την ίδια μορφή του πολυγραφημένου εντύπου από τον αναλαβόντα την προεδρία του Συλλόγου, αείμνηστο Γιώργο Κ. Δημόπουλο και συνεργάτιδα τη Χριστίνα Ν. Παναγιώτου. Με τη μορφή αυτή εξεδίδετο ως το 1977.

Με την ανάληψη και πάλι της προεδρίας του Συλλόγου από τον κ. Κουτσούκη (1977) άρχισε η έκδοσή του υπό την μορφή περιοδικού πλέον και με τον τίτλο Μικροχωρίτικα Γράμματα και υπότιτλο "Γράμματα του Μικρού Χωριού Ευρυτανίας" Περιοδική έκδοση της Αδελφότητας Μικροχωριτών. Αρχικά εξεδίδετο στο τυπογραφείο Περικλή Ροδάκη (πλατεία Ψυρρή), φύλλα 1-4. Από το 5ο φύλλο συνέχισε την έκδοσή του στο τυπογραφείο (Λινοτυπία) Γερασ. Μαυρογιώργη (Πατριάρχου Σεργίου 6). Από το 1990 συνέχισε την έκδοσή του σε ηλεκτρονική γραφή-μοντάζ σε διάφορα καθαρά επαγγελματικά εργαστήρια μέχρις ότου κατέληξε στο σημερινό τυπογραφείο Γκαντήραγα.

Σήμερα βρίσκεται στο 26ο έτος κυκλοφορίας του και κυκλοφόρησε το 66ο φύλλο του. Σήμερα υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο είναι ο κ. Αθανάσιος Ι. Κεράνης, ως πρόεδρος της Αδελφότητας Μικροχωριτών που παραμένει ιδιοκτήτης του περιοδικού ενώ υπεύθυνος συντάκτης της ύλης είναι ο κ. Δημήτριος Σ. Κρίκος, μέλος του ΔΣ της Αδελφότητας.

Η χρονική περίοδος έκδοσής του με την πολυγραφημένη μορφή (1966-1977) θεωρείται ως περίοδος Α' ενώ η συνέχιση έκδοσης του εντύπου με την μορφή περιοδικού από το 1978 σηματοδοτεί την Β' περίοδο, η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα με την πραγματοποίηση του 66ου τεύχους.

Κατά την Β' περίοδο ξεκίνησε αρχικά ως τρίμηνη περιοδική έκδοση. Μετά παρέλευση ετών το περιοδικό σποραδικά κυκλοφορούσε 2 ή 3 φορές το χρόνο και εδώ και αρκετά χρόνια εκδίδεται σταθερά δύο φορές το χρόνο (Ιούνιο και Δεκέμβριο).

Η συνδρομή για τα μέλη αρχικά ήταν 500 δρχ. Κατόπιν αναπροσαρμόσθηκε στις 1.000 ενώ για το εξωτερικό από \$10 αρχικά σε \$25 και τελικά σε \$50. Τιμή μεμονωμένου φύλλου δεν ετέθη ποτέ.

Από πλευράς καινοτομιών, αρχικά ξεκίνησε σε πολυγραφημένη και αργότερα σε λινοτυπική μορφή. Από το 1990 με την βαθμιαία κατάργηση της λινοτυπίας, μονοτονικό κ.λπ. άρχισε η έκδοσή του σε Η/Υ και κατέληξε στην ηλεκτρονική φωτοστοιχειοθεσία και εκτύπωση. Μαζί με τη νέα μορφή άρχισε και η έγχρωμη εκτύπωση του εξωφύλλου.

Στην πολυγραφημένη του μορφή ξεκίνησε με 300 φύλλα, στη μορφή περιοδικού με 600 φύλλα και προοδευτικά έφθασε ως τα 1000 και 1200, δεδομένου ότι αποστέλλεται και σε μη μέλη της Αδελφότητας, βιβλιοθήκες κ.λπ. και μοιράζεται ελεύθερα στους κατοίκους του Μικρού Χωριού.

Η κεντρική ύλη του περιοδικού παραμένει βασικά επικεντρωμένη στη δραστηριότητα του Συλλόγου, τα ιστορικά και λαογραφικά του Μικρού Χωριού, ενδυμίες παλαιότερων. Υπάρχουν ωστόσο στήλες ευρυτανικού και ρουμελιώτικου ενδιαφέροντος αλλά και πέρα των τοπικών ενδιαφερόντων. Υπάρχουν στήλες βιβλιοπαρουσιάσεων κατ' αρχάς ευρυτανικού ενδιαφέροντος, αλληλογραφία, νεκρολογία. Από το 1993 υπάρχει στήλη διαφόρων κοινωνικών εκδηλώσεων (γάμοι, βαφτίσια, κ.λπ.).

Σ.Σ. Έχει καταχωρηθεί το βιογραφικό αυτό του περιοδικού στα Αρχεία του Κράτους του Νομού Ευρυτανίας.

04003012504010016

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

24. IV. 01

2739

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Αρ. φύλλου 301

25 Απριλίου 2001

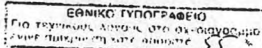
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ & ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ ΣΥΝΔΕΥΕΙ ΤΗΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. Γ. 46502/01, ΑΠΟΦΑΣΗ ΠΕΡΙ ΣΥΓΚΛΗΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦ. 53466/1668/3-10-83 ΜΕ ΠΡΟΤ. ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΤΡΟΛΟΓΗΤΗ ΤΩΝ ΑΣΤΕΓΩΝ ΣΤΕΦΑΝΟΥ 5 ΤΩΝ ΠΡΟΪΚΑΝΟΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΕΝΩΣΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ Π.Δ. ΜΕΡΟΣ ΧΩΡΙΟΥ ΠΟΤΑΜΟΧΩΡΙΟΥ, ΑΣΤΕΓΩΝ, ΤΡΙΠΛΑΤΩΝ ΜΟΝΟΚΙΤΩΝ, ΚΑΡΕΝΑΚΙΟΥ, ΠΡΟΚΕΛΑΙ, ΚΑΛΙΟΥ, ΦΟΥΝΤΑΝΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΥΠΟΜΝΗΣΤΗΡΙΟΥ ΤΟΥ Ν. ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΑΘΗΝΑ 22 Μαρτίου 2001 Ο Δ/ντής	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΤΜΗΜΑ Β
--	--

(Α)

Επιτρέπεται η ανέγερση νέων οικοδομών, η επισκευή παλαιών κτιρίων και οι προσαρτήσεις, σύμφωνα με τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις, τον ισχύοντα Αντισεισμικό Κανονισμό και τον Κανονισμό Ωπλισμένου Σκυροδέματος.

(Β1)

Επιτρέπεται η επισκευή υφιστάμενων κτιρίων, χωρίς εκκαθάριση και διαμόρφωση των εδαφικών, συνθηκών, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και χωρίς επαύξηση των φορτίων του κτιρίου. Η δυνατότητα ή μη οικοδόμησης νέων κτιρίων και προσαρτήσεων κατ' επέκταση και κατ' ύψος θα κριθεί μόνο μετά από εδαφοτεχνική έρευνα για το σύνολο της ζώνης και αξιολόγηση της μελέτης από τις αρμόδιες Υπηρεσίες.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ

1. Οικία Αγγελή Ανδριάνας
2. Συμβολή δρόμων
3. Ιδιοκτησία Σταμπολίτη Νικολάου
4. Οικία Μπόκη Δημητρίου και Σταύρου
5. Δυτικό όριο ιδιοκτησίας κληρ. Κουτσούκη Σπύρου
6. Συμβολή φυλακίου με μονοπάτι προς Νικολό
7. Ιδιοκτησία Δερματά Δημητρίου
8. Στροφή δρόμου
9. Ιδιοκτησία Γαζέτα Νικολάου
10. Ιδιοκτησία Κομπάρδου Νικολάου
11. Ιδιοκτησία Καραγκούννη Νικολάου

Αρ. Φ. 67Α/01
6Χ-10

ΜΕΛΕΤΗ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΑΣΦΑΛΩΝ ΖΩΝΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΩΝ ΔΟΜΗΣΗΣ ΣΕ ΟΙΚΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΟΙΚΙΣΜΟΣ : ΠΑΛΑΙΟ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ

ΔΗΜΟΣ : Ποταμιάς

(πρώην Κοινότητα Μικρού Χωριού)

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ

1

ΧΡΟΝΟΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
Ιανουάριος 2000

κλίμακα 1:5000

ΟΜΑΔΑ ΜΕΛΕΤΗΣ

ΛΟΥΙΖΑ ΜΑΡΘΑ

αρχιτέκτων

ΚΑΙΤΗ ΝΕΟΦΥΤΙΔΟΥ

γεωλόγος

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΣΕΛΗΝΑ

αρχιτέκτων

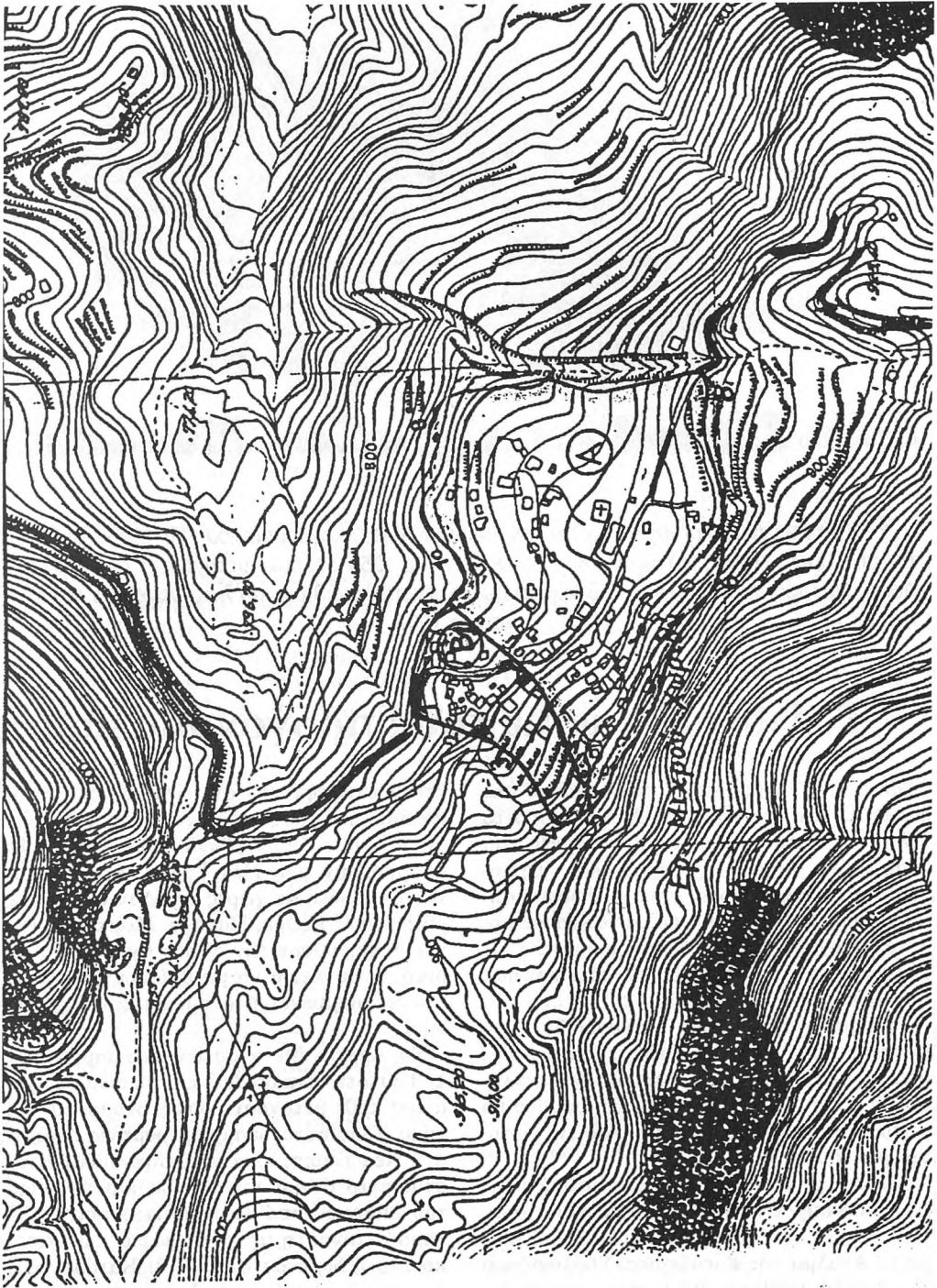
ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ πολ. μηχανικός

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΡΙΑ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΒΕΝΕΤΣΑΝΑΚΟΥ αρχιτέκτων
τμηματάρχης

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ)

2743

Ellis Island Immigration Museum

Το Κέντρο Μεταναστευτικής Ιστορίας της Αμερικανικής Οικογένειας του Ellis Island βρίσκεται στο λιμάνι της Νέας Υόρκης. Από το 1892 ως το 1954 δεχόταν μετανάστες απ' όλο τον κόσμο. Το 1965 ανακηρύχθηκε Εθνικό Μνημείο, αναπαλαιώθηκε και λειτουργεί ως Μουσείο από το 1990.

Ταξιδεύοντας με τους προγόνους μας

Μετά την Πόλη πολλοί συγχωριανοί μας ξενιτεύτηκαν στη μακρινή Αμερική από τα τέλη του 19ου αιώνα και στις αρχές του 20ου αιώνα. Αρκετοί χάθηκαν μέσα στην αχανή αυτή χώρα, χωρίς ποτέ να δώσουν σημαία ζωής. Για τους πιο πολλούς έχουμε αρκετά στοιχεία από τη δραστηριότητά τους αλλά για πολύ λίγους ξέρουμε πότε και πως έφτασαν εκεί.

Σήμερα χάρις στην ιστοσελίδα του internet για τους μετανάστες της Αμερικής από το 1892 και μετά μπορούμε να αντλήσουμε χρήσιμες πληροφορίες και σε λίγο θα μπορούμε να βρούμε ακόμη και τη φωτογραφία τους.

Το Κέντρο Μεταναστευτικής Ιστορίας της Αμερικανικής Οικογένειας βρίσκεται στο λιμάνι της Νέας Υόρκης, στο Ellis Island μαζί με το Αγαλμα της Ελευθερίας. Υπολογίζεται ότι μεταξύ 1892 και 1954 πάνω από 25 εκ.

μετανάστες έφτασαν στη Νέα Υόρκη. Βέβαια πολλοί από τους πρώτους μετανάστες δεν πήγαιναν με νόμιμες διαδικασίες ώστε να ξεμπαρκάρουν στη Νέα Υόρκη. Αρκετοί πήγαιναν πρώτα σε χώρες της Λατινικής Αμερικής όπως Κούβα, Παναμά, Μεξικό και από εκεί επιχειρούσαν την είσοδό τους στην Αμερική με συνέπεια να μη βρίσκονται σήμερα καταγεγραμμένοι στα αρχεία του Ellis Island.

Τα Αρχεία Μεταναστών περιλαμβάνουν: 1) Ταυτότητα αποβίβασης με όλα τα στοιχεία του κάθε μετανάστη όπως, όνομα, εθνικότητα, τόπο καταγωγής, ημερομηνία αφίξεως στη Νέα Υόρκη, ηλικία, οικογενειακή κατάσταση, το όνομα του πλοίου και το όνομα του λιμανιού από το οποίο ξεκίνησε. 2) Όνομα μετανάστη με φωτογραφία και ιστορικό του δεδομένου πλοίου. 3) Κατάλογος όλων των επιβατών του πλοίου.

Η περιήγηση στα αμερικανικά αρχεία μεταναστών είναι πολύ χρονοβόρα γιατί λόγω της μεγάλης κίνησης, η έρευνα διακόπτεται πολλές φορές πριν βρεθούν τα ζητούμενα στοιχεία.

Εχοντας υπόψη τα ονόματα των πρώτων Μικροχωριτών που ξενιτεύτηκαν από το βιβλίο “Το Μικρό Χωριό Ευρυτανίας” αρχίσαμε το ψάξιμο για την πρώτη 30ετία μετανάστευσης (1892-1922). Περιπλανηθήκαμε στα αμέτρητα ονόματα των μεταναστών. Πολλές οι συνωνυμίες. Η ένδειξη Μικρό Χωριό στον τόπο καταγωγής αργούσε να φανεί. Όταν όμως άρχισαν να ξεδιπλώνονται μπροστά μας τα πρώτα ονόματα αείμνηστων συγχωριανών, συγγενών, παππούδων μας, νιώσαμε ρίγη συγκίνησης. Η θέα των βαποριών που τους ταξίδευαν στα μακρινά τα ξένα έκανε την καρδιά μας να σκιρτήσει. Τους φανταστήκαμε στην κουपाσιτή να αγναντεύουν την ατέλειωτη θάλασσα του ωκεανού και να νοσταλγούν τις ψηλές ραχούλες του χωριού τους. Νιώσαμε τον πόνο στην καρδιά τους για τον τόπο, τον κόσμο, τους δικούς τους που άφηναν πίσω και την αγωνία για το άγνωστο που θάβρισκε μπροστά τους.

Ο παλιότερος, λοιπόν, συγχωριανός μας που εντοπίσαμε ήταν ο Δημήτριος Φλέγγας. Μπαρκάρισε στην Πάτρα σε ηλικία 33 χρόνων για να φθάσει στη Νέα Υόρκη στις 6 Δεκεμβρίου του 1907.

Ακολούθησε ο Παντελής Μίχος σε ηλικία 17 χρόνων. Εφυγε πάλι από την Πάτρα με το υπερωκεάνιο “Θεμιστοκλής” για να φθά-

σει στις 28 Μαρτίου 1914.

Ένα χρόνο αργότερα ο Σταύρος Κομπορόζος φθάνει στην Αμερική στις 10 Μαΐου 1915 με το πλοίο “Αθήναι” ξεκινώντας πάλι από την Πάτρα σε ηλικία 35 χρόνων.

Ο Μιχάλης Μανίκας φαίνεται να περιπλανήθηκε περισσότερο. Πήγε στη Νάπολι της Ιταλίας και από κει με το “Darte Alighieri” σε ηλικία 20 χρόνων έφθασε στη Νέα Υόρκη στις 21 Νοεμβρίου 1916.

Τρεις συγχωριανοί μας οι, Διονύσης Πλάκας 28 ετών, Παντελής Πλάκας 28 ετών και Ιωάννης Πλάκας 30 ετών, ταξίδεψαν παρέα με το “Πατρίς” από την Πάτρα για να φθάσουν στη νέα τους πατρίδα στις 14 Ιουλίου 1920.

Μαζί επίσης ταξίδεψαν οι, Κωνσταντίνος Γιουρνάς 26 ετών, Κωνσταντίνος Ζαχαρόπουλος 35 ετών και Βασίλειος Κομματάς 27 ετών. Εφθασαν στη Νέα Υόρκη στις 14 Δεκεμβρίου 1920 φεύγοντας από την Πάτρα με το πλοίο “Καλαβρία”.

Μέσα σε δύο μήνες ταξίδεψαν στην Αμερική δύο συγχωριανοί μας, ο Διονύσιος Πριόβολος και ο Σπυρίδων Κρίκος. Ο μεν πρώτος στις 7 Μαΐου 1921 μέσω Γαλλίας και με το πλοίο “Γαλλία” σε ηλικία 38 ετών και ο Σπυρίδων Κρίκος από την Πάτρα, σε ηλικία 44 ετών, με το “Βασιλιάς Αλέξανδρος” για να φθάσει στη Ν.Υ. στις 2 Ιουλίου 1921.

Για όσους ενδιαφέρονται, η διεύθυνση του internet είναι www.ellislandrecords.org

ΑΙΜΙΛΙΑ Κ.

Προσευχή του δάσους

Μπήκα μέσα στην απέραντη εκκλησιά,
που ανθρώπων χέρι δεν έχει χτίσει,
που πέρα ως πέρα έχει σκεπή τον ουρανό,
στην εκκλησιά πούχει στολίδια της τη φύση.

Τα δένδρα σαν κατάρτια δίχως τελειωμό,
με τα γερά κλαδιά τους απλωμένα,
χέρια πιστών έμοιαζαν εκείνο το πρωί
για κάποια δέηση όλα μαζί υψωμένα.

Του δάσους ψέλνουν αναρίθμητες φωνές
σεμνά της Κυριακής τη λειτουργία

κι έχυναν τ' ανθουλάκι αντί λιβανωτό
το μύρω τους για την ημέρα την Αγία.

Καντήλια που λαμπάδες είχαν αναφτεί
από την κάθε μιά του ήλιου την αχτίδα
παντού ο ύμνος σκορπιώταν της χαράς
και έλαμπε άσβυστη της ζωής η ελπίδα.

Στον Άγιο Τόπο μακρυνός προσκυνητής,
γονάτισε με ευλάβεια και η ψυχή μου,
και τότε ενώθηκε σα μέσα σ' εκκλησιά
στης Κυριακής την προσευχή η προσευχή μου.

Κάρτες με στοιχεία μεταναστών

American Family Immigration History Center

EXPLORE YOUR FAMILY HISTORY AT

ELLIS ISLAND

▶ PASSENGER SEARCH

▶ FAMILY SCRAPHOONS

▶ YOUR ELLIS ISLAND FILE

▶ THE IMMIGRANT EXPERIENCE

Welcome, Emilia | [Sign Out](#) | [Become a f](#)

▶ Find an Italian Immigration Ship

▶ Search for a Visa

▶ Your Account

▶ Help

▶ Passenger Record

▶ Ship Manifest

▶ Ship

▶ View Annotations

▶ Create an Annotation

▶ Back to Search Results

PASSENGER RECORD

Here is the record for the passenger. Click one of the links on the left to view material related to the passenger.

ADD TO YOUR ELLIS ISLAND FILE

VIEW ANNOTATIONS

Name: Flegas, Dimitrios

Ethnicity: Greece

Place of Residence: Microchori, Greece

Date of Arrival: 6 Dec 1907

Age on Arrival: 33y

Gender: M

Marital Status: S

Ship of Travel: Laura

Port of Departure: Patras, Akhaia, Peloponnessos, Greece

About the Foundation | About AFHC | Press | Contact Us | Terms of Use | Privacy

©2000 by The Statue of Liberty-Ellis Is

Όνομα	Φλέγκας, Δημήτριος
Εθνικότητα	Ελλάς
Τόπος Διαμονής	Μικρό Χωριό, Ελλάδα
Ημερομηνία Αφίξεως	6 Δεκεμβρίου 1907
Ηλικία κατά την άφιξη	33 Χρονών
Γένος	Άρρεν
Οικογενειακή Κατάσταση	Ανύπαντρος
Πλοίο που ταξίδεψε	Λόρα
Λιμάνι Αναχώρησης	Πάτρα, Αχαΐα
	Πελοπόννησος, Ελλάς

.../passRecord.asp?MID=1354394988&FNM=DIMITRIOS&LNM=FLEGAS&PLNM=FL 26/4/2001

Κρίκος Σπυρίδων

Name: Krikos, Spiridon
 Ethnicity: Greece, Greek
 Place of Residence: Mikro Horio, Greece
 Date of Arrival: 2 Jul 1921
 Age on Arrival: 44y
 Gender: M
 Marital Status: M
 Ship of Travel: King Alexander
 Port of Departure: Patras, Akhaia, Peloponnessos, Greece

Κομπορόζος Σταύρος

Name: Kombozozos, Stavros
 Ethnicity: Greek,
 Place of Residence: Mikro Horiou, Greece
 Date of Arrival: 10 May 1915
 Age on Arrival: 35y
 Gender: M
 Marital Status: M
 Ship of Travel: Athina
 Port of Departure: Patras, Akhaia, Peloponnessos, Greece

Μανίκας Μιχάλης

Name: Manikas, Michel
 Ethnicity: Greek
 Place of Residence: Rarpenitian, Greece
 Date of Arrival: 21 Nov 1916
 Age on Arrival: 20y
 Gender: M
 Marital Status: S
 Ship of Travel: Dante Alighieri
 Port of Departure: Naples, Campania, Italy

Μίχος Παντελής

Name: Mihos, Pantelis
 Ethnicity: Greece
 Place of Residence: Lastovon, Greece
 Date of Arrival: 28 Mar 1914
 Age on Arrival: 17y
 Gender: M
 Marital Status: S
 Ship of Travel: Themistocles
 Port of Departure: Patras, Akhaia, Peloponnessos, Greece

Name: Giournas, Constantinos
 Ethnicity: Greece, Greek
 Place of Residence: Mikrohorion, Greece
 Date of Arrival: 14 Dec 1920
 Age on Arrival: 26y
 Gender: M
 Marital Status: M
 Ship of Travel: Calabria
 Port of Departure: Patras, Akhaia, Peloponnessos, Greece

Name: Plakas, Dionisios
 Ethnicity: Greece, Greek
 Place of Residence: Mikro Horio, Greece
 Date of Arrival: 14 Jul 1920
 Age on Arrival: 28y
 Gender: M
 Marital Status: M
 Ship of Travel: Patris
 Port of Departure: Patras, Akhaia, Peloponnessos, Greece

Ζαχαρόπουλος Κωνσταντίνος

Name: Constantinos
 Ethnicity: Zaharopoulos
 Place of Residence: Greece, Greek
 Date of Arrival: Mikrohoriou, Greece
 Age on Arrival: 14 Dec 1920
 Gender: 35y
 Marital Status: M
 Ship of Travel: M
 Port of Departure: Calabria
 Patras, Akhala,
 Peloponnessos, Greece

Γιουρνάς Κωνσταντίνος

Name: Giournas, Constantinos
 Ethnicity: Greece, Greek
 Place of Residence: Mikro Chorio, Greece
 Date of Arrival: 14 Dec 1920
 Age on Arrival: 43y
 Gender: M
 Marital Status: M
 Ship of Travel: Calabria
 Port of Departure: Patras, Akhala,
 Peloponnessos, Greece

Name: Komatas, Vassilios
 Ethnicity: Greece, Greek
 Place of Residence: Mikro Chorio, Greece
 Date of Arrival: 14 Dec 1920
 Age on Arrival: 27y
 Gender: M
 Marital Status: S
 Ship of Travel: Calabria
 Port of Departure: Patras, Akhala,
 Peloponnessos, Greece

Κοματάς Βασίλειος

Name: Priovolos, Dionissis
 Ethnicity: Greece, Greek
 Place of Residence: Caepenission, Greece
 Date of Arrival: 7 May 1921
 Age on Arrival: 38y
 Gender: M
 Marital Status: M
 Ship of Travel: France
 Port of Departure: Le Havre, Seine-Inferior,
 France

Name: Dermatas, Spiridon
 Ethnicity: Greek, Greek
 Place of Residence: Mikro Chorio, Greece
 Date of Arrival: 1 Sep 1922
 Age on Arrival: 42y
 Gender: M
 Marital Status: M
 Ship of Travel: King Alexander
 Port of Departure: Piraeus, Attica, Central
 Greece and Euboea, Greece

Φωτογραφίες πλοίων με την περιγραφή τους

The Calabria

ADD TO YOUR ELLIS ISLAND FILE

Associated Passenger
Giournas, Constantinos

Date of Arrival
December 14, 1920

Port of Departure
Patras

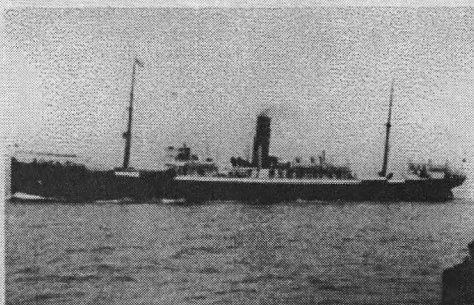

Photo: Tom Rayner

Built by D. & W. Henderson & Co
Scotland, 1901. 4376 gross tons;
long; 47 feet wide. Steam triple
single screw. Service speed 13 k
passengers (20 first class, 1150

Built for Anchor Line, British flag,
named Calabria. Mediterranean-
later Glasgow-New York service. †

«Καλαβρία»

Ναυπηγήθηκε το 1901 στη Σκωτία και χωρούσε 1170 επιβάτες.

The Braga

ADD TO YOUR ELLIS ISLAND FILE

Associated Passenger
Flegas, Dimitrios

Date of Arrival
December 06, 1907

Port of Departure
Patras

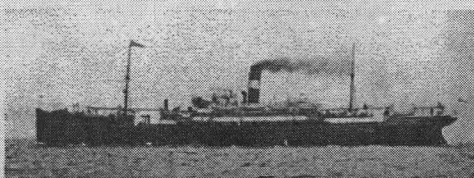

Photo: Peabody Essex Museum

Built by Russell & Company, Port
Scotland, 1907. 6125 gross tons;
long; 49 feet wide. Steam triple
expansion engines, twin screw. 5
knots. 1625 passengers (50 first
class, 1500 third class).

Built for Austro-Americana Line, †
1907 and named Laura. Trieste-
Laid up in Brazil 1914-17. Seized
Government, British flag, in 1917
as reparations in 1919. Transferred
Line, French flag, in 1919 and Br
New York service. in 1926.

«Λόρα»

Ναυπηγήθηκε στη Σκωτία το 1907 και χωρούσε 1625 επιβάτες

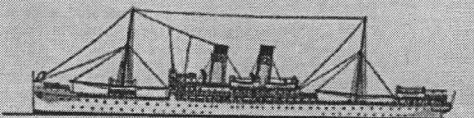
The Claude Chappe

ADD TO YOUR ELLIS ISLAND FILE

Associated Passenger
Plakas, Dionisios

Date of Arrival
July 14, 1920

Port of Departure
Patras

Drawing: Duncan Haws

«Πατρίς»

Ναυπηγήθηκε στην Αγγλία το 1909 και χωρούσε 1420 επιβάτες.

Built by Northumberland Shipbui
Howdon-on-Tyne, England, 1909.
370 (bp) feet long; 47 feet wide.
expansion engines, twin screw. 5
knots. 1420 passengers (60 first
class, 1300 third class).

Built for National Greek Line, in 1
Patris. Piraeus-New York service.
hospital ship 1913. Sold to Messa
Maritimes, French flag, in 1920 ar
Claude Chappe. Marseilles-Far E
Scrapped on Hong Kong in 1939.

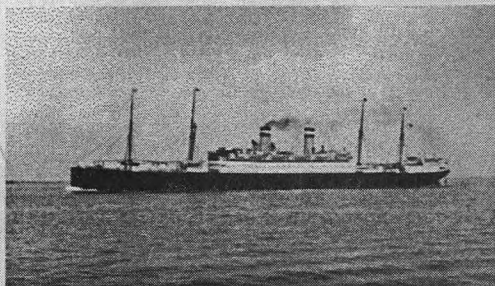
The USS Mobile

ADD TO YOUR ELLIS ISLAND FILE

Associated Passenger
Dermatas, Spiridon

Date of Arrival
September 01, 1922

Port of Departure
Piraeus

Built by Blohm & Voss Shipbuilder Germany, 1909. 16960 gross tons; long; 63 feet wide. Steam quadruple expansion engines, twin screw. 15.5 knots. 2841 passengers (2 second class, 2378 third class).

Built for Byron Steamship Company and renamed **King Alexander**. New York service. Sold to Hamburg Line, German flag, in 1909 and renamed **Alexander**. Hamburg-New York service. Laid up Additional Arrival by United States Government, Arrived in 1919 and renamed **USS Mobile**. Sunk in Hamburg in 1933.

Photo: Peabody Essex Museum

«Βασιλιάς Αλέξανδρος» Ναυπηγήθηκε στη Γερμανία το 1909 και χωρούσε 2841 επιβάτες.

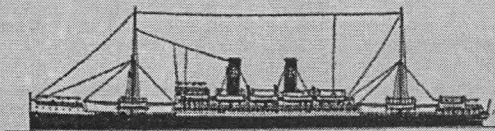
The Athinai

ADD TO YOUR ELLIS ISLAND FILE

Associated Passenger
Komborozos, Stavros

Date of Arrival
May 10, 1915

Port of Departure
Patras

Built by Raylton Dixon & Company, England, 1908. 6742 gross tons; long; 52 feet wide. Steam triple expansion engines, twin screw. 15 knots.

Built for Greek Line, Greek flag, it was named **Athinai**. Piraeus-New York service. Destroyed by fire in the Atlantic. Destroyed by fire in the Atlantic. Destroyed by fire in the Atlantic.

Drawing: Duncan Haws

«Αθήναι»

Ναυπηγήθηκε στην Αγγλία το 1908 και κήκε το 1915.

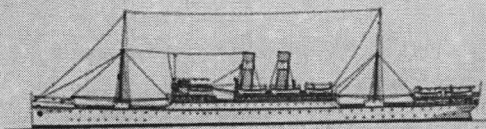
The Themistocles

ADD TO YOUR ELLIS ISLAND FILE

Associated Passenger
Mihos, Pantelis

Date of Arrival
March 28, 1914

Port of Departure
Patras

Built by J. Priestman & Company, Scotland, 1907. 6045 gross tons; long; 50 feet wide. Steam triple expansion engines, twin screw. 15 knots. 1700 passengers (100 first class, 1500 third class).

Built for Hellenic Transportation Line 1907 and renamed **Moraitis**. Piraeus service. Renamed **Themistocles**. Chartered by National Greek Line for further Atlantic service after 1927.

Drawing: Duncan Haws

«Θεμιστοκλής»

Ναυπηγήθηκε στη Σκωτία το 1907 και χωρούσε 1700 επιβάτες.

The Asahi Maru

ADD TO YOUR ELLIS ISLAND FILE

Associated Passenger
Manikas, Michel

Date of Arrival
November 21, 1916

Port of Departure
Naples

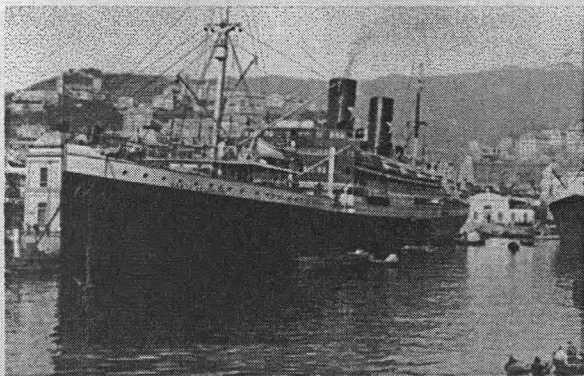

Photo: Andreas Hernandez Collection

Built by Societa Esercizio Bacini, Italy, 1914. 9757 gross tons; 503 59 feet wide. Steam quadruple screw. Service speed 16 knots. 100 first class, 260 second class, 1825 third class.

Built for Transatlantica Italiana Line named **Dante Alighieri**. Italy-Ne sold to Japanese buyers, in 1928 **Asahi Maru**. Damaged in collision in the Sea, Japan, on February 5, 1944. scrapped in 1949.

«Dante Alighieri»

Ναυπηγήθηκε στην Ιταλία το 1914 και χωρούσε 2185 επιβάτες

The France

ADD TO YOUR ELLIS ISLAND FILE

Associated Passenger
Priovolos, Dionissis

Date of Arrival
May 07, 1921

Port of Departure
Le Havre

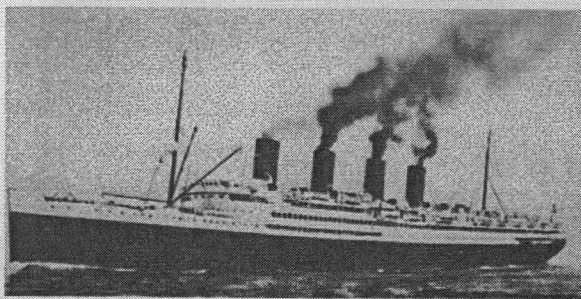

Photo: French Line

Built by Chantiers de Penhoet, St 1912. 23666 gross tons; 713 (bp) feet wide. Steam turbine engines, screw. Service speed 24 knots. (534 first class, 442 second class).

Built for French Line, French flag, named **France**. Le Havre-New York in WW1; resumed trans-Atlantic service Laid up Additional Arrivals, in 1933 Dunkirk in 1934.

«Γαλλία»

Ναυπηγήθηκε στη Γαλλία το 1912 και χωρούσε 1176 επιβάτες

Οι ομορφότερες διακοπές
είναι οι διακοπές στο Μικρό Χωριό
κοντά στους φίλους και τους συγγενείς
συντροφιά με τις παιδικές μας αναμνήσεις

Κατάλογος επιβατών πλοίου “Καλαβρία”

Οι σελίδες του καταλόγου των επιβατών του Καλαβρία είναι πάρα πολλές για να συμπεριλάβουν τα ονόματα των 1170 επιβατών. Δίδεται μόνο η σελίδα στην οποία γράφεται το όνομα του επιβάτη που θέλουμε. Εμείς ζητήσαμε ενδεικτικά τη σελίδα που ήταν γραμμένος ο **Βασίλης Κομματάς** και κατ' ευτυχή συγκυρία στην ίδια σελίδα με αύξοντα αριθμό 0028 φαίνεται και το όνομα του **Κώστα Γιουρνά**.

Discover Your Family History Online
EXPLORE YOUR FAMILY HISTORY AT
ELLIS ISLAND

[PASSENGER SEARCH](#) [FAMILY SCRIPBOOKS](#) [YOUR ELLIS ISLAND FILE](#) [THE IMMIGRANT EXPERIENCE](#)

[Passenger Record](#)
[Ship Manifest](#)
[Ship](#)
[View Annotations](#)
[Create an Annotation](#)
[Back to Search Results](#)

Welcome, Emilia | [Sign Out](#) | [Become a User](#)
[Find relatives by name](#)
[Search by date](#)
[View records](#)
[Help](#)

SHIP MANIFEST

Manifests often extend across more than one page. Your passenger may be listed in this page, or a few pages forward or back. To see other pages, click 'previous' or 'next.' Note: each page must be saved separately to Your Ellis Island File.

Calabria

[VIEW ORIGINAL MANIFEST](#)

Associated Passenger	Date of Arrival	Port of Departure	Line #
Komatas, Vassilios	December 14, 1920	Patras	0030

Manifest for Calabria

Sailing from Patras

Name	Gender	Age	Married	Ethnicity	PI
0001. Vassilopoulos, John	M	27y	S	Greece, Greek	B
0002. Alevijou, Dimitroula	F	28y	M	Greece, Greek	M
0003. Alevijou, Vassiliki	F	5y	S	Greece, Greek	M
0004. Alevijou, Ekaterini	F	4y	S	Greece, Greek	M
0005. Alevijou, Eleni	F	2y	S	Greece, Greek	M
0006. Alevijou, Baby	F	3m	S	Greece, Greek	M
0007. Groumas, Vassilios	M	28y	S	Greece, Greek	K
0008. Georgiopoulos, George	M	43y	M	Greece, Greek	A
0009. Georgiopolou, Evagelia	F	35y	M	Greece, Greek	A
0010. Bambouli, Athina	F	38y	M	Greece, Greek	L
0011. Bamboles, Constantinos	M	36y	M	Greece, Greek	L
0012. Balanos, Nikolaos	M	14y	S	Greece, Greek	A
0013. Panopoulos, Christos	M	45y	S	Greece, Greek	C
0014. Trahanis, Periklis	M	28y	S	Greece, Greek	C

.../view/text/Manifest.asp?MID=1354394988&FNM=V&LNM=KOMATAS&PLNM=KO 2/14/2001

0015. <u>LEWIS, Elida</u>	M	30y	M	Greece, Greek	Di
0016. <u>Pappas, George</u>	M	26y	M	Greece, Greek	Di
0017. <u>Kamaretsos, Spyridon</u>	M	27y	M	Greece, Greek	M
0018. <u>Kloutsiniotis, Constantinos</u>	M	35y	M	Greece, Greek	M
0019. <u>Potiris, Antonios</u>	M	27y	S	Greece, Greek	Pe
0020. <u>Stathis, Panagiotis</u>	M	29y	M	Greece, Greek	St
0021. <u>Rozos, Agamemnon</u>	M	27y	S	Greece, Greek	Eg
0022. <u>Metaxas, Alexios</u>	M	39y	M	Greece, Greek	Lc
0023. <u>Madjikas, Theodoros</u>	M	38y	M	Greece, Greek	Lc
0024. <u>Efstathiadis, Nikolaos</u>	M	40y	M	Greece, Greek	Di
0025. <u>Mavriopoulos, Panagiotis</u>	M	38y	M	Greece, Greek	Zi
0026. <u>Kordoulis, Vassilios</u>	M	33y	M	Greece, Greek	Zi
0027. <u>Kordoulis, George</u>	M	33y	S	Greece, Greek	Zi
0028. <u>Giournas, Constantinos</u>	M	43y	M	Greece, Greek	M, J
0029. <u>Nikolopoulos, Panagiotis</u>	M	31y	M	Greece, Greek	Rc
0030. <u>Komatas, Vassilios</u>	M	27y	S	Greece, Greek	M

Associated Passenger Date of Arrival Port of Departure Line #
Komatas, Vassilios December 14, 1920 Patras 0030

[VIEW ORIGINAL MANIFEST](#)

[About the Foundation](#) | [About AFHC](#) | [Press](#) | [Contact Us](#) | [Terms of Use](#) | [Privacy](#)

©2000 by The Statue of Liberty-Ellis Is

Οι συνδρομές στην Αδελφότητα και το περιοδικό μας είναι:

1. Συνδρομή ετήσια μέλους 2.000 2. Συνδρομή ετήσια του περιοδικού "ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ" είναι 1.000 δρχ. 3. Συνδρομή για εταιρείες είναι 5.000. 4. Συνδρομή ετήσια του εξωτερικού δολ. 50.

Κάνουμε γνωστό ότι οι συνδρομές των μελών και των φίλων μας είναι απαραίτητες για τη συνέχιση της δραστηριότητας της Αδελφότητας και την έκδοση του περιοδικού που έχει αυξημένα έξοδα έκδοσης και αποστολής, ιδίως του εξωτερικού είναι δυσβάστακτα.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ “Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ”

ΠΑΝΟΡΜΟΥ 18 ΤΚ 11522 ΑΘΗΝΑ

18 Ιανουαρίου 2001

Προς το Δημαρχιακό Συμβούλιο του Δήμου Ποταμιάς, Μεγάλο Χωριό, Ευρυτανίας

Θέμα: Αυθαίρετη εγκατάσταση κεραίας κινητής τηλεφωνίας

Με έκπληξη πληροφορηθήκαμε ότι ο ΟΤΕ εγκατέστησε κεραία στον ιστορικό και ιερό χώρο του Αη-Σώστη του παλαιού Μικρού Χωριού, χωρίς να ερωτηθεί αλλά ούτε καν να ενημερωθεί η Κοινότητα ή η Αδελφότητα Μικροχωριτών.

Επειδή σε τηλεφωνική μας διαμαρτυρία, ο αγαπητός κ. Καλλιάνης δήλωσε άγνοια της ιδιαίτερης σημασίας που έχει ο περίγυρος χώρος του Αη-Σώστη για τους Μικροχωρίτες και την γύρω περιοχή επιτρέψτε μας να επισημάνουμε τα εξής:

Ο Αη-Σώστης αποτελεί μια πολυσύχναστη και τουριστικού ενδιαφέροντος τοποθεσία του χωριού μας λόγω της επιβλητικής της ομορφιάς αλλά και της λατρευτικής και ιστορικής υφής της, στην οποία γίνονται κάθε χρόνο πολλές και ποικίλες κοινωνικές συνάξεις.

Στο χώρο αυτό διακρίνεται τμήμα παλαιού τείχους θαμμένου σε μισό μέτρο βάθος ενώ έχουν βρεθεί διάφορα θρύμματα από πήλινα όστρακα, μερικά από τα οποία είναι βαμμένα. Η γνώμη των αρχαιολόγων είναι ότι ανήκουν στην Προχριστιανική εποχή όμως, δυστυχώς, δεν ήλθε ακόμη η σειρά της Ευρυτανίας για την αρχαιολογική σκαπάνη.

Κυρίως όμως εκεί βρίσκεται το εκκλησάκι του Αη-Σώστη, που συνδέεται άμεσα με την Εικόνα της Παναγίας της Προυσιώτισσας. Ο χειρόγραφος κώδικας του Μοναστηριού αρ. 3 και η παράδοση του χωριού μας θέλει την Αγία Εικόνα να “σώζεται” στο σημείο αυτό από τη φύλαξη των συνοδών της και περνώντας μέσα από το “Τύπωμα” να επιστρέφει στο χώρο του σημερινού μοναστηριού. Στα δεξιά της σημερινής εκκλησίας υπάρχουν ίχνη παλαιότερης.

Όπως αντιλαμβάνεσθε η εγκατάσταση της κεραίας στον Αη-Σώστη βρίσκει ανάστατους όλους τους Μικροχωρίτες γιατί δεν είναι μόνο βεβήλωση του ιστορικού και ιερού αυτού χώρου αλλά και περιορίζει δραστικά τη χρήση του στενού και μικρού άλλωστε περιγύρου. Είναι μια πλήρως αυθαίρετη πράξη που βιάζει βάνουσα όχι μόνο τη θρησκευτική και ιστορική συνείδηση των κατοίκων του χωριού αλλά και την δημοκρατική και οικολογική τους ευαισθησία.

Δυστυχώς ο ΟΤΕ (και άλλοι δημόσιοι οργανισμοί) εθισμένος σε παλαιές αντιδημοκρατικές πρακτικές και οχυρωμένος πίσω από μια αναχρονιστική νομοθεσία παρεμβαίνει και επεμβαίνει σε ατομικές και κοινοτικές περιουσίες και τις δεσμεύει για να προωθήσει μηχανισμούς με τους οποίους προωθεί τα συμφέροντά του. Στην προκειμένη περίπτωση καταργεί κάθε ιδέα περί θεμιτού ανταγωνισμού με ομοειδείς εταιρείες, οι οποίες θα έδειχναν περισσότερο σεβασμό στους κατοίκους και στο περιβάλλον.

Για τους παραπάνω λόγους ζητάμε την παρέμβασή σας ώστε να αφαιρέσει ο ΟΤΕ την κεραία αυτή και να την τοποθετήσει σε άλλο χώρο μακρύτερα, σε συνεννόηση με την Κοινότητα ή την Αδελφότητα Μικροχωριτών. Είμαστε διατεθειμένοι να κινητοποιήσουμε τους πάντες, ώστε να σταματήσει αυτή η αυθαιρεσία και να γίνει σεβαστή η γνώμη και η θέληση των κατοίκων. Σήμερα δημόσια ή κοινοτικά έργα και εγκαταστάσεις είναι καλοδεχούμενα εφ’ όσον διαπνέονται από σεβασμό προς τη θρησκευτική συνείδηση, τις περιβαλλοντολογικές και ιστορικές ευαισθησίες των κατοίκων για το τόπο τους.

Με τιμή

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος Θανάσης Κεράνης

Ο Γενικός Γραμματέας Γιάννης Αθανασόπουλος

Κοιν.: Κοινότητα Μικρού Χωριού

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΕΡ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ ΔΗΜΟΣ ΠΟΤΑΜΙΑΣ**

Ταχ. Δ/ση: Μεγάλο Χωριό ΤΚ 36100

Τηλ.: 0237/41234 FAX: 0237/41561

Μεγάλο Χωριό 23 Φεβρουαρίου 2001

Αριθ. Πρωτ.: 343

ΠΡΟΣ: Την Δ/ση Τοπ. Αυτ/σης & Δ/σης Νομού Ευρυτανίας ΤΚ 36100

ΚΟΙΝ: Σύλλογο Μικροχωριτών

**ΘΕΜΑ: Επιστολή του Συλλόγου "Αδελφότης Μικροχωριτών Η Μεταμόρφωση
του Σωτήρος για αυθαίρετη εγκατάσταση κεραίας κινητής τηλεφωνίας.**

Σα υποβάλλουμε απόσπασμά του με αριθμό 1/2001 πρακτικού της συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου Ποταμιάς που διαλαμβάνει την με αριθμό 1-21/2001 απόφαση αυτού, μετά του σχετικού αποδεικτικού δημοσίευσης και λοιπών εγγράφων και σας παρακαλούμε να προέλθετε στον κατά Νόμο έλεγχο της απόφασης αυτής.

Ο Δήμαρχος κ.α.α. Ο Αντιδήμαρχος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

Απόσπασμα

Από το πρακτικό της 1ης Συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ποταμιάς Νομού Ευρυτανίας έτους 2001.

Αριθμός απόφασης: 1-21/2001

ΘΕΜΑ: Επιστολή του Συλλόγου "Αδελφότης Μικροχωριτών Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος" για αυθαίρετη εγκατάσταση κεραίας κινητής τηλεφωνίας.

Στο Μεγάλο Χωριό και στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου του Μεγάλου Χωριού, σήμερα στις δέκα έξι (16) του μήνα Φεβρουαρίου 2001, ημέρα Παρασκευή και ώρα 18:00, συνήλθε σε συνεδρίαση το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ποταμιάς, μετά την από 203/8.2.2001 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Φίλιππου Καλλιάνη, που επιδόθηκε σε κάθε Δημοτικό Σύμβουλο και στο Δήμαρχο, σύμφωνα με τα άρθρα 94, 95, 108 και 109 του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα (ΠΔ 410/95). Επίσης η παραπάνω πρόσκληση επιδόθηκε και στους Προέδρους των Τοπικών Συμβουλίων των Δημοτικών Διαμερισμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 1 και 11 του Ν. 2539/97.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει η νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο δεκατριών μελών Δημοτικών Συμβούλων, βρέθηκαν παρόντες επτά (7), απόντος του Δημάρχου κ. Ιωάννη Γαβρίλη, ήτοι:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

1. Φίλιππος Καλλιάνης, Πρόεδρος 2. Γεώργιος Γιαννακόπουλος 3. Βασίλειος Μπούρας 4. Κων/νος Τριχιάς 5. Παντελής Φλώρος 6. Κων/νος Μαραγούσιος 7. Θρασύβουλος Χονδρός

ΑΠΟΝΤΕΣ

1. Γεώργιος Παπαηρακλής 2. Ιωάννης Ίβρος 3. Δημήτριος Τσελεπής 4. Κων/νος Μπακατσιάς 5. Κων/νος Αναγνωστάκης 6. Παν. Σερετάκης

ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔ. ΤΟΠ. ΣΥΜΒ.

1. Θρασύβουλος Χονδρός (ΔΔ Μεγ. Χωριού) 2. Αθανάσιος Κουτσούκης (ΔΔ Μικ. Χωριού) 3. Νικόλαος Γραβάνης (ΔΔ Ανιάδας) 4. Γιαννούλα Γρούμπα (ΔΔ Δερματίου) 5. Ιωάν. Παναγιωτόπουλος (ΔΔ Καρίτσας) 6. Αθανάσιος Καραγκιόζης (ΔΔ Μουζίου)

ΑΠΟΝΤΕΣ ΠΡΟΕΔ. ΤΟΠ. ΣΥΜΒ.

1. Γεώργιος Γιολδάσης (ΔΔ Κλαυσίου) 2. Διονύσιος Ζήσιμος (ΔΔ Νοστίμου) 3. Γεώργιος Λάμπας (ΔΔ Συγκρέλλου) 4. Κων. Σταμπολίτης (ΔΔ Χελιδόνας)

Κατά τη συνεδρίαση παραβρέθηκε και ο υπάλληλος του Δήμου Χαβέλος Νικόλαος για την τήρηση των πρακτικών.

Ο Δήμαρχος ενημέρωσε το Συμβούλιο ότι κατά τη διάρκειά του θα αποχωρήσει λόγω που θα παρευρεθεί σε σύσκεψη στο Καρπενήσι με θέμα τους ΧΥΤΑ.

Ο Δημ. Σύμβουλος Ιωάννης Ίβρος πρότεινε να αναβληθεί το Συμβούλιο και να παρευρεθούν όλοι στη σύσκεψη που αφορά τους ΧΥΤΑ.

Ο πρόεδρος αντιπρότεινε να συνεχισθεί κανονικά το Συμβούλιο. Οι δύο προτάσεις τέθηκαν σε ψηφοφορία. Το Συμβούλιο έκανε δεκτή την πρόταση του Προέδρου για συνέχιση της Συνεδρίασης. Στη πρόταση μειοψήφισαν οι Δημ. Σύμβουλοι Ίβρος, Τσελεπής, Μπακατσιάς, Αναγνωστάκης, Σερετάκης.

Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Φίλιππος Καλλιάνης κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και πρότεινε να συζητηθούν τρία (3) θέματα εκτός ημερήσιας διάταξης τα οποία ήλθαν μετά την επίδοση της πρόσκλησης και τα οποία χαρακτηρίσε ως κατεπείγοντα.

Η πρόταση του Προέδρου για συζήτηση των (3) τριών θεμάτων εκτός ημερήσιας διάταξης, έγινε δεκτή από το Συμβούλιο.

Ο Πρόεδρος εισηγούμενος το 17ο θέμα της ημερήσιας διάταξης είπε ότι ο Σύλλογος Μικροχωριτών Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος με έγγραφο του διαμαρτύρεται για την εγκατάσταση κεραίας από τον ΟΤΕ στον Αη-Σώστη και ζητά την παρέμβαση του Δήμου για την αφαίρεσή της.

Το Δημοτικό Συμβούλιο αφού άκουσε την εισήγηση του Προέδρου και μετά την διαλογική συζήτηση που ακολούθησε και η οποία είναι καταγεγραμμένη επακριβώς στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Απορρίπτει το αίτημα του Συλλόγου Μικροχωριτών Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος γιατί

α) δεν υπάρχει κεραία κινητής τηλεφωνίας αλλά κάτοπτρο για τη σταθερή τηλεφωνία

β) Βρίσκεται σε δασική έκταση που είναι αρμοδιότητας του Δασαρχείου Καρπενησίου και δεν προκύπτει από επίσημα έγγραφα ότι βρίσκεται σε αρχαιολογικό χώρο.

Η απόφαση πήρε αύξοντα αριθμό 1-21/2001

Αφού εξαντλήθηκαν τα θέματα ημερήσιας και εκτός ημερήσιας διάταξης λύεται η συνεδρίαση.

Για τα παραπάνω συντάχθηκε το παρόν πρακτικό και υπογράφεται όπως ακολουθεί:

Ο Πρόεδρος του ΔΣ ΤΣΥ

Ο Γραμματέας ΤΥ

Τα Μέλη

Υπογράφes

Ακριβές Απόσπασμα Ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Φίλιππος Καλλιάνης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΙΔ' ΕΦΟΡΕΙΑ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΩΝ & ΚΛΑΣΣΙΚΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΛΑΜΙΑ

Ταχ. Δ/ση: Κάστρο Λαμίας

Ταχ. Κώδικας: 351 00 Λαμία

TELEFAX: 0231-46106 Τηλέφωνο: 0231-29992

Λαμία 22 Μαρτίου 2001

Αριθ. Πρωτ. 1116

ΠΡΟΣ: Το Δήμο Ποταμιάς Ν. Ευρυτανίας

ΘΕΜΑ: Αρχαιολογικός χώρος στη θέση "Άγιος Σώστης" Μικρού Χωριού

ΣΧΕΤ.: 488/12-2-2001 έγγραφό μας

Σε συνέχεια του ανωτέρω σχετικού εγγράφου μας, με το οποίο σας διαβιβάσαμε φωτοαντίγραφο της αλληλογραφίας της υπηρεσίας μας με αφορμή την εγκατάσταση Παθητικού Κατόπτρου του Ο.Τ.Ε. στη θέση "Άγιος Σώστης" Μικρού Χωριού, σας κάνουμε γνωστό ότι λόγω της ύπαρξης αρχαίων οικοδομικών λειψάνων στην εν λόγω περιοχή, σε περίπτωση εκτέλεσης οποιουδήποτε έργου δυναμένου να βλάψει τα αρχαία (οικοδομικές εργασίες, διάνοιξη ή διαπλάτυνση οδών, ηλεκτροφωτισμός κλπ.) θα πρέπει να ζητείται η άδεια της υπηρεσίας μας από την άποψη του κ.Ν.5351/1932 "Περί Αρχαιοτήτων".

Η Προϊσταμένη της Εφορείας

ΜΑΡΙΑ - ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Αρχαιολόγος με βαθμό Α'

Σ' αγαπώ

Σ' αγαπώ' δεν μπορώ
τίποτ' άλλο να πώ
πιο βαθύ, πιο απλό,
πιο μεγάλο!

Μπρος στα πόδια σου εδών
με λαχτάρα σκορπώ
τον πολύφυλλο ανθό
της ζωής μου.

Ω! μελίσοι μου! πιές
απ' αυτόν τις γλυκές,
τις αγνές ευωδιές
της ψυχής μου!

Τα δυό χέρια μου, να!
στα προσφέρω δετά
για να γύρεις γλυκά
το κεφάλι.

Κι η καρδιά μου σκιρτά,
κι όλη ζήλεια ζητά
να σου γίνει ως αυτά
προσκεφάλι!

Και για στρώμα, καλέ,
πάρε όλην εμέ,
οβήσ' τη φλόγα σε με
της φωτιάς σου,

ενώ δίπλα σου εγώ
τη ζωή θ' αγροικώ
να κυλάει στο ρυθμό
της καρδιάς σου...

Σ' αγαπώ' τι μπορώ,
ακριβέ, να σου πω
πιο βαθύ, πιο απλό,
πιο μεγάλο;

Μυρτιώτισσα

Η κεραία στο Μικρό Χωριό

Για την εγκατάσταση στον Αι-Σώστη του παλαιού Μικρού Χωριού κεραίας του ΟΤΕ διαμαρτύρεται η Αδελφότητα Μικροχωριτών «Η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος». Γράφουν, μεταξύ άλλων, ο πρόεδρος κ. Θανάσης Κεράνης και ο γενικός γράμματάς κ. Γιάννης Αθανασόπουλος:

«**Δ**υστυχώς ο ΟΤΕ (και άλλοι δημόσιοι οργανισμοί) εθιμίζονται σε παλαιές αντιδημοκρατικές πρακτικές και οχυρωμένοι πίσω από μία αναχρονιστική νομοθεσία παρεμβαίνουν και επεμβαίνουν σε ατομικές και κοινοτικές περιουσίες και τις δεσμεύει για να προωθήσει μηχανισμούς με τους οποίους προωθεί τα συμφέροντά του. Στην προκειμένη περίπτωση καταργεί κάθε ιδέα περί θεμιτού ανταγωνισμού με ομοειδείς εταιρείες κινητής τηλεφωνίας, οι οποίες θα έδειχναν περισσότερο σεβασμό στους κατοίκους και στο περιβάλλον. Για τους παραπάνω λόγους, ζητάμε να αφαιρεθεί ο ΟΤΕ την κεραία αυτή και να την

Μέχρι κεραίας

Μια κεραία, που ο ΟΤΕ τοποθέτησε στον ιστορικό χώρο του Αι-Σώστη, έχει αναστατώσει τους κατοίκους του παλιού Μικρού Χωριού Ευρυτανίας. Όπως αναφέρει σε έγγραφό της η Αδελφότητα Μικροχωριτών, ο Αι-Σώστης αποτελεί μια πολυσύχναστη και τουριστικού ενδιαφέροντος τοποθεσία. Λόγω της ομορφιάς της και της λατρευτικής και ιστορικής υφής της, στην οποία κάθε χρόνο γίνονται ποιητικές θρησκευτικές και κοινωνικές συνάξεις.

Η Αδελφότητα διαμαρτυρήθηκε στον ΟΤΕ επειδή η εγκατάσταση της κεραίας εκεί «βεβηλώνει τον ιστορικό και ιερό αυτό χώρο και περιορίζει δραστικά τη χρήση του μικρού περιγυρού του». Και καλεί τον Οργανισμό να μετακινήσει την κεραία σε άλλο χώρο, ύστερα από συνεννόηση με το δήμο ή την Αδελφότητα.

Λογικό φαίνεται και καθόλου δύσκολο να γίνει.

Γ. ΚΑΡ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 8-5-01

τοποθετήσει σε άλλο χώρο μακρύτερα, σε συνεννόηση με την Κοινότητα ή την Αδελφότητα Μικροχωριτών. Είμαστε διατεθειμένοι να κινητοποιήσουμε τους πάντες, ώστε να σταματήσει αυτή η αυθαιρεσία και να γίνει σεβαστή η γνώμη και η θέληση των κατοίκων. Σήμερα, δημόσια ή κοινοτικά έργα και εγκαταστάσεις είναι καλοδεχούμενα εφ' όσον διαπνέονται από σεβασμό προς τη θρησκευτική συνείδηση, τις περιβαλλοντολογικές και ιστορικές ευαισθησίες των κατοίκων για το τόπο τους».

• Πού πήγαν οι αθεόφοβοι του ΟΤΕ να στήσουν κεραία κινητής τηλεφωνίας;

ΣΤΟΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΙΕΡΟ ΧΩΡΟ του Άη Σώστη του παλαιού Μικρού Χωριού Ευρυτανίας, που είναι ένας χώρος πολυσύχναστος, τουριστικού ενδιαφέροντος και επιπλέον εκεί υτάχει τμήμα παλαιού τείχους θαμμένο σε μισό μέτρο βάθος. Εκεί έχουν βρεθεί διάφορα θρύμματα από πήλινα δοχεία, για τα οποία η γνώμη των αρχαιολόγων είναι ότι ανήκουν στην προχριστιανική εποχή.

ΔΙΚΑΙΩΣ ΛΟΙΠΟΝ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ της περιοχής λένε ότι είναι μεν καλοδεχούμενα τα δημόσια ή κοινοτικά έργα, αρκεί να επιδεικνύεται ο ανάλογος σεβασμός της θρησκευτικής τους συνείδησης, του περιβάλλοντος και των ιστορικών ευαισθησιών τους για τον τόπο τους...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΡΙΚΟΣ
Ο μς βετέλε διωκτορία της Αδελφότητας Μικροχωριτών Λόγος προς Δημάρχου Σερβουλίου Δημόπουλου, με έδρα το Μεγάλο Χωριό Ευρυτανίας, κατά της εγκατάστασης κεραίας κινητής τηλεφωνίας από τον ΟΤΕ στον ιστορικό χώρο του Άη Σώστη του παλαιού Μικρού Χωριού, χωρίς να ερωτηθεί, αλλά ούτε

και να ενημερωθεί η Κοινότητα η Αδελφότητα Μικροχωριτών. Στο κείμενο αναφέρονται τα εξής:
Ο Άη Σώστης αποτελεί μια κολλημένη στην ιστορία και τον χώρο μας. Στο χώρο αυ-

τό διακρίνεται τμήμα πύλου τείχους, θαμμένο σε μισό μέτρο βάθος, με διάφορα πήλινα δοχεία και η γνώμη των αρχαιολόγων είναι ότι ανήκουν στην Προχριστιανική εποχή. Κυρίως, όμως εκεί βρίσκεται το εκκλησάκι του Άη

Σώστη, που συνδέεται κατά την παράδοση με την εικόνα της Παναγίας της Προνοήτισσας, το χειρόγραφο κώδικα του Μανυστίριου αρ. 3, το «Γεωγραφία».

Η εγκατάσταση κεραίας στον Άη Σώστη είναι μια ανανήλπη πράξη και βρίσκεται αντίθετος όλος τους Μικροχωριτές. Η διατήρηση ιστορικής από τον πρόεδρο του ΔΣ Θ. Κεράνη και τον ΓΓ Ι. Αθανασόπουλο, που απαιτούν να αφαιρεθεί ο ΟΤΕ την κεραία αυτή και να την τοποθετήσει σε άλλο χώρο μακρύτερα, σε συνεννόηση με την Κοινότητα ή την Αδελφότητα Μικροχωριτών.

Αυθαίρετη εγκατάσταση κεραίας

Αη-Σώστης Αρχαιολογικός και ιστορικός χώρος

Από το βιβλίο το Μικρό Χωριό του καθηγ. Κλεομένη Κουτσούκη

Ο Αη-Σώστης (Ν.Α.) 1000 μ.). Είναι μια περιοχή, που έχει κάποιο παρελθόν αλλά ποιά ακριβώς δεν μπορούμε ακόμα να εξακριβώσουμε. Πήρε τ' όνομά της απ' το ξωκκλήσι, που υπάρχει ψηλά, στη βορειοδυτική πλευρά. Η περιοχή είναι ένας μακρόστενος ορεινός όγκος, που δεσπόζει στις ανατολικές υπώρειες της Χελιδόνας. Καθώς κατεβαίνει κοφτά στο ποτάμι (Καρπενσιώτης γίνεται βραχώδης, δύσκαμπτος και απότομος (Τσουκάρια). Τα βράχια του, γεμάτα σφεντάμια, πουνρνάρια και φελίκια, απλώνονται μεγαλόπρεπα πάνω απ' το ποτάμι, αγκαλιάζουν τις προσβάσεις της απέναντι Καλλιακούδας και σχηματίζουν μέσα σε μια άγρια και υποβλητική ομορφιά τη στενή διάβαση, που λέγεται "Κλειδί". Κάπου εδώ νικήθηκαν, το 1823, οι Έλληνες απ' τους Τούρκους μετά την μάχη του Κεφαλόβρυσου.

Το εκκλησάκι της Ζωοδόχου Πηγής η παράδοση το θέλει Αη - Σώστη γιατί εδώ "σώθηκε" (γλύτωσε) ή "έσωσε" (έφθασε) η Εικόνα της Παναγίας της Προυσιώτισσας, ξεφεύγοντας απ' τη φύλαξη των συνοδών Της. Ενα μικρότερο ξωκκλήσι υπάρχει χαμηλότερα δεξιά απ' το Κλειδί πάνω απ' το σημερινό δρόμο (Θανασοκάλυβα) με το ίδιο όνομα. Για το παραπάνω περιστατικό ο χειρόγραφος κώδικας αρ. 3 του Μοναστηριού γράφει: "...Ερχόμενος δε έως μίαν υψηλήν σκοπιάν της οδού εκεί, όπου είναι τώρα ένα ερείπιον παρεκκλήσιον της Θεοτόκου εκουράσθησαν όλοι, όθεν έβαλον εκεί έσω την Αγίαν Εικόνα και εκάθησαν να αναπαυθούν ολίγον. εκεί δε απεκοιμήθησαν, και αναστάντες δεν ήύραν την Αγίαν Εικόνα...". Η παράδοση διατήρησε μέχρι σήμερα στη μνήμη το συμβάν αυτό και ότι τούτο έγινε στον Αη-Σώστη. Το "παρεκκλήσιον της Θεοτόκου", που αναφέρει η φυλλάδα, πρέπει να βρισκόταν στο δεξιό μέρος, ακριβώς απέναντι απ' το σημερινό ξωκκλήσι του Αη-Σώστη, στη λάκκα. Πράγματι, βρίσκονται ακόμα εκεί χοντρά κεραμίδια σε βάθος μισού μέτρου μέσα στη γη. Βρέθηκαν επίσης διάφορα νομίσματα, κομμάτια από πήλινα αγγεία, ένα

μεγάλο λαγήνι (πιθάρι), ίσως κι άλλα, που δεν προσέχτηκαν όταν ανοιγόταν ο δρόμος για την Καρύτσα (1953). Όλα αυτά ενισχύουν την παράδοση, που λέει, πως υπήρχε εκεί παλαιό εκκλησάκι. Φαίνεται όμως, πως ήταν αρκετά παλαιό, αφού πριν ακόμα απ' το 1821 ήταν ερειπωμένο. Η εποχή, που κατά τη διήγηση του χειρόγραφου κώδικα "πέρασε" η Παναγία απ' εδώ για να εγκατασταθεί τελικά στο βράχο του Προυσού, είναι της Εικονομαχίας στο Βυζάντιο. "...Κατ' εκείνον δε τον καιρόν ήτοι κατά τους ωηθ': 829 χρόνους από Χριστού γεννήσεως ευρίσκετο η θαυματουργός αυτή Εικών της Θεοτόκου εις μίαν εκκλησίαν της περιφήμου πόλεως ΠΡΟΥΣΗΣ, άπειρα θαύματα επιτελούσα."

Το "έβαλον εκεί έσω την Αγίαν Εικόνα" σημαίνει μάλλον κάποιο απόμερο κλειστό (κοίλωμα - εσοχή), όπου ίσως αργότερα, άγνωστο πότε ακριβώς, για ανάμνηση του ιερού γεγονότος ανήγειρον το εκκλησάκι της Θεοτόκου. Όταν γράφτηκε η διήγηση, ερείπια μόνον απ' αυτό σώζονταν. Εδώ, σύμφωνα με την παράδοση, υπήρχαν μια βρύση κι ένα μεγάλο δένδρο αγριαχλαδιάς (γκορτζιά). Ίσως υπήρχε ακόμα κάποιο Χάνι (Πανδοχείο) μιά κι από δω περνούσε ο δρόμος για τον Προυσό κι εδώ τελείωνε ο ανηφορικός δρόμος, που έφερνε απ' την Καρύτσα (Χαλικοχώραφα). Κάτι τέτοιο θα ξεκούραζε τους οδοιπόρους. Άλλωστε ο δρόμος απ' το Κλειδί είναι μεταγενέστερος.

Πιο κάτω απ' το εκκλησάκι του Αη-Σώστη (100 μ. Ανατολικά), όπου αρχίζουν τα "τσουκάρια", οι τσοπάνηδες, που έστηναν εκεί κατά καιρούς τις στρουγγες τους, εύρισκαν διάφορα αντικείμενα. Σημαντικό είναι ένα σήμαντρο που μπορεί να χρησίμευε στο παλιό εκκλησάκι της Θεοτόκου. Τέτοιο σήμαντρο, χρησιμοποιείται και σήμερα ακόμα στα Μοναστήρια για εσωτερικό προσκλητήριο. Μιά και δεν έχουμε άλλες μαρτυρίες θα ήταν παρακινδυνευμένο να υποθέσουμε, ότι υπήρχε, γι' αυτόν και μόνο τον λόγο, Μοναστήρι εδώ. Ίσως υπήρχε κάποιο χτίσμα. Σε τούτο συνή-

γορεί και μια σειρά τοίχου ή τείχους, (άγνωστο τί ακριβώς είναι), που διακρίνεται αμυδρά σε βάθος 0,50 μ. μέσα στη γη. Γύρω σ' αυτήν την περιοχή βρέθηκαν και διάφορα "όστρακα". Στα τροχάλια (χαλιάς), που κυλάνε δεξιά κι αριστερά απ' τους βράχους και φθάνουν μέχρι το ποτάμι (Φράμα - Θανασοκάλυβα), ξεσκεπάζονται ακόμα μικρά κομμάτια - θρύμματα, από τέτοια πήλινα όστρακα. Μερικά απ' αυτά είναι βαμμένα και σύμφωνα με γνώμη αρχαιολόγου, πρέπει ν' ανήκουν στην

Προχριστιανική εποχή (κλασσικά) ενώ άλλα είναι μεταγενέστερα και μάλιστα απ' την εποχή της Τουρκοκρατίας. Πριν από λίγα χρόνια βρέθηκε στη θέση "Φράμα" νόμισμα, που στη μια πλευρά έφερε παράσταση ένα σταφύλι ενώ στην άλλη διακρίνονταν τα γράμματα Ζ(ΕΥΣ;) - ΕΥΡ(ΤΑΝΩΝ;).

Κατά καιρούς, οι τσοπάνηδες, που περπατούσαν με τα κοπάδια τους σ' αυτά τα μέρη, εύρισκαν πάντοτε κάτι. Όλα αυτά φανερώνουν πως πρέπει να προσεχτεί η περιοχή.

οικογένεια ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΤΣΕΝΤΟΥ δημοδιδασκάλου, κατοίκου. Αγίου Νικολάου (πρώην Λάσπης) Ευρυτανίας, και δασκάλου στο Μικρό Χωριό

Α' σειρά από αριστερά προς τα δεξιά. 1) Ευάγγελος Γεωργ. Τσέντος.....(1ος γιός) 2) ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΤΣΕΝΤΟΣ.....(ΠΑΤΕΡΑΣ) 3) ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΓΕΩΡΓ. ΤΣΕΝΤΟΥ.....(ΜΗΤΕΡΑ) 4) Δημήτριος Γεωργ. Τσέντος.....(2ος γιός)

Β' σειρά από αριστερά προς τα δεξιά. 5) Νικόλαος Γεωργ. Τσέντος.....(4ος γιός) 6) Περικλής Γεωργ. Τσέντος.....(5ος γιός) 7) Άννα Γεωργ. Τσέντου.....(3η θυγατέρα) 8) Αφροδίτη Γεωργ. Τσέντου.....(1η θυγατέρα) 9) Σωτηρία Γεωργ. Τσέντου.....(2η θυγατέρα) 10) Κωνσταντίνος Γεωργ. Τσέντος...(3ος γιός) 11) Λεωνίδας Γεωργ. Τσέντος.....(6ος γιός)

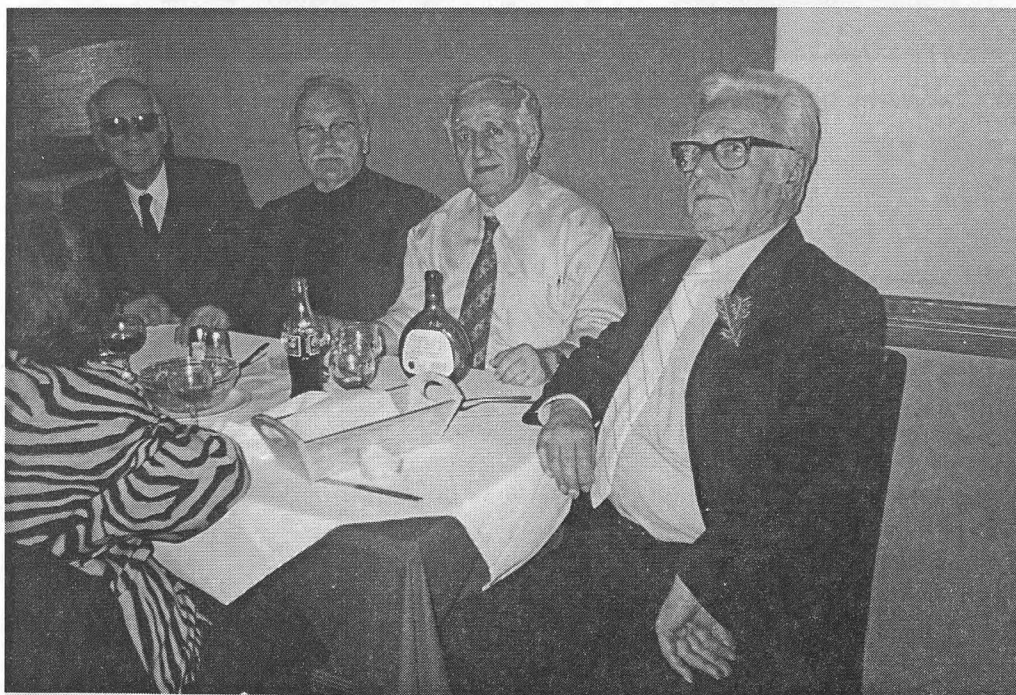
Ο έκτος γιος Λεωνίδας είναι σήμερα επίλεκτο μέλος της Αδελφότητας.

Η συνεστίαση της Αδελφότητας Μικροχωριτών “Η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος” 4 του Μάρτη 2001

Μέσα σε μεταποκριάτικη ατμόσφαιρα μια και πέρασε η Αποκριά και ήμασταν στην Κυριακή της Ορθοδοξίας, με μεγάλη συμμετοχή Μικροχωριτών και φίλων του Μικρού Χωριού έγινε με επιτυχία για δεύτερη χρονιά μεσημέρι η καθιερωμένη χρονιάτικη συνεστίαση της Αδελφότητας στο κέντρο διασκέδασης ΛΙΘΑΡΙΤΣΙΑ στην οδό Δραγούμη 42 στην Τερψιθέα Γλυφάδας. Παρ' ότι η προσέλευση ήταν ικανοποιητική παρατηρήθηκε απουσία αρκετών Μικροχωριτών, και ευχόμαστε του χρόνου να μην απουσιάζουν.

Σύντομο χαιρετισμό απηύθυνε ο Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Αθαν. Κεράνης και ο πρόεδρος του Δ.Σ. του Δήμου Ποταμιάς κ. Καλλιάνης.

Δημιουργήθηκε μια ευχάριστη ατμόσφαιρα με κέφι και χορό στον οποίο χόρεψαν πάρα πολλοί και απηλάυσαν το καλό φαγητό, την άριστη περιποίηση, τη ζωντανή μουσική, το κλαρίνο. Διασκεδάσαμε και ξεχάστηκαν οι καθημερινές σκοτούρες και τα βάσανα της καθημερινής ζωής. Το κέφι και ο χορός κράτησε ως αργά το απόγευμα. Με την ευχή και του χρόνου να είμαστε όλοι καλά και παρόντες σε τέτοιες ευχάριστες εκδηλώσεις.

Ο πρόεδρος Αθαν. Κουτσούκης και οι Κλεομ. Κουτσούκης,
Αυγέρης Αυγερόπουλος, Λεωνίδας Τσέντος.

Ο κ. Καλλιάνης, πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου Ποταμιάς και ο πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Αθαν. Κεράνης.

Ο ανεπανάληπτος Τέλης Θάνος απαγγέλει.

Ο Αλέκος Γρατσούνης όπως πάντα ανοίγει το χορό.

Η συντροφιά του Ηλία Κουκουβάου.

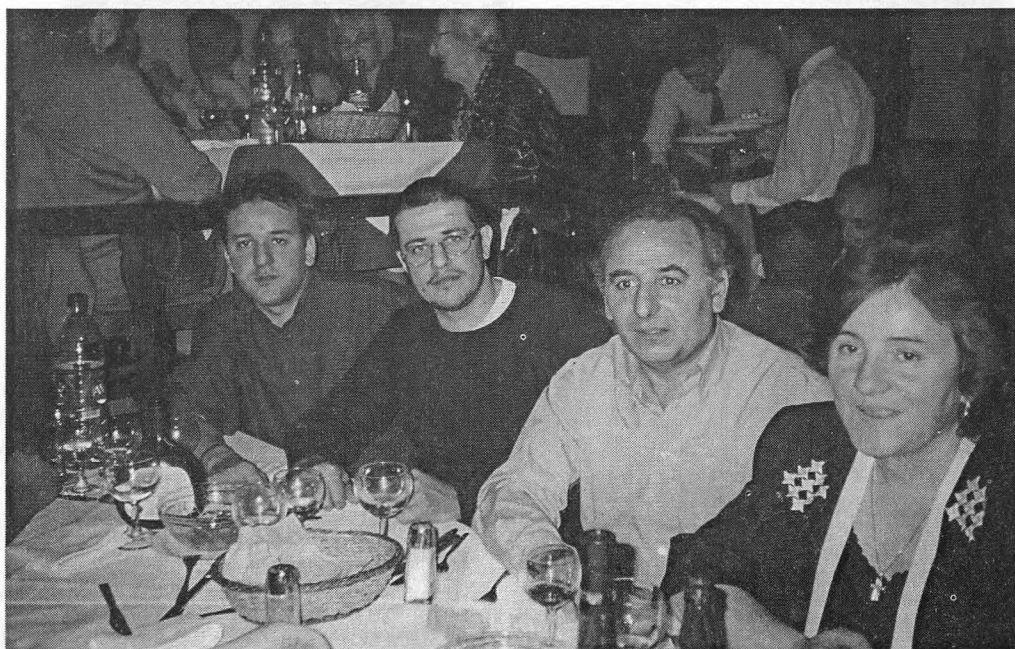
Ο Κώστας Θάνος και η κ. Θάνου και στο βάθος ο Κώστας Τριανταφύλλης
με τις συντροφιάς τους.

Η συντροφιά του Μάχου Κομπορόζου.

Ο Γιάννης Λιάπης, ο Παν. Σκρεπείδς, με τη συντροφιά τους.

Ο Νίκος Λιάπης με τη συντροφιά του.

ΞΕΝΩΝΑΣ

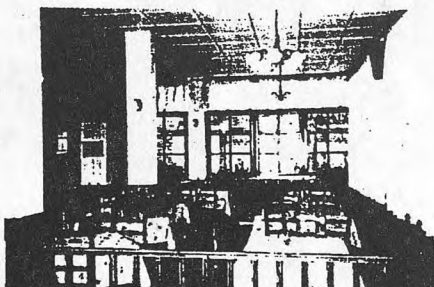
"Η ΧΕΛΙΔΟΝΑ"

Π. ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ
ΤΗΛ: (0237)-41221 // ΚΙΝ: 0972-555637
(Υψόμετρο 850 μέτρα)

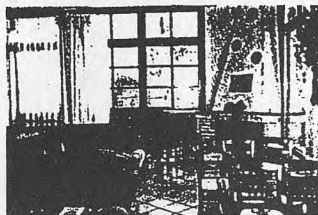
Ο Ξενώνας
"Η ΧΕΛΙΔΟΝΑ"
χτίστηκε το 1952 από
δωρεές Μικροχωριτών
από την Αμερική,
και με προσωπική
εργασία των κατοίκων
του Μικρού Χωριού.
Επίσης είναι ο πρώτος
Κοινοτικός Ξενώνας
που χτίστηκε στην
Στερεά Ελλάδα.

ΣΗΜΕΡΑ Ο Ξενώνας πλήρως
ανακαινισμένος σας περιμένει για
αξέχαστες διακοπές, όλες τις εποχές του χρόνου, στα
άνετα και πλήρως εξοπλισμένα δωμάτια του,
(Τ.Υ-ΤΗΛΕΦΩΝΟ-ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΘΕΡΜΑΝΣΗ)
και με μοναδική
θέα προς
το Βελούχι
(χιονοδρομικό
κέντρο)
για να ζήσετε
μοναδικές
στιγμές
γαλήνης
και
ξενιασιάς.

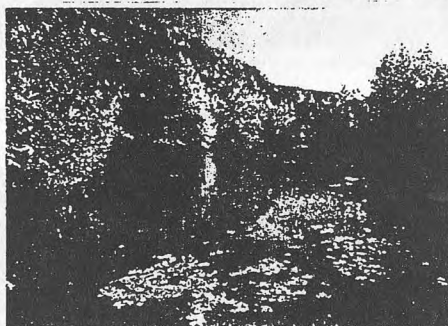
Και στην άνετη αίθουσα του Ξενώνα μας μπορείτε
να γευτείτε παραδοσιακά φαγητά και τοπικές λιχουδιές
με σπιτική φροντίδα.

Στην καφετέρια- καθιστικό του Ξενώνα μας
μπορείτε να
απολαύσετε
τον καφέ σας
ή το ποτό σας
με θέα το
Βελούχι
και τα γύρω
όμορφα
Ευρυτανικά
βουνά.

ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ-ΜΝΗΜΕΙΑ-ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥ ΠΑΛΑΙΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Λίγα μέτρα πιά κάτω
από τον Ξενώνα θα βρείτε
την πνευματική γωνιά του
χωριού, όπου μπορείτε να
δείτε μοναδικές ασπρόμαυρες
φωτογραφίες από την εποχή
της Εθνικής Αντίστασης
καθώς και από την κατολίθηση
του 1963.

Αξίζει επίσης κανείς να επισκεφτεί την μικρή φυσική
λιμνούλα που είναι στην είσοδο του Παλαιού Μ. Χωριού,
η οποία προσφέρετε για ιραντιντικές φωτογραφήσεις
και εξαιρετικούς περιπάτους.

Μιά από τις πιο όμορφες διαδρομές για πεζοπορεία
μέσα στο δάσος είναι ο δρόμος που οδηγεί στον
Αγιο-Σώστη 1.5 χιλιόμετρο περίπου από τον Ξενώνα.
Στο μέσο περίπου της διαδρομής θα συναντήσετε το
μνημείο των 13 Εθνομαρτύρων που εκτελέστηκαν
ως αντίποινα στην κατοχή από τους Γερμανούς,
και λίγο πιά πάνω θα συναντήσετε την πηγή
του Μάρκου Μπότσαρη.

Ανηφορίζοντας τον δρόμο φτάνουμε στον Αγιο-Σώστη,
ένα πανέμορφο εκκλησάκι στην κορυφή του λόφου.
Η θέα από δω είναι μοναδική. Στο σημείο αυτό
έχουν βρεθεί διάφορα κεραμικά και πύλινα που
χρονολογούνται όλα προ Χριστού, και η ιστορία λέει
ότι στο σημείο αυτό υπήρχε κάποτε φρούριο λόγω της
καλής στρατηγικής θέσης του υψώματος.

Η απογραφή της 18ης Μαρτίου 2001

Η κεράτς της ντροπής

Απόσπασμα

Από το πρακτικό της 2ης συνεδρίασης του Τοπικού Συμβουλίου του Δημοτικού Διαμερίσματος Μικρού Χωριού

Αριθ. απόφασης 1-3/2001

ΘΕΜΑ: Τεχνικό Πρόγραμμα Έργων έτους 2001

Δ/Δ Μικρού Χωριού

Στο Μικρό Χωριό σήμερα στις 14 Δέκα Τέσσερες του μηνός Μαρτίου του έτους 2001, ημέρα Τετάρτη και ώρα 6 μ.μ. συνεδρίασε το Τοπικό Συμβούλιο του Δημοτικού Διαμερίσματος Μικρού Χωριού, στο Κατάστημα του Δημοτικού Διαμερίσματος, μετά την πρόσκληση του Προέδρου. Αφού διαπιστώθηκε η νόμιμη απαρτία δεδομένου ότι σε σύνολο 3 μελών ευρέθηκαν παρόντα 3:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Αθανάσιος Κουτσούκης, Πρόεδρος
2. Φίλιππος Πασπαλάρης
3. Γεώργιος Ντζούφρας

ΑΠΟΝΤΕΣ

Κανένας

Ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και εισηγούμενος το 3ο θέμα της ημερήσιας διάταξης είπε:

Σύμφωνα με το υπ' αριθ. 60/2001 έγγραφο του Δήμου Ποταμιάς καταρτίζουμε το Τεχνικό Πρόγραμμα Έργων Ιεραρχημένων και αναγκαίων του Δ/Δ Μικρού Χωριού, για την σύνταξη του Προϋπολογισμού 2001 ως ακολούθως:

1. Φωτισμός πλατείας Παλαιού Μικρού Χωριού (Απόφ. Δ/Σ 16-257/2000)
2. Κατασκευή (Αντικατάσταση) Κιγκλιδωμάτων Πλατείας Νέου Μικρού Χωριού
3. Επέκταση-Περίφραξη και αναμόρφωση Χώρου Νεκροταφείου Νέου Μικρού Χωριού
4. Ενδιάμεσο τοίχείο για την αύξηση του Χώρου στο Νεκροταφείο του Παλαιού Μικρού Χωριού
5. Τοίχος αντιστήριξης κατολισθητικών φαινομένων και Ανάπλαση στην διασταύρωση (Στην είσοδο του χωριού) Δυτική Πλευρά.
6. Τοποθέτηση υπαρχόντων Τσιμεντοσωλήνων στη Σούδα που είναι Δυτικά στα όρια του χώρου του Ξενοδοχείου "ΕΛΛΑΣ" (Κάλυψη εστίας Μολύνσεως)
7. Ανακατασκευή επικίνδυνου κρασπεδορείθρου στον Κεντρικό Δρόμο του νέου Μικρού Χωριού
8. Αξιοποίηση φυσικής Εποχιακής Λίμνης στο χώρο της κατολίστησης
9. Ολοκλήρωση του έργου της Κάτω Πλατείας (έναντι οικίας Τζαβέλη - Νασιοπούλου) για το διαμορφωθέν τμήμα της Πλατείας. Για δε το αδιαμόρφωτο κάτω τμήμα του πεζόδρομου επειδή υπάρχει δικαστική εκκρεμότητα σας διαβιβάζουμε τον σχετικό φάκελλο για τις δικές σας νόμιμες ενέργειες
10. Τοίχοι Αντιστήριξης στον διαμορφωθέντα χώρο στην Καστανόβρυση (Πάρκινγκ) (Σε άλλο πρόγραμμα)

Για το Τοπικό Συμβούλιο Μικρού Χωριού

Ο Πρόεδρος (ΤΣΥ)

Τα Μέλη (ΤΥ)

Ακριβές Αντίγραφο

Ο Πρόεδρος του Τ.Σ. Μικρού Χωριού

Αθανάσιος Κουτσούκης

Γράφει...ακόμα ο Σταύρος Γεωργούλης

Όταν έλαβα το τελευταίο φύλλο του περιοδικού μας και από συνήθεια το ξεφύλλισα παραξευέτηκα κάπως όταν διαπίστωσα ότι δεν πήρα μέρος στη σύνταξη με τίποτα. Και θα ξεχνιότανε το γεγονός αν η ίδια διαπίστωση δεν γινότανε και από ορισμένους αναγνώστες μου από τους λίγους που βρίσκονται ακόμα στη ζωή...

Κι έτσι αποφάσισα να γράψω κάτι ακόμα. Κάτι που να μας φέρει σε επαφή για μια ακόμα φορά γιατί μια συνήθεια που κράτησε κοντά 20 χρόνια από το 1983 να μην πάει το βρόντο.

Και δεν είναι το πρόβλημα τι να σας πω αλλά και σε ποιόν να το πω. Από τους παληούς που με καταλαβαίναμε λίγοι μείναμε. Βιάστηκαν πολλοί και μας φύγανε νωρίς. Τους μετρώ τις νύχτες κι όλο χάνω λογαριασμό.

Κι από τους νέους λίγοι θα με καταλαβαίνουν γιατί μιλάμε άλλη γλώσσα. Θα προσπαθήσω όμως κι ότι βγει. Και θα αρχίσω με όσα θυμάμαι από τα πιο παλιά με τη Φιλοπρόοδο και τη βιβλιοθήκη και με τα βιβλία που πρωτοδιάβασα. Και ήταν αυτά εκτός από τα αστυνομικά Νατ Πίγκερτον και οι Άθλιοι του Ουγκώ σε μετάφραση Σκυλίτση αν θυμάμαι καλά γιατί πάνε από τότε και πάνω από 70 χρόνια.

Πολλά ξεχάστηκαν αλλά κάτι που μου ξανάρχεται έντονα στο νου είναι ένα κεφάλαιο από τους Άθλιους που αναφερότανε στο Γιάννη Αγιάννη με τον τίτλο "Τελευταίες αναλαμπές σβενυμένης λυχνίας" και ταιριάζει τόσο και στην περίπτωσή μου. Όχι βέβαια ότι έχω τίποτα το κοινό με το Γιάννη Αγιάννη αλλά κείνο το τελευταίες αναλαμπές είναι σα να γράφτηκε για μένα και για αυτά που σας λέω.

Κι ας αρχίσουμε την κουβέντα μας από το Ίδρυμα που μας φιλοξενεί, εντός παρενθέσεως, Γηροκομείο να πάρετε μιά ιδέα και από τούτο τον κόσμο. Συχνά γίνεται λόγος για ανθρώπους της τρίτης ηλικίας που καλοπερνάνε με τα καπή τους, τις εκδρομές και τους χορούς τους. Ίσως νάναι κι έτσι. Αλλά πουθενά δεν είδα να γίνεται λόγος και για ανθρώπους της τετάρτης ηλικίας που υπάρ-

χουν ως επί το πλείστον εδώ και είναι να τους χλίβεσαι. Εδώ δεν υπάρχουν καπή και εκδρομές. Ο Μίλιος ο δικός μας που είχε αδυναμία στην καθαρεύουσα χαρακτήρισε την κλειστή ζωή μας εδώ ως "ζωή εν τάφω", και τόλεγε και το ξανάλεγε και δεν είχε κι άδικο. Όχι πως κακοπερνάμε το αντίθετο μάλιστα, αλλά ο καθένας μας εδώ ζει στο δικό του κόσμο. Ενα τραγούδι λέει "Κάθε λιμάνι και καημός". Εδώ ισχύει το κάθε τρόφιμος και καημός.

Είναι δύσκολο να το χωνέψει κανείς ότι γέρασε και ότι το γήρας ου γαρ έρχεται...

Εδώ αλλάζει τον τρόπο ζωής και πρώτα απ' όλα το όνομα. Για λίγους θάσαι γνωστός με το όνομά σου. Για τους πολλούς θάσαι γνωστός ως παπούς ή ανάλογα ως γιαγιά και με λεπτομέρεια τον αριθμό του δωματίου που μένεις. Ο παπούς του 35 ή του 63 να πούμε. Και τα ενδιαφέροντα της ζωής περιορίζονται στο τι φαγητό μας έχουν σήμερα και κάθε φορά παρουσιάζονται παράπονα γιατί δεν πετυχαίνει το φαγητό της αρεσκείας μας. Περί ορέξεως κολοκυθόπιτα που λέγαμε και οι παλαιοί. Αλλά πως να ταιριάζει η όρεξη 80 ατόμων που αλλιώς ήτανε μαθημένοι στο σπίτι τους κι αλλιώς τα βρήκανε εδώ.

Παράδειγμα κάποιος ζήτησε κάτι απλό. Ενα αυγό τηγανητό με κλωτσοτύρι όμως άλλος δε πατάτες "διεθνή" και πέρασαν αρκετές μέρες να διαπιστωθεί ότι οι διεθνείς πατάτες δεν είχαν καμιά σχέση με την ένταξή μας στο ΕΥΡΩ αλλά αφορούσαν τις πατάτες...γιαχνί.

Μέσα στο Γενάρη είχαμε και το κόσμιο της Βασιλόπιτας ενώπιον των αρχών με μεζέδες και ποτά όχι όμως με αλκοόλ, νάχουμε και το νου μας.

Ανάλογες εκδηλώσεις και τις άλλες χρονιές με γιορτές των παιδιών από νηπιαγωγεία ή κάποιες άλλες με χορούς του προσωπικού που παίρνανε μέρος και τρόφιμοι. Και κει ήτανε το έλα να δεις. Και περνάει ο καιρός. Φέτος τον Απρίλη συμπληρώνονται έξι χρόνια παραμονής μας στο Ίδρυμα και περιμένουμε με την άνοιξη νάρθουν τα χελιδόνια και να λαλήσει κι ο κούκος να μπορούμε στον έβδομο χρόνο.

Συνήθιζα ως τώρα κείνα που λέγαμε νάναι εις το ευτράπελο. Δυστυχώς όμως η ζωή έχει και την αντίθετη πλευρά της.

Κάνοντας μια αναδρομή στο παρελθόν μένω με τη διαπίστωση “όσο ο νους κι αν τυραννιέται άσπρη ημέρα δε θυμιάται” πούλεγε κάποιος ποιητής ή με το λάθε βιώσας που λένε κάνουν γραμματισμένοι.

Είχα αρχίσει το γράψιμο στο περιοδικό με μια σύσταση της πεθεράς μου που έλεγε και ξανάλεγε “προσέξτε να μη γεράσετε”. Αυτό θα το επαναλάβω και γω τώρα για άλλη μια φορά. Οι καιροί ου μενετοί, μην τους αφήνετε να περνάνε χωρίς να χαίρεστε τις χαρές της ζωής κι αυτό δε σας το λέω κάνοντας το φιλόσοφο αλλά σαν “πάθος” που η φτώχεια κι η αρρώστεια με υποχρεώσανε να ζήσω με αξιοπρέπεια μεν αλλά μια μετρημένη ζωή χωρίς τίποτε το ξεχωριστό.

Εδώ που τα γράφω μούρχεται στο νου και κάτι που πήρε το αφτί μου να λέει για μένα η γριά Φούκου σ’ άλλες γριές της γειτονιάς εκεί στο έμπα του χωριού που έτυχε να περνάω.

“Φ’λάχτ’κι και ζει” κι αυτό τα λέει όλα.

“Φ’λάχτ’κα και ζω” αλλά για να γίνει αυτό έβαλα φρένο σ’ αυτό το κάτι που δίνει χάρη στη ζωή. Γιαυτό και θα το επαναλάβω για τελευταία φορά. Γλεντήστε τη ζωή σας όσο είναι καιρός γιατί μπορεί μεν να πετύχετε στον αγώνα της αλλά θάχει πετάξει πια το πουλί. Και μην ξεχνάτε ότι στην καλύτερη περίπτωση ένα γηροκομείο περιμένει και σας. Και εν τω γηροκομείω ουκ εστί μετάνοια.

Αυτά και σας χαιρετάω

Οχι σαν ο γνωστός Σταύρος που ξέρετε αλλά σαν ο παπούς του 35 του γηροκομείου.

Απόσπασμα

Από το πρακτικό της 1ης συνεδρίασης του Τοπικού Συμβουλίου του Δημοτικού Διαμερίσματος Μικρού Χωριού

Αριθ. απόφασης 1-2/2001

ΘΕΜΑ: Αποδοχή Δωρεάς Έργου

Στο Μικρό Χωριό σήμερα στις 14 Δέκα Τέσσερες του μηνός Μαρτίου του έτους 2001, ημέρα Τετάρτη και ώρα 6 μ.μ. συνεδρίασε το Τοπικό Συμβούλιο του Δημοτικού Διαμερίσματος Μικρού Χωριού, στο Κατάστημα του Δημοτικού Διαμερίσματος, μετά την πρόσκληση του Προέδρου. Αφού διαπιστώθηκε η νόμιμη απαρτία δεδομένου ότι σε σύνολο 3 μελών ευρέθηκαν παρόντα 3, ήτοι:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Αθανάσιος Κουτσούκης, Πρόεδρος
2. Φίλιππος Πασπαλάρης
3. Γεώργιος Ντζούφρας

ΑΠΟΝΤΕΣ

Κανένας

Ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και εισηγούμενος το 2ο θέμα της ημερήσιας διάταξης είπε:

Ο Δημότης μας κ. Γεώργιος Παπαθανασίου με Αίτησή του ζητά την Αποδοχή της Δωρεάς του Έργου (Πλακόστρωση της Άνω Πλατείας Παλαιού Μικρού Χωριού) με δική του Δαπάνη, και σύμφωνα με υπόδειξη και επίβλεψη του Τοπ. Συμβουλίου, του Δήμου και της ΤΥΔΚ

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

Γίνεται δεκτή η Δωρεά και να εκφραστούν οι ευχαριστίες μας εγγράφως και μέσω του περιοδικού της Αδελφότητας.

Για το Τοπικό Συμβούλιο Μικρού Χωριού

Ο Πρόεδρος (ΤΣΥ)

Τα Μέλη (ΤΥ)

Ακριβές Αντίγραφο Ο Πρόεδρος του Τ.Σ. Μικρού Χωριού Αθανάσιος Κουτσούκης

Η διετής Συνέλευση της Αδελφότητας Μικροχωριτών Η Μεταμόρφωση του Σωτήρος στις 27 του Μάη.

Πραγματοποιήθηκε η προγραμματισμένη για τις 27 του Μάη η διετής συνέλευση της Αδελφότητας Μικροχωριτών στην αίθουσα που ευγενικά μας παρεχώρησε ο κ. Βασ. Μανωλάκος στην οδό Αλόπης 65 στα κάτω Πετράλωνα στον οποίο η Αδελφότης εκφράζει τις θερμότερες ευχαριστίες για την περιποίηση και τη φροντίδα που επέδixε κατά την παραμονή μας στο κατάστημά του.

Λιγостоί Μικροχωρίτες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της Αδελφότητας και παρέβρεθηκαν στην συνέλευση. Επρεπε να είχαν παραβρεθεί περισσότεροι γιατί τα θέματα και τα ζητήματα που αφορούν το χωριό και τους Μικροχωρίτες είναι πολλά και ποικίλα.

Τις εργασίες της Συνέλευσης άνοιξε ο απελθών πρόεδρος της Αδελφότητος κ. Κεράνης και αφού ευχαρίστησε για την προσέλευση τους χωριανούς μας διάβασε τον κατάλογο όπου έφυγαν από τη ζωή από τον Αύγουστο τελευταία συνέλευση στο χωριό μέχρι σήμερα.

1. Μαργίτσα Πριτσόλα
2. Παναγ. Φώλος
3. Ελένη Ζουρζούκη
4. Δημήτρης Δημόπουλος
5. Σοφία Γιαννοπούλου
6. Κώστας Πατισοκώστας
7. Χαράλ. Ανδριτσογιάννης
8. Αμαλία Γιαννακοπούλου
9. Κωνσταντία Κυρίτση
10. Ζησίμου Όλγα
11. Μιχάλης Κωστόπουλος
12. Μήτσου Ιωάννης
13. Στεφανία Γιαννακοπούλου
14. Και προστέθηκε σήμερα και ο Άλκης Παπαδόπουλος.

Ύστερα από πρόταση της συνέλευσης πρόεδρος της εκλέχτηκε ο Αθαν. Κουτσούκης πάρεδρος της κοινότητας του Μικρού Χωριού. Ο οποίος πήρε και το λόγο. Ανέφερε πρώτα τα έργα που έχουν δημοπρατηθεί

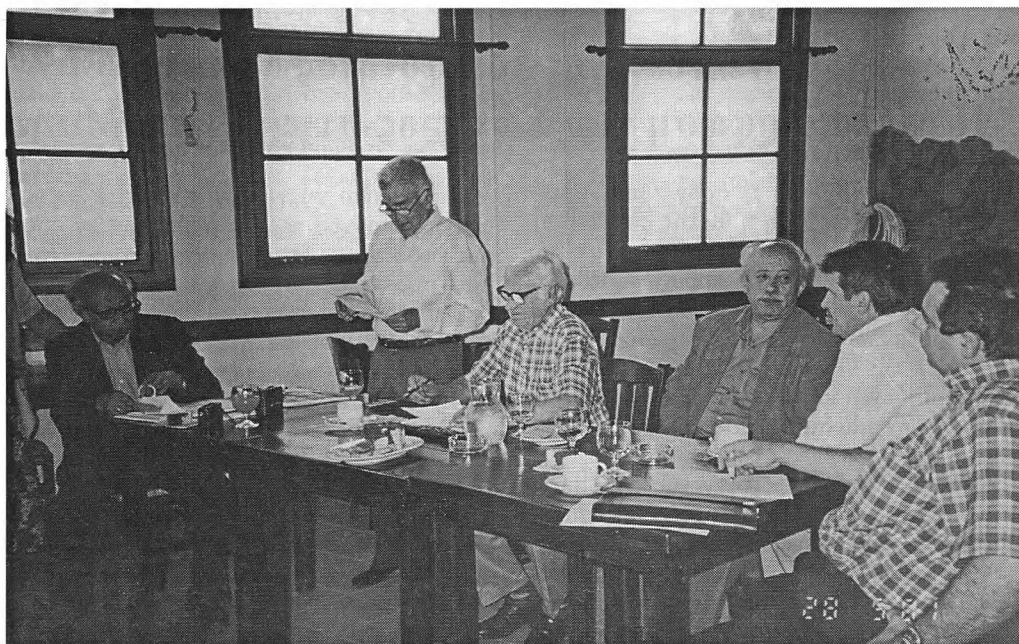
και πρόκειται να γίνουν που έχουν σχέση με τις παροχές νερού, υδραγωγείου κλπ. και αφού έδωσε διευκρινήσεις για το χρόνο που πρόκειται να γίνουν και τις προτεραιότητες αναφέρθηκε διεξοδικά στο θέμα των ημερών που συζητιέται στο χωριό για την παράνομη εγκατάσταση κεραίας του ΟΤΕ στον Αη Σώστη και την αρνητική στάση έναντι της Αδελφότητας αλλά και όλων των Μικροχωριτών η πλειοψηφία του δημοτικού συμβουλίου. Έχει προκαλέσει αλγεινή εντύπωση, και αφιερώθηκε αρκετός χρόνος γι' αυτό, που βρήκε όλους τους Μικροχωρίτες αντιθέτους με τη στάση αυτή.

Ο κ. Παντελής Λιάπης ανέφερε τη δωρεά της Άννας Ανδ. Παναγιωτοπούλου στο ναό της Μεταμόρφωσης ξυλογλυπτο χοροστάτη κομπλέ, και προσφορά της οικογένειας Παν. Λιάπη τρία στασίδια στο ίδιο στυλ εις μνήμη των γονέων του.

Ο πρόεδρος της Αδελφότητας λόγω της απουσίας της Εξελεγκτικής Επιτροπής και συγχρόνως έγινε και έγκριση από την γενική συνέλευση.

Διαβάστηκαν επίσης διάφορα κείμενα που έγραψαν οι εφημερίδες για την κεραία αυτή της τροπής που θα δείτε σε άλλες στήλες του περιοδικού.

Στη συζήτηση μπήκε ο Νίκος Βίγλας που με ιδιαίτερα έντονο ύφος υπεραμύνθηκε τις θέσεις της Αδελφότητας και το δικαίο των Μικροχωριτών για το ζήτημα της κεραίας του ΟΤΕ και την αρνητική στάση της πλειοψηφίας του Νομαρχιακού Συμβουλίου επιρίπτοντας και ατομικές ευθύνες. Περατοθείσης της συζήτησης η ευχή ήταν όλων των χρόνων να είμαστε περισσότερο υπεύθυνοι. Επίσης εκλέχτηκε εφορευτική επιτροπή για τη διενέργεια της εκλογής της νέας διοίκησης της Αδελφότητας. Διενέργησε τις εκλογές στη συνέχεια και έβγαλε και τα αποτελέσματα που δημοσιεύουμε σε άλλη στήλη.

Ο πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Κεράνης απευθύνεται στη συνέλευση.

Στιγμιότυπο από τη συνέλευση

Απολογισμός περιόδου 9/5/1999 - 26/5/2001

Έσοδα

- 1) Υπόλοιπο προηγούμενης χρήσης
- 2) Συνδρομές στην Αδελφότητα και στο περιοδικό
- 3) Δωρεές εις μνήμη
- 4) Διάφορες δωρεές
- 5) Συνεισώσεις
- 6) Τόκοι καταθέσεων
- 7) Πωλήσεις βιβλίων Δημ. Δερματά
- 7) Έκπτωση Παν. Μουτσιάννη

5.201.742
1.647.994
2.779.412
2.548.000
244.000
645.350
105.000
15.000

Έξοδα

- 1) Πνευματική Γωνιά (ΔΕΗ, ΟΤΕ)
- 2) Παιδική χαρά (επέκταση τοιχοποιία περιφράξη και με συμπλατάκια, υλικά και εργασία)
- 3) Παιδική χαρά (αγορά και εμπλοκή με 4 όργανα, 2 παγκάκια ξύλινα, 2 μπασκέτες)
- 4) Αιυλικά (καθαρισμός και κατασκευή ή νέων)
- 5) Διαμόρφωση κήπου Πνευματικής Γωνιάς
- 6) Εκκλήσεις και εξωκλήσια Μικρού Χωριού
- 7) Αθλητικός Όμιλος Μικρού Χωριού
- 8) Υποτροφίες Ευρωπαϊκών φοιτητών μέσω Πανεπιστημιακής
- 9) ΚΤΕΛ: Καρπενηρίου (Πριμ για τα θερινά δρομολόγια)
- 10) Διάφορα έξοδα (γραφική ύλη, φωτοτυπίες, κορνίζες, ταχυδρομικών επιστολών, δώρα στο Σχολείο κλπ)
- 11) Καθαρισμός, δρόμων, δεξαμενής, κήπου Πνευμ. Γωνιά, κλπ)
- 12) Έκδοση περιοδικού "Μικροχωρικά Γράμματα"
- 13) Αμοιβή μαθήτη, για να ανοίγει την Πνευμ. Γωνιά
- 14) Ιούλιο και Αύγουστο ορισμένες ώρες
- 14) Τοποθέτηση σε επικίνδυνα σημεία του δρόμου μεταξύ παλιού ή νέου οικισμού του χωριού μπάρες (εργατικά μόνο)
- 15) Αναμνηστική μαρμαρίνη πλάκα των τελευταίων ωρών μαρτυρίου των εκτελεσθέντων από τους Ιταλούς
- 16) Συνδρομή περιοδικού "Στερεά Ελλάδα"
- 17) Επισκευή ξύλινων πάγκων

160.900
1.955.650
1.390.000
575.600
295.000
1.200.000
200.000
100.000
150.000
263.950
180.000
2.101.030
50.000
250.000
120.000
10.000
20.000
9.022.130
4.164.368
13.186.489

Υπόλοιπο Ταμείου

13.186.498

Το Διοικητικό Συμβούλιο
Αθανασόπουλος Γιάννης, Βιγλάς Νίκος
Δερματάς Σπύρος, Κεράνης Θανάσης
Κουτσούκη Αμυλία, Κρίκος Δημήτρης
Λιάτης Παντελής

Αντιλογισμοί 1.126.550

Εξελεγκτική Επιτροπή
Δημόπουλος Χρήστος, Κρίκος Σπύρος
Τριανταφύλλης Κώστας

Αντιλογισμοί 1.126.550

Αδελφότητα Μικροχωριτών
 "Η Μεταμόρφωσις του Σωτήρος"
 Πανόρμου 18-11522
 Αθήνα

Προϋπολογισμός Εσόδων - Εξόδων 2001-2003

Έσοδα

- 1) Υπόλοιπο προηγούμενης χρήσης
- 2) Συνδρομές στην Αδελφότητα και περιοδικό "Μικροχωρικά Γράμματα"
- 3) Δωρεές εις μνήμη
- 4) Διάφορες δωρεές
- 5) Συνεστιάσεις
- 6) Τόκους καταθέσεων

4.164.368
 1.600.000
 2.000.000
 700.000
 300.000
 300.000

Έξοδα

- 1) Πνευματική Γωνία (ΔΕΗ, ΟΤΕ Καθαριότητα)
- 2) Εγκατάσταση 4 Νέων οργάνων παιδικής χαράς, πάγκων κ.λ.π.
- 3) Έκδοση και ταχυδρομικά περιοδικού "Μικροχωρικά Γράμματα".
- 4) Πριμοδότηση ΚΤΕΛ για θερινά δρομολόγια παλιού οικισμού
- 5) Στον Αθλητικό Όμιλο Μικρού Χωριού
- 6) Επιστροφή γηπέδου μπάσκετ στο Νέο Οικισμό
- 7) Έξοδα Διάφορα
- 8) Καθαρισμός αυλακών
- 9) Τοποθέτηση 2 σαμαριών για τη βραδυπορεία στην πλατεία του παλιού οικισμού 10 μέτρων και στις πλευρές της πλατείας.
- 10) Διάφορα απρόβλεπτα

400.000
 150.000
 2.500.000
 150.000
 200.000
 500.000
 300.000
 300.000
 200.000
 1.000.000
 5.700.000

9.064.368

Νέα από το χωριό με λίγα λόγια

Ολοκληρώνονται οι εργασίες κατασκευής της πλατείας του παλαιού οικισμού τα σκαλοπάτια και γενικά διαμόρφωση της πλατείας. Έγινε τοποθέτηση τεσσάρων φωνοστατών κατ' αρχήν και άλλα τέσσερα θα τοποθετηθούν στη συνέχεια στο επάνω διάζωμα της πλατείας.

Επίσης έχει ολοκληρωθεί η πλακόστρωση μπροστά στην "Πνευματική Γωνιά". Οι εργασίες και οι δύο έγιναν με την ευγενική δαπάνη προσφορά του κ. Γεωργίου Παπαθανασίου.

Όπως είναι γνωστό ο παλαιός και νέος ενοικιαστής του ξενώνα του παλαιού οικισμού Κώστας Τσινιάς έκανε πολλές αλλαγές στην αίθουσα και στον άνω όροφο - υπνοδωμάτια διαμορφώνοντας έτσι πιο ευχάριστο ένα νέο περιβάλλον.

Άρχισαν από την περασμένη εβδομάδα τα θερινά επιδοτούμενα δρομολόγια του λεωφορείου του ΚΤΕΛ που γίνονται δυό φορές την εβδομάδα στο παλαιό Μικρό Χωριό την Τετάρτη και Σάββατο.

Εδημοσιεύθη στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως Αριθ. Φύλλου 301 της 25ης Απριλίου 2001 Τεύχος τέταρτο, Απόφαση με την οποία αίρονται οι απαγορευτικές διατάξεις ανοικοδόμησης του παλαιού οικισμού. Σε άλλη σελίδα δημοσιεύεται η σχετική μελέτη καθορισμού ασφαλών ζωνών δόμησης.

Αγοράστηκαν και βρίσκονται μέσα στην παιδική χαρά και θα τοποθετηθούν εντός των προσεχών ημερών όργανα παιδικής χαράς όπως μπασκέτες και άλλα διάφορα όργανα. Η δαπάνη είναι προσφορά του Σταύρου Γεωργούλη.

Ευχαριστήριο

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε και να συγκαρούμε την ομάδα μελέτης του ΥΠΕΧΩΔΕ και τη διεύθυνση ΟΙΚΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ και ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ του Β' Τμήματος που ύστερα από το πέρας του σχετικού νομοθετήματος και του υπουργείου ΥΠΕΧΩΔΕ Υγείας - Πρόνοιας και Οικονομικών με τις υπογραφές των υπουργών επωμίσθηκαν την διεκπεραίωση του φακέλλου που αφορούσε "τον επανακαθορισμό των ασφαλών ζωνών και προϋποθέσεων δόμησης του παλαιού Μικρού Χωριού και άλλων χωριών της Ευρυτανίας. Η ομάδα αυτή εργάστηκε με περισσή αγάπη και για το Μικρό Χωριό με ευσυνειδησία και με ζήλο που την διέκρινε για την προώθηση προς δημοσίευση στην εφημερίδα της κυβέρνησης τελικό στάδιο του νομοθετήματος. Έτσι και σήμερα μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου μας δίδουν σχετικές διευκρινήσεις σε ότι απορίες μας γεννιούνται.

Η ομάδα μελέτης την αποτελούσαν

ΛΟΥΪΖΑ ΜΑΡΘΑ αρχιτέκτων

ΚΑΙΤΗ ΝΕΟΦΥΤΙΔΟΥ γεωλόγος

ΕΛΠΙΔΑ ΠΑΝΣΕΛΗΝΑ αρχιτέκτων

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΣ Πολ. Μηχανικός

Συντονίστρια

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΒΕΝΕΤΣΑΝΑΚΟΥ

αρχιτέκτων - τμηματάρχης

Παρατηρήσεις

επί του νομοσχεδίου

1. Ο καθορισμός των ασφαλών για δομήσεις περιοχών στις δύο περιοχές Α και Β1, που οριοθετούνται στην υπουργική απόφαση, έγινε με βάση:

α) Το πόρισμα της γεωτεχνικής έκθεσης Τ2010 του ΙΓΜΕ, με το οποίο έγινε άρση της επικινδυνότητας του οικισμού.

β) Τον οικισμό του Παλαιού Μ. Χωριού, όπως οριοθετείται από τα υφιστάμενα οικήματα και τον άξονα της κυρίας οδού.

3. Να ζητηθεί από την Ν. Αυτοδιοίκηση μελέτη ορίων του οικισμού.

4. Καθορισμός των ορίων του οικισμού μπορεί να γίνει με αίτημα της Κοινότητας Μικρού Χωριού και του Δήμου Ποταμιάς προς την Νομαρχία Ευρυτανίας.

5. Να ζητηθεί από τις τοπικές υπηρεσίες η ένταξη του οικισμού στο κτηματολόγιο.

Οι φίλοι του Μικρού Χωριού που επεσκέφθησαν την
Πνευματική Γωνιά το 2000-2001 επαίνεσαν την προσπάθεια
της Αδελφότητας και της αφιέρωσαν τα καλά τους λόγια.

Μου άρεσε πολύ το χωριό σας στα την ιστορία
και τα παλιά σπίτια
Λίνα, Αλέξης + Νανάλια Τσακαλάκη 4/5/2000

Να κρετινίσουν την ιστορία σας
και να την, αφοβαλίσει όσο μπορεί
Γιους επιβιώνει σας, για να γνωρίσει
είν ορεφωτική ύψος με τα
Ελληνικά κρημέτα
4/5/2000 Αγγελία Χαραλαμπίδου

Για πολύ ώρα όργαβία για την ιστορία
του χωριού σας έχομαι μένει νοορία γενία
να συνεχίσω αυτήν την ώρα με παρόμοι
για να μένει υγιεινή και εφόρνευ
γενίες.

Λάμπη ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
5-24-2000

Όσο είναι μικρή, που αυτό το περνας
από αυτά τα μέρη...

Δίωτη Κερίνη
11/8/2000

Μαρίνα + Γέρο 12/3/2000

Οραιο το Καρνεϊό, ωραία τα χωριά
αλλά πολλές βροχές. Έρε γουδίκου.

19/8/2000

Επισκεφθήκαμε το μικρό χωριό που ποδα
είχατε αγοράσει οι εντάσεις που έρχεται
πληρωμοί που πέρσαν ποδή. Διούνηρα αιώνα
πό ποδή. και αφήνουν ποδή. και κηρυνοφία
που δα διούνηρα ποδή. Οσας δέει
από τον Φεβρουάριο.

Μαυροβάνο Βαλάντ. Γκούλ.
Ευχαριστώ!!

Είμαι πολύ περήφανη που καταφέρω
από αυτήν εδώ την Ευρώπη
και σε μόνον λίγες καποια χρονια
να το νινω. Όσο γι' αυτό εδώ
το χωριόδα πάντα δα κοίτα την
καθηκούδα με η υπερίδα μεττα
των ανδρικών του. Μπράβο σε
Ζαχαράκη Μαριάνη 20/2/2000.

Οι μνήμες του παρελθόντος
μας ενώνουν με το σήμερα.

2-8-2000

Οικογένεια

Νίκου Γιορνά και ΥΙΟΥ

Συχαρητήρια για το λαογραφικό σας Μουσείο που είναι
φανερό ότι έχετε δημιουργήσει με πολύ γράκι.

Φέρω από το χωριό σας με τις καλύτερες
επισημειώσεις.

29 Ιουλίου 2000

Μαργαρίτα Φυλιπίδου

Μαρία Κουρέλη του Γ.

"Η γνώση προεπάθεια, επισημειωμένοι

από όλα αυτά που είδαμε, β' αυτή τη μικρή
αλλά τόσο ιστορική αίθουσα."

Συγκινήθηκε παρα-παρα πολύ."

Συχαρητήρια

"Δημόκριτος - Ξανθή"

"Λάβταρ - Γεωργία"

Γαλατριά - Θεοδώρα

5 / 8 / 2000

Ευχαριστώ για ιδιαίτερα δύο των ιστοριών των
Μικρά Χωριά και την Μικροχωριότητα των οποίων
πράξεις για πρώτη φορά καλύπτει και αυτό τον όγκο
όλες τις πτυχές τους από παλιά και τον εξοπλισμό
να είναι των παλαιών να με ανεργία να
αναφορά των οποίων είναι η αξιολόγηση στην
Ενότητα αν παρατηρείται την ιστορία του τόπου
και ευχαριστώ θερμά, Ευχαριστώ
Γιάννη Τριγιάνη - Θεσσαλονίκη

Επιστρέφοντας το μικρό Χαριό
έκτο πρόκληση για όλη τη ζωή. Εξίστην ολόκληρο
οι φίλοι, σε όση έχω φαντασία να
σταθμίζω όλα τα άλλα με μέτρο.

Γιάννη Τριγιάνη * 16-8-2000
ΧΑΡΙΟΝ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ

Σε ευχαριστώ για τα ιστορικά στοιχεία
κ' τις πτυχές που συνηγορούν για τα.

Έφη Μιχου Σταθμούδης Μαρία
Ανίκη Μιχου Ν. Τριγιάνη Χαλκιδεύς
mm ~~Σταθμούδης~~ 13/8/2000

Πιο ποιο μας άρεσαν τα θρανία στο σχολείο
τα παλιά

Χρήστος Σουλής 5 ετών

Αλίκη Σουλής 6,5 ετών

~~Το χωριό σας είναι πανέμορφο.
Μιέστε την ποταμίδα για μεγαλύτερη
προώθηση διαφήμισης της ευρύτερης
περιοχής προκειμένου η Ευρυτανία
να δει καλύτερες μέρες.~~

Σάρας Γιάννης Αφένιος

Συχαρητήρια για την δραστηριότητα
σας αυτή και τη συγκέντρωση ιστορικού
φωτογραφικά και είσπαυ υλικού.

Σπύρος Δόσης Αθήνα

7/29/2000

Μας άρεσε πολύ το χωριό σας και
γιατί η Ευρυτανία να δει δυναμεί
στη όλη Ελλάδα.

Κώστας Τσαμαδάκης

Η δουλειά σας είναι εξαιρετική
σας αξίζουν συχαρητήρια

26 - 8 - 2000

Αικατερίνη Βαββατομάκη

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜ. ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΔΙΟΙΚ. ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΑΣΤΙΚΗΣ & ΔΗΜ. ΚΑΤ/ΣΗΣ
Β' ΤΜΗΜΑ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ**

Ταχ. Δ/ση: Σταδίου 31 Ταχ. Κώδικας: 105 59
Πληροφορίες: Τηλέφωνο: 3223521/345

Αθήνα, 24-10-2000
Αρ. πρωτ. Φ. 88700/35878

ΠΡΟΣ: Τις Περιφέρειες της Χώρας

ΘΕΜΑ: “Αποζημιώσεις ναζιστικού καθεστώτος”

Σας στέλνουμε αντίγραφο της ανακοίνωσης του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης, που αφορά την υποβολή αιτήσεων για αποζημιώσεις σε θύματα Καταναγκαστικής εργασίας κατά τη διάρκεια του ναζιστικού καθεστώτος και στα Πλαίσια του νέου Γερμανικού Νόμου περί Αποζημιώσεων Καταναγκαστικής Εργασίας.

Κατόπιν τούτου, παρακαλούμε να ενημερώσετε άμεσα τους Ο.Τ.Α. της Περιφέρειας σας για το υπόψη σοβαρό θέμα, ώστε να δοθεί η μεγαλύτερη δυνατή δημοσιότητα.

**Ε.Υ. Ο Γενικός Γραμματέας Παν. Βασιλείου
ΔΟΜ Διεθνής Οργανισμός Μεταναστεύσεως**

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ως θύμα καταναγκαστικής εργασίας κατά τη διάρκεια του Ναζιστικού Καθεστώτος, δικαιούστε τώρα να υποβάλετε αίτηση για καταβολή οικονομικής αποζημίωσης, μέσω του Διεθνούς Οργανισμού Μεταναστεύσεως (ΔΟΜ), στα πλαίσια του νέου Γερμανικού Νόμου περί Αποζημιώσεων για Καταναγκαστική Εργασία.

Ο ΔΟΜ θα παραλαμβάνει αιτήσεις από αιτούντες που δεν είναι Εβραϊκής καταγωγής και δεν διαμένουν στην Λευκορωσία, Τσεχική Δημοκρατία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Μολδαβία, Πολωνία, Ρωσική Ομοσπονδία, Ουκρανία και τις άλλες δημοκρατίες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Εάν την 16η Φεβρουαρίου 1999, διαμένετε σε κάποια από τις χώρες αυτές, παρακαλούμε επικοινωνήστε με το πλησιέστερο Ίδρυμα Συμφιλίωσης.

Εάν είστε Εβραϊκής καταγωγής, απευθυνθείτε στο Conference on Jewish Material Claims Against Germany. (τηλ. 004969-17088647, fax 004969-17088649).

Εάν υποχρεωθήκατε σε καταναγκαστική εργασία στην Αυστρία, θα πρέπει να απευθυνθείτε στο Αυστριακό Ίδρυμα Συμφιλίωσης (τηλ. 00431-531152160, fax 00431-5350598). Στην περίπτωση όμως που βρισκόσασταν στο στρατόπεδο του Mauthausen και τα περιφερειακά του στρατόπεδα, απευθυνθείτε στον ΔΟΜ.

Πρώην αιχμάλωτοι πολέμου δεν είναι δικαιούχοι σύμφωνα με τον Γερμανικό Νόμο περί Αποζημιώσεων για Καταναγκαστική Εργασία.

Εάν ο δικαιούχος απεβίωσε μετά την 15η Φεβρουαρίου 1999, δικαιούχοι είναι ο επιζών εκ των δύο συζύγων και τα παιδιά.

Η υποβολή των αιτήσεων στον ΔΟΜ γίνεται δωρεάν. Στους δικαιούχους θα καταβάλλεται ποσό έως 15.000 Γερμανικά μάρκα. Η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων λήγει την 11η Αυγούστου 2001. Παρακαλούμε επικοινωνήστε με τον ΔΟΜ και δηλώστε το όνομα και τα λοιπά στοιχεία σας το συντομότερο. Μπορείτε να επικοινωνήσετε με το γραφείο του ΔΟΜ στην Αθήνα.

Τ.Θ. 430, 17402 Αλιμος, τηλέφωνα 9919.040-44, φαξ 9910.914

Τεχνικό Πρόγραμμα Δήμου Ποταμιάς 2001

Ψηφισθέντα τη 16/3/2001

Μικρό Χωριό

A) Τοποθέτηση σωλήνων στη θέση Σούδα και εγκαθιτισμός ρέματος	2.360.000
B) Αξιοποίηση λίμνης Παλαιού Μικρού Χωριού	4.000.000
Γ) Αποπεράτωση Πλατείας έναντι Νασιόπουλου	4.000.000
Δ) Διαμόρφωση και τοίχος αντιστήριξης στο Πάρκινγκ στη θέση Καστανόβρυση	4.000.000
E) Αντικατάσταση Κιγκλιδωμάτων πλατείας Νέου Μικρού Χωριού	3.500.000
ΣΤ) Φωτισμός Πλατείας Παλαιού Μικρού Χωριού	1.000.000
Z) Επέκταση και περίφραξη νεκροταφείου Νέου Μικρού Χωριού	3.000.000
H) Ανακατασκευή κρασπεδορείθρων Νέου Μικρού Χωριού	1.400.000
Θ) Τοίχιο αντιστήριξης νεκροταφείου Παλαιού Μικρού Χωριού	1.000.000
I) Καθαρισμός-Συντήρηση Υδραύλακα Αγίων Αποστόλων	600.000

Απολογισμός συνεστίασης της 4ης Μαρτίου του 2001

1) Αθανασόπουλος Γιάννης	δρχ. 100.000 (17X4.000=68.000) + (10X3.2000=32.000) Προσκλ. 27
2) Βίγλας Νίκος	δρχ. 98.400 (23X4.000=92.000) + (2X3.2000=6.400) Προσκλ. 25
3) Δερματάς Σπύρος	δρχ. 40.000 (10X4.000=40.000) Προσκλ. 10
4) Κεράνης Θαν.	δρχ. 108.800 (24X400=96.000) + (4X3.2000=12.800) Προσκλ. 2
5) Κρίκος Δημ.	δρχ. 359.500
Σύνολο	δρχ. 706.700
Μείον	
1) Κλαρίνο	35.000
2) Γκαρσόνια	25.000
3) Κέντρο	
(178X3.200) 569.600*	629.600
	77.100 δρχ. για το ταμείο

* Στο κέντρο πληρώθηκε 539.600 την 4/3/01 γιατί είχε πληρωθεί στις 7/2/01 30.000 προκαταβολή από την Αδελφότητα το οποίο επιστρέφεται σήμερα.

Από τις εκλογές της 27ης Μαΐου 2001

εκλέχτηκαν οι παρακάτω υποψήφιοι

Βίγλας Νικόλαος, Δερματάς Σπύρος, Κεράνης Αθανάσιος, Κουτσούκη Αιμιλία, Αθανασόπουλος Ιωάννης, Κρίκος Δημήτριος, Λιάπης Παντελής

Εξελεγκτική Επιτροπή

Τριανταφύλλης Κώστας, Τσινιάς Κώστας, Δημόπουλος Χρήστος

Σχόλια, κρίσεις και αναμνήσεις

Για τα χθεσινά και τ' αυριανά, για τα τωρινά και τα περασμένα

Θυμάται και σχολιάζει ο Νοκολός!

- Δεν σας συστήθηκα από την αρχή. Λέγομαι Νοκολός. Ο τυπογράφος δεν έβγαζε νόημα με το όνομα αυτό και τόκανε στο προηγούμενο τεύχος Νικολός, που είναι δα πιο κατανοητό. Το ερώτημα βέβαια, που μπορεί να δημιουργήθηκε και σε πολλούς άλλους, είναι αν λέγομαι Νικολός ή Νοκολός; Σε καιρούς παλιούς δηλ. εποχές φιλολογικών συζητήσεων μια τέτοια διαφοροποίηση του ονόματος θα ξεσήκωνε κόσμο. Το ερώτημα ωστόσο παραμένει. Για όσους δεν γνωρίζουν, με το όνομα αυτό, όπως κι αν το πει κανείς, εννοούμε έναν ψηλό και ιστορικό λόφο του Μικρού Χωριού. Αν είναι το σωστό "Νικολός" πρέπει να βρούμε ποιός είναι αυτός ο Νικολός που έδωσε το όνομά του σε μια τόσο περίοπτη θέση. Αν πάλι το σωστό είναι "Νοκολός" θα πρέπει να βρούμε τι σημαίνει και πώς αυτό συνδέεται με την ιστορία του χωριού για να του δοθεί το όνομα. Ψάξτε κι εσείς, να ψάξω κι εγώ. Ως ότου βρούμε άκρη μπορείτε να με λέτε "Νοκολό". Μ' αρέσει περισσότερο.

▲▲▲▲

- Εύγε στον Παπα-Νίκο μας που στο πίσω μέρος της Αγίας Σωτήρας, όπου υπήρχε ένα ερειπωμένο κτίσμα φρόντισε να χτισθεί ένα πραγματικό στολίδι που θα χρησιμεύει ως γραφείο και μικρή αποθήκη. Ικανοποιεί πρακτικές ανάγκες αλλά και ομορφαίνει τον γύρω χώρο της εκκλησιάς με τα εναπομείναντα λίγα κυπαρίσσια. Αν και θα προσκρούσω στη σεμνότητά του θα πρέπει να πω, ότι κατά την εκτίμησή μου ο π. Νικόλαος Αζακάς έχει επιτελέσει αθόρυβα ένα σημαντικό αναστηλωτικό έργο σε όλες τις εκκλησίες του χωριού μας. Πέρυσι απολαύσαμε όλοι τον 15Αύγουστο την καινούργια, αγνώριστη εκκλησιά της Παναγιάς. Αλήθεια αναβαθμίσθηκε, ανυψώθηκε, πήρε τη θέση και την όψη που της άρμοζε, χάρις στις εύστοχες προσπάθειες του καλού εφημέριου. Μαζί αναδείχθηκε και ωραιοποιήθηκε όπως έπρεπε και ολόκληρη η γύρω περιοχή.

- Ένας προσεκτικός παρατηρητής μπορεί να επισημάνει στο χωριό μας αρκετούς συμβολισμούς που συνδέονται με την τραγική ιστορία του.

Μετά τα δύο πλατάνια που φύτεψαν εκεί όπου κάηκαν ζωντανόι από τους Ιταλούς φασίστες οι δύο εθνομάρτυρες, ο ιερέας Δημ. Βαστάκης και ο ενωμοτάρχης Χ. Κατσίμπας, ένας νέος πλάτανος ήλθε να μας θυμίσει το χαμό των 13 συγχωριανών μας, που θάφτηκαν μέσα στα έγκατα της γης στις 13 Ιανουαρίου 1963. Ο πλάτανος που βρίσκεται θεριωμένος λίγα μέτρα πέρα από το μνημείο των 13 θυμάτων της κατολίσθησης εντυπωσιάζει γιατί αποτελείται από 13 κορμούς λες και ο κάθε κορμός του θυμίζει κάθε μια από τις 13 ανθρώπινες υπάρξεις που θάφτηκαν μέσα στα έγκατα της γης. Ας τον σεβαστούμε και ας τον προστατέψουμε σαν νάιναι οι αγαπημένοι μας που χάθηκαν την αποφράδα εκείνη μέρα της 13 του Γενάρη 1963!

▲▲▲▲

- Ο "Εύρυτος" η μικρή αλλά περιεκτική εφημερίδα των Δομνιστάνων Ευρυτανίας, που επιμελείται ο δραστήριος δάσκαλος Κώστας Παπαδόπουλος, μεταφέρει χρήσιμες ιστορικές πληροφορίες μεταξύ άλλων και για το ιστορικό Μικρό Χωριό, που αξίζει να παραθέσουμε εδώ για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νέοι:

Σύμφωνα, λοιπόν, με τον τουριστικό οδηγό του Ν. Ιγγλέση (1905-1906), απ' όπου αναδημοσιεύονται τα πολύτιμα στοιχεία, το Μικρό Χωριό είχε στις αρχές του 20ού αιώνα, δύο παντοπωλεία, ένα του Δ. Ζορμπαλά και ένα του Ν. Κυρίτση. Διέθετε επίσης δύο σιδηρουργούς, τους Α. Πλάκα και Κ. Πλάκα και δύο υδρόμυλους, έναν του Ι. Καλατζή και έναν του Ι. Ζορμπαλά. Υπήρχαν ακόμη δύο έμποροι υφασμάτων, ο Ε. Παπαδής και ο Ι. Κομπορόζος, ενώ οι Δ. Σιδέρης και Γ. Δερματάς αναφέρονται ως τοκιστές!

Ο χώρος δεν επιτρέπει να κάνουμε σχό-

λια και να προεκτείνουμε αυτές τις πληροφορίες που είναι ασφαλώς πολύτιμες για την ιστορία του Μικρού Χωριού και το προφύλ της μικρής κοινωνίας του.

- Πέρυσι στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης έγινε ειδική εκδήλωση για να τιμήσει τους επονίτες φοιτητές του στη διάρκεια της Εθνικής Αντίστασης. Ανάμεσά τους και πολλοί ευρυτάνες φοιτητές και βέβαια ο αείμνηστος συγχωριανός μας γιατρός Γιάννης Δερματάς. Ο Γιάννης, που έφυγε ξαφνικά δεν πρόλαβε να μας δώσει τις μαρτυρίες του από την αντιστασιακή του δράση, ως πρωτοεπονίτης φοιτητής στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης στη διάρκεια της Κατοχής 1941-44. Ούτε βέβαια και για τα κατοπινά χρόνια των περιπετειών του και τις απανωτές εξορίες του στη Μακρόνησο και τον Αη-

Στράτη.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκε και ο επονίτης Βασίλης Μουρίκης από το Μεγάλο Χωριό Ευρυτανίας (που έχει νυμφευτεί κόρη του αείμνηστου εθνομάρτυρα Δημητρίου Βαστάκη). Στη διάρκεια της Κατοχής ο Βασίλης εργαζόταν στη Θεσσαλονίκη και βρέθηκε στην Αντίσταση, μια δράση που δεν θέλησε ποτέ να την δημοσιοποιήσει. Και σήμερα ακόμη που είναι διευθυντής κεντρικού ξενοδοχείου της Θεσσαλονίκης, όπου και τον ανακαλύψαμε, βραβευμένος για τη συμβολή του στον ελληνικό τουρισμό, μετά δυσκολίας μιλάει για τον εαυτό του και τη δράση του εκείνη. Κρατούμε όμως την υπόσχεσή του, ότι θα μας δώσει κάτι γραπτό με τις μαρτυρίες του τόσο για τον ίδιο όσο και για συμπατριώτες που γνώρισε ή συνεργάστηκε μαζί τους.

Ο Βασίλης Μουρίκης μπροστά στο μνημείο πεσόντων επονιτών φοιτητών Θεσσαλονίκης την ημέρα των αποκαλυπτηρίων

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Του Δημητρίου Σπ.Δερματά

(Συνέχεια του προηγούμενου)

Πήγα λοιπόν και βρήκα ξερά κληματόφυλλα που αντικαθιστούσαν τον πραγματικό καπνό και με εφημερίδες έφτιαξα αρκετά τσιγαράκια για να περάσω τη μέρα. Τα υπόλοιπα φύλλα τσιγάρα και εφημερίδες τα έβαλα σε μία παραθύρα κοντά στο τζάκι. Αναψα μια τσιγάρα, κάθισα στο πεζούλι της πόρτας και φουμάροντας ρεμβάζα και σκεπτόμουνα πόσο ωραία είναι η ζωή όταν είσαι ελεύθερος και ανεξάρτητος.

Οπότε εκεί που δεν το περίμενα και από κει που δεν υπολόγιζα πότε νάρθουν, βλέπω στο δρόμο τον πατέρα μου και τη μηριά μου που έρχονταν από το Μεγάλο χωριό από το Νικολό για κοντινέτη διαδρομή. Πανικοβλήθηκα και από τη σύγχυσή μου πήγα και έβαλα το τσιγάρο αναμμένο μέσα στην παραθύρα που είχα τα τσιγάρα, τις εφημερίδες και τα κληματόφυλλα. Πήρανε φωτιά όλα αυτά ριχτήκαμε όλοι και τη σβήσαμε και τους είπα ότι πήδησε σπίθα από το τζάκι και άναψαν. Δεν με πίστεψαν βέβαια, αλλά και δεν με μάλωσαν. Γιατί όντας αυτοί ευτυχισμένοι δεν ήθελαν να κάμουν εμάς δυστυχείς. Ετσι φαντάζομαι τουλάχιστον.

Το δημοτικό σχολείο τελείωσε για μένα αφού έβγαλα την δη τάξη. Οι συμμαθητές μου σκόρπισαν. Οι περισσότεροι ξενιτεύτηκαν. Εμένα θέλησαν να με στείνουν να συνεχίσω στο Καρπενήσι στο σχολαρχείο. Πήγαμε λοιπόν από το χωριό εγώ κι ο Χαμπερής ο Γιάννης. Το ενδεικτικό το δικό μου το πήρα με 4; ερωτηματικό δηλαδή δήλωνε ότι έπρεπε και δεν έπρεπε να προβιβαστώ. Το άριστα ήταν το 6, το οποίο ποτέ δεν έβαζε ο Παπαδής όσο καλός και νάτανε ο μαθητής. Ανάλογο βαθμό με μένα είχε και ο Χαμπερής. Πήγαμε λοιπόν στο Καρπενήσι.

Ο ξάδελφός μου ο Πάνος ήτανε τότε στην πρώτη γυμνασίου, ήτανε μεγαλύτερος από μένα ένα χρόνο. Με αυτόν εγκαταστάθηκα σ' ένα δωμάτιο στο ξενοδοχείο "Φάμπρικα" του Δημόπουλου στο εστιατόριο και του οποίου και

τρώγαμε βερεσέ και έρχονταν ο πατέρας μου και τα πλήρωνε, δίνοντάς μας και λίγα χρήματα για κάνα τετράδιο και καμιά καραμέλα.

Στο σχολείο προσαρμοσθήκαμε και τα πηγαίναμε πολύ καλά μάλιστα. Υστερα από τη διδασκαλία τα εφόδια που είχαμε από το σχολείο του χωριού του δάσκαλου του Γεωργάκη, εγώ και ο Χαμπερής ήμασταν σχεδόν οι καλύτεροι μαθητές στην τάξη μας. Και αυτό το βροντοφώναξε ο καθηγητής μας Λάμπρος Καρασιμάνης αποτινόμενος στους άλλους μαθητές λέγοντας "Δεν βλέπετε ωρέ το Δερματά και ο Χαμπερή πως τα ξέρουν και πως τα λένε".

Στο Καρπενήσι η ζωή ήτανε αλλιώτικη. Πόλη βλέπεις. Αρχίσαμε και μεις πηγαίνοντας στο χωριό κάθε Κυριακή να δείχνουμε άλλο ύφος. Κοσμοπολίτικο, πρωτευουσιάνικο. Στο σχολείο που ήτανε μικτό κορίτσια και αγόρια. Εμείς 13άχρονα παλικάράκια με τα πρώτα ερωτικά σκιρτήματα. Εκτός από τα μαθήματα μας απασχολούσε και το αίσθημα και κοντά σ' αυτό το ανάλογο φλερτ. Αλλά και οι καημοί και τα βάσανα που έχει ο έρωτας. Όταν δεν είχαμε σχολείο ή διάβασμα ή ψυχαγωγία μας, εκτός της κλασικής γυμναστικής που γίνονταν στο προαύλιο του σχολείου, δεν υπήρχαν ό-πως σήμερα γήπεδα, κολυμβητήρια κλπ. να ξεδίνουμε, ήτανε και πνευματική όταν έρχονταν κανένα θέατρο και αυτό όταν έπαιζε έργα εθνικού περιεχομένου επιτρέπονταν να το δούμε.

Αλλά περισσότερο συχνάζαμε στα δικαστήρια, ειρηνοδικείο, πρωτοδικείο, κακουργιοδικείο, όπου παραδόξως επιτρέπονταν στους μαθητές να παρακολουθούν. Ίσως για να παραδειγματίζονται από τις αμαρτωλές αυτές υποθέσεις που εκδικάζονταν. Προς αποφυγήν.

Το φαγητό μας όπως είπαμε ήτανε στη φάμπρικα. Αλλά καμιά φορά πηγαίναμε και στο εστιατόριο "Βόσπορος", πολυτελείας αυτό όπου τα φαγητά του ήταν νοστιμότητα μαγει-

ρεμένα από το μάγειρα Τσιαμπέρα τον καμπούρη.

Τρώγαμε την εντράδα μας και κοντά χαρτάκι που παίζαμε κρυφά τότε στο δικό μας δωμάτιο, τότε στο δωμάτιο των άλλων παιδιών Φλέγκα Γιάννη, Χαμπέρη Γιάννη που απέναντι από το δικό μας απάνω από το οινοποιείο του Δημόπουλου του Κώστα, ο οποίος νοίκιαζε και δωμάτια.

Ετσι πέρασε η χρονιά του σχολείου και γύρισα στο χωριό. Εγώ εκδηλώσα την επιθυμία να μην συνεχίσω το σχολείο όπως γίνεται πάντα με τα περισσότερα παιδιά. Οι δικοί μου δηλαδή ο πατέρας μου και η μητριά μου δεν επέμεναν.

Τον πατέρα μου με την κατασκευή του σπιτιού και τ' άλλα έξοδα του σωθήκανε τα λεφτά. Ετοιμαζόταν να ξαναταξιδέψει και σε λίγο καιρό έφυγε για την Αμερική. Εγώ έμπαινα πλέον στα 15 έπρεπε κάτι να κάνω κάπου να πάω. Μιά και δεν ήθελα ν' ακολουθήσω σπουδές, οι οποίες δεν ήταν και τόσο εύκολη υπόθεση. Οχι μόνο δεν τις ήθελα εγώ, αλλά και τα οικονομικά μας δεν ήταν και τόσο ανθηρά.

Της μητριάς μου την αδελφή την είχε παντρεύει ο Αραπογιάννης Χαράλαμπος από το Μεγάλο χωριό. Αυτός ήταν διευθυντής του πρατηρίου της ΧΡΩΠΕΙ (χρωματογραφία Πειραιώς) στη Θεσσαλονίκη. Σ' αυτόν γράψαμε και μία και είχανε μία θέση για υπάλληλο σ' αυτό το μαγαζί μας ειδοποίησε και έφυγα από το χωριό, συνοδευόμενος από τον συνονόμάτό μου Δημήτριο Κ. Δερματά που ήταν στο χωριό μας για λίγες μέρες.

Για τον μπάρμπα Μήτσιο θα τα πούμε στη συνέχεια. Μπήκαμε λοιπόν από το χωριό στον Μιχάλη το αυτοκίνητο μέχρι το Λιανοκλάδι και από κει στο τρένο για Θεσσαλονίκη. Το ταξίδι για μένα που γνώριζα τον κόσμο μέχρι το Καρπενήσι ήταν φανταστικό. Τόσο για το τρένο που το ήξερα μόνο από καμιά φωτογραφία και μας παραξένευε με το μεγαλείο του και το μέκος του. Οσο και για τους κάμπους και τα βουνά που περνάγαμε και έβλεπα και θαύμαζα σκεπτόμενος πόσο μεγάλος και όμορφος είναι ο κόσμος.

Το ταξίδι μας σκιάστηκε μόνο από ένα δυστύχημα που έγινε όταν πλησιάζαμε στη Θεσσαλονίκη. Ημαστιαν κοντά στην Κατερίνη όπου σε μία γέφυρα που θα πέραγαε το τρένο, βάδιζε κάποιος αγρότης. Ήταν με το άλογό του φορ-

τωμένο με κάσες γεμάτες κεράσια. Εκεί τους πέτυχε το τρένο απάνω στην γέφυρα και παρασύροντάς τους τους στρίμωξε απάνω στα κάγκελα και αυτόν και το άλογο με τις κάσες και τα έκανε όλα ένα κουβάρι και μετά τα σκόρπισε κατά μήκος της γραμμής σε μεγάλο διάστημα. Η θέση από αυτό το δυστύχημα χάλασε το κέφι τόσο το δικό μου όσο και των άλλων επιβατών. Ο οδηγός του τρένου αφού είδε τί έκανε σταμάτησε το τρένο και κάνοντας όπισθεν μας πήγε εκεί που ήταν σκορπισμένα και ανακατωμένα ο άνθρωπος το άλογο και τα κεράσια. Αυτό το φρικτό θέαμα δεν το ξέχασα ποτέ.

Οταν φθάσαμε στην Θεσσαλονίκη με πήρε ο μπάρμπα Μήτσος στο ξενοδοχείο του στην οδό Μοναστηρίου. Και στην άλλη μέρα ειδοποίησε τον Αραπογιάννη και ήρθε και με πήρε να πάμε στο μαγαζί που θα δούλευε. Δεν πήραμε συγγενικότητα τραμ κλπ. αλλά πηγαίναμε με τα πόδια για να μάθω τους δρόμους. Εγώ απαχαυνώθηκα με αυτά που έβλεπα. Τα ψηλά σπίτια, τα πολλά μαγαζιά. Ο Χαράλαμπος παρ' όλο ότι βιάζονταν, μου εξηγούσε το καθετί για ότι είχα απορία και μου φερνόνταν με πολύ στοργή και ευγένεια.

Φθάσαμε στο μαγαζί. Ήτανε ένα μεγάλο μαγαζί με πολλά ράφια γεμάτα με κουτιά μπογιές, τα οποία έβλεπα και στο χωριό στα μπακάλικα. Ακόμα και ράφια γεμάτα με κουτιά και μπουκάλια με φάρμακα. Ο Χαράλαμπος με σύστησε στον άλλο υπάλληλο που ήταν ο παραγγελιοδόχος όπως μου είπε και τον λέγαμε Παπαδόπουλο Δημήτριο. Μου είπε ακόμα ότι σιγά σιγά θα μάθω τα διάφορα εμπορεύματα και με το όνομά τους γιατί έχουν και αυτά ονόματα. Και όλες τις δουλειές που θα κάνω και να μην στενοχωριέμαι και θα περάσουμε καλά εδώ.

Η πραγματικότητα είναι ότι είχα μεγάλη αγωνία, τρομάρα πραγματική αν θα τα καταφέρω. Τα λόγια του μου έδωσαν ελπίδα και θάρρος. Οταν έκλεισε το μαγαζί το μεσημέρι με συνόδεψε πάλι να πάμε στο ξενοδοχείο. Αλλά αυτή τη φορά πήραμε το τραμ. Το μαγαζί ήτανε στην οδό Κομνηνών, βαδίσαμε λίγο αυτόν τον δρόμο μετά την οδό Ερμού, ύστερα τη Βενιζέλου και φτάσαμε στην Εγνατία και κει πήραμε το τραμ και κατεβήκαμε στην πλατεία Βαρδαρίου και από κει με τα πόδια στην οδό Μοναστηρίου. Όλα αυτά για τους δρόμους μου τα

εξηγούσε ο Χαράλαμπος και μου έλεγε να τα βάλω καλά στο μυαλό μου κι να μην χάνομαι. Δίπλα στο πρατήριο το δικό μας ήτανε το φαρμακείο ενός Εβραίου του Μαΐρ Αντζελ. Εγώ για τους Εβραίους ήμουν προκατελειμένος, από τις διηγήσεις που άκουγα στο χωριό δηλαδή ότι οι Εβραίοι δεν σταύρωσαν μόνο το Χριστό εδώ και πολλά χρόνια αλλά και σήμερα αρπάζουν παιδιά Χριστιανών τα σφάζουν και μεταλαβαίνουν το αίμα τους.

Απ' όσα έβλεπα όμως στην πραγματικότητα, αυτούς τους Εβραίους που έβλεπα κάθε μέρα να μιλάνε με τον Αραπογιάννη να χαριεντίζονται, τόσο ο ιδιοκτήτης του φαρμακείου όσο και ο φαρμακοποιός Σολομών. Ακόμα και ο συνομήλικός μου Τζιάκος. Εβλεπα ότι όχι μόνο δε διαφέρανε από μας αλλά η καλοσύνη τους, η ευγένειά τους έδειχναν καλύτεροί μας. Δίπλα από το φαρμακείο ήτανε το προαύλιο της αγοράς του Μοδιάνου και στο βάθος η μεγάλη πόρτα της. Η αγορά ήτανε η κεντρική κρεαταγορά και ψαραγορά της πόλης. Από κει προμηθεύονταν κάθε μέρα αυτά τα τρόφιμα ο κόσμος της πόλης. Στο προαύλιο της γινόνταν καθημερινά η δημοπρασία των ψαριών. Πιο κάτω στη γωνιά των οδών Κομνηνών και Βασιλέως Ηρακλείου ήτανε ένα ουζάδικο και μαζεύονταν πολλοί.

Επιπλέον, μέθαιναν και φώναζαν ακόμα τραγουδάγαν ότι ώρα και νάτανε. Δίπλα από αυτό ήτανε ένας Εβραίος που έφτιαχνε χαλβά ταχινένιο. Ζήμωνε τα υλικά μπροστά στα μάτια του κόσμου και πούλαγε το χαλβά ζεστό-ζεστό.

Η περιέργειά μου τα κατέγραψε όλα, δρόμους, μαγαζιά, αλλά παρ' όλα αυτά τις πρώτες συνοδείες που είχα από το Χαράλαμπο να πηγαίνω το ξενοδοχείο. Του είπα ότι έμαθα τη διαδρομή και το τρίτο βράδυ του είπα ότι πηγαίνω μόνος μου. Ξεκίνησα λοιπόν και αντί να πάρω την οδό Ερμού πήρα τον κάτω δρόμο της Βασιλέως Ηρακλείου και φτάνοντας στην Βενιζέλου αντί να κάνω απάνω να φθάσω στην Εγνατία πήγα προς τα κάτω στην Τοιμική. Εκεί βρήκα το τραμ. Δεν κοίταξα τί ήτανε και πού πήγαινε. Μπήκα μέσα και με πήγε στην άλλη άκρη της πόλης στο Ντεπώ, όπου δεν έβλεπα αυτά που είχα επισημάνει να κατέβω. Εμεινα λοιπόν μέσα και αφού έκανε δύο τρεις φορές τη διαδρομή πληρώνοντας τον εισπράκτορα το

ανάλογο κάθε φορά εισιτήριο, τότε με φώτισε ο Θεός και τον ρώτησα για την οδό Μοναστηρίου. Με κατέβασε εκεί που πρωτομπήκα και μου έδειξε το δρόμο να πάρω το άλλο τραμ. Και τρώμαξα να σώσω στο ξενοδοχείο του μπάρμπα Μήτσου.

Αυτά τις πρώτες μέρες σιγά - σιγά προσαρμοζόμουν στη δουλειά στο μαγαζί. Κάθε μέρα ο Χαράλαμπος μου έκανε ας πούμε μάθημα. Την ονομασία του κάθε πράγματος να ανοίγω τα κιβώτια και να τοποθετώ κάθε πράγμα στη θέση του. Κάθε πράγμα στη θέση του και για κάθε πράγμα μία θέση καθώς μου έλεγε. Δεν άργησα να τα μάθω όλ' αυτά. Σ' ένα μήνα είχα πάρει τον αέρα της δουλειάς, τα κατάφερνα περίφημα και ήμουν υπερήφανος. Βλέποντας και την ικανοποίηση στο φέρσιμο του Αραπογιάννη απέναντί μου που πάντοτε μου φέρνονταν καλά και μούδινε πάντα θάρρος.

Τώρα το δωμάτιο στο ξενοδοχείο και πρώτα πως ήταν αυτό. Το ξενοδοχείο αυτό ήταν ένα παλιό διόροφο κτίριο στην οδό Μοναστηρίου κοντά στην πλατεία Βαρδαρίου. Το ισόγειο ήτανε μαγαζί ταβέρνα το επάνω πάτωμα είχε 5 δωμάτια από δύο κρεβάτια και σ την ανάγκη αν είχε πολύ κόσμο κοιμότανε και στρωματσάδα.

Είχε και ένα μ' ένα κρεβάτι. Σ' αυτό μ' έβαλε ο μπάρμπα να κοιμηθώ. Δεν ήταν μόνιμη η παραμονή μου εκεί. Όταν είχε πολύ κόσμο με έστελνε στην ταράτσα που είχε στην κορυφή του κτιρίου. Ενα κατασκεύασμα με ίδιο τσίγκο. Εκεί διπλωνόμουνα στην βελέντζα που είχα από το χωριό και κοιμόμουνα κουλουριασμένος.

Υπολόγιζα βέβαια μιά και δεν κοιμόμουνα στο δωμάτιο ο μπάρμπα δεν θα με χρέωνε για τον ύπνο στην ταράτσα. Στην ταράτσα την οποία θεωρούσα ότι ήμουν ο μόνος κάτοικος. Αλλά μιά βραδιά τα μεσάνυχτα ακούω κουβέντα στη σκάλα και ήρθαν στην ταράτσα και άλλοι δύο πελάτες. Εγώ καλοτρύπωσα στη βελέντζα μου και δεν κουνήθηκα ως την αυγή. Όταν ξύπνησα δεν ήτανε κανένας στην ταράτσα, αλλά οι γυνούλες που έκανε ο τσίγκος γεμάτες νερό. Αμέσως μου πήγε η ιδέα ότι οι άνθρωποι βαρέθηκαν να πάνε στην τουαλέτα και κατούραγαν τη νύχτα εκεί. Αλλά δεν ήταν αυτό. Τη νύχτα έβρεξε. Οι άλλοι δύο κατέβηκαν κάτω. Εγώ από τον φόβο μου και το τρώμαγμα που είχα δεν κατάλαβα για τη βροχή.

Στο ξενοδοχείο του μπάρμπα Μήτσιου κάθησα τρεις περίπου μήνες και στην ταβέρνα του έτρωγα κιόλας. Μία Κυριακή που είχαμε κλειστά και αυτός και μεις με πήρε να με ξεναγήσει και πήγαμε στο Μπεξινάρι. Εκεί ήταν εξοχικό και κάναν ο κόσμος και μπάνιο. Χαζέψαμε όλη μέρα. Έκανε τα έξοδα ο μπάρμπα, αλλά μου το χτύπησε στο τέλος μισοαστεία μισοσοβαρά ως εξής: “Εσύ μαθέ ανιψιέ το πήρες το κοσπεντάρικο” (έπερνα 750 δραχμές το μήνα). Εγώ όχι μόνο δεν έβγαλα τίποτα αλλά πλήρωσα και από την τσέπη μου.

Το μαγαζί που είχε νοικιασμένο η εταιρεία είχε ένα πατάρι το οποίο δεν χρησιμοποιούσαμε σε τίποτα. Για να αποθηκεύουμε πράγματα είχε μεγάλο υπόγειο. Όταν αχρησιμοποιήτο σκέφτηκε ο Χαράλαμπος αφού ήταν και αυτός εργένης να το κάνουμε δωμάτιο. Με λίγα έξοδα με τη βοήθεια ενός μαραγκού και τη δική μου φτιάξαμε το δωμάτιο. Πήραμε τραπέζι δύο καρέκλες κρεβάτια ακόμα γκαζιέρα, κατσαρόλα, τηγάνι. Ένα φανάρι με σίτα για ν’ αποθηκεύσουμε τα τρόφιμα. Εγκατασταθήκαμε και τακτοποιήσαμε τα πράγματά μας. Ο Αραπογιάννης όντας χρόνια μπεκιάρης και λάτρης της τάξεως και καθαριότητας με συμβούλευε και όπως τακτοποιούσαμε τα πράγματα του μαγαζιού, έτσι φροντίζαμε και το δωμάτιο. Πήγαινε ψώνιζε τα τρόφιμα. Με καθοδηγούσε στο μαγείρεμα και τρώγαμε πολύ καλά και με τα μισά χρήματα που θέλαμε στο εστιατόριο.

Δίπλα στην αγορά της Μοδιάνου και στο προαυλίο της γινότανε η δημοπρασία για τα ψάρια. Γνώριζε ο Χαράλαμπος έναν δύο από αυτούς που την κάνανε και μας κράταγαν τα καλλίτερα ψάρια. Δεν ξεχνώ εκείνες τις παλαμίδες (λακέρδα) της μιάς ή μιάμισης οκάς που τις έφτιαχνε τυλίγοντάς τες σε λαδόχαρτο με λεμόνι και τις έβαζε ανάμεσα σε δύο κεραμίδια. Την πηγαίναμε στο φούρνο και τις έψηνε, γίνονταν γλυκίσματα. Πολλές φορές φιλοξενούσαμε τον αδελφό του Χαράλαμπου το Σωτήρη που υπηρετούσε στη Θεσσαλονίκη στρατιώτης. Ακόμα και κάναν περαστικό πατριώτη μας.

Έτσι λοιπόν η ζωή μας κυλούσε νοικοκυρεμένα, χορταστικά και οικονομικά. Τόσο για μένα που με πήγε ο Χαράλαμπος και έβγαλα βιβλιάριο στο ταμειντήριο και έβαζα ότι μου πε-

ρίσσευε. Όσο και γι’ αυτόν που είχε οικογένεια στο χωριό. Είχε παντρευτεί την αδελφή της μητριάς μου και αυτή άρχισε να γεννάει κάθε χρόνο και από ένα παιδί που κατασκεύαζε ο Χαράλαμπος όταν κατέβαινε στο χωριό με άδεια. Αυτή η ζωή κράτησε πάνω από χρόνο.

Στο μεταξύ αφού (ου γαρ μόνο με άρτον ζήσετε άνθρωπος) και βαδίζοντας στα δεκαέξι μου χρόνια, ο οργανισμός μου και η φύση όπως κάθε ανθρώπου αποζητούσα και άλλα πράγματα και την ικανοποίησή τους. Είπαμε ότι το διπλανό μαγαζί ήτανε το φαρμακείο του μαϊρ Αντζελ που δούλευε ο συνομήλικός μου Τζιάκος με τον οποίο κάθε μεσημέρι και πριν ανοίξουμε τα μαγαζιά, συναντιόμασταν στο καφενείο όπου μας έφεραν το καφέ στο μαγαζί και κουβεντιάζαμε. Και παρ’ όλο που μας χώριζε η θρησκεία και οι προκαταλήψεις είχε αναπτυχθεί μεταξύ μας καλή φιλία και κουβεντιάζονταν διάφορα, ήρθε και η κουβέντα για το σεξ.

Το σπίτι του Τζιάκου ήτανε στην περιοχή του Βαρδαρίου. Αν θυμάμαι καλά λεγότανε ο συνοικισμός 151. Εκεί κατοικούσαν οι περισσότεροι φτωχοεβραίοι. Από την άκρη αυτού του συνοικισμού και μέχρι την οδό Λαγκαδά ήταν τα περισσότερα καλά σπίτια (μπουρδέλα). Τα περισσότερα στην οδό Αφροδίτης και άλλες παρόδους. Εκεί προσφέρονταν πληθωρικός ο αγοραίος έρωτας. Ο Τζιάκος κάθε μέρα περνούσε από κει και φυσική συνέπεια ήταν να είναι γνώστης και λόγω δικής τους πείρας και απ’ όσα έβλεπε τι γινότανε εκεί.

Μου πρότεινε λοιπόν εμένα τον άβγαλτο και αδαή να με συνοδέψει στα κορίτσια που γνώριζε. Έτσι και έγινε. Πήγαμε μία Παρασκευή βράδυ, γιατί το Σάββατο λόγω θρησκείας οι Εβραίοι δεν κάνουν ούτε αυτή τη δουλειά. Εγώ λόγω του ότι ήταν η πρώτη φορά που πέρναγα αυτά τα κατώφλια είχα αυτό που λένε τρακ. Μεγάλη αγωνία. Αφού με σύστησε ο Τζιάκος στα κορίτσια που γνώριζε μου είπε να πάω με όποιο θέλω. Είπα λοιπόν σε μία κοπέλα όπως με συμβούλεψε και κείνη μπαίνοντας στο δωμάτιο μαζί μου φώναξε στις άλλες: “Κοιτάτε τι καλό παιδί έχω εγώ απόψε”, θεωρώντας με λόγω παρουσιαστικού ανήλικο ως φαίνεται, εμπράκτως όμως της απέδειξε ότι δεν ήμουνα τόσο παιδάκι και έκτοτε στις επόμενες συναντήσεις μας η στάση της ήτανε διαφορετική α-

πέναντί μου. Ακόμα και χρήματα δεν μου έπαιρνε πολλές φορές και ας υπήρχε φόβος στο λογαριασμό που έδινε στον άνθρωπό της να βρει το μπελά της και να ξυλοφορτωθεί.

‘Όλα αυτά και περί λειτουργίας αυτών των καταστημάτων του έρωτα μου τα είχε εξηγήσει ο Τζιάκος. Τα σπίτια ήτανε νοικιασμένα ή ιδιωτικά από μία γυναίκα. Συνήθως απόμαχο αυτής της δουλειάς τη λεγόμενη μαντάμ. Αυτή ήτανε διευθύντρια του “σπιτιού” και είχε τις άλλες γυναίκες από 5-10 και παραπάνω υπό την προστασία της, τις διαταγές της και την εκμετάλλευσή της. Το προσωπικό του καταστήματος ήταν από 18 έως ακαθορίστου ηλικίας και όσο πέρναγε η μογιά τους.

Συνήθως λίγες ήτανε εκείνες οι γυναίκες που αποκτούσαν χρήματα για τα γεράματά τους. Οι περισσότερες όταν ξεπέφτανε πέθαιναν στη ψάθα που λένε. ‘Όταν δουλεύανε πάντοτε είχαν τον άνθρωπό τους ή το προαγωγό, οι όποιοι άλλοι τις επιβάλετο με το αίσθημα. Αλλά τις περισσότερες φορές με το ζόρι. Αυτοί ήτανε οι λεγόμενοι “αγαπητικοί της μπάρας”. Αυτοί αναμεταξύ τους κάνανε ομηρικούς κανυγάδες για κάποια που ήταν όμορφη, καπάτσα και τάφερνε.

Αυτό όμως το αγαπητλίκι είχε και ορισμένους κανόνες και υποχρεώσεις απέναντι στις γυναίκες που προστάτευαν. ‘Όταν αρρώσταιναν τις φρόντιζαν. Τις συνόδευαν όταν είχαν αποχή λόγω περιόδου στον κινηματογράφο και στα γλέντια. Περισσότερα γι’ αυτά θα πούμε αργότερα όταν θα μιλήσουμε για ένα απ’ αυτούς που γνώρισα και συγκεκριμένα τον αδελφό του υπουργού Χρήστου Λαδά, το Γιώργο Λαδά ο οποίος είχε συνεργείο ραπτικής, εκμεταλλεύονταν τα κορίτσια που απασχολούσε εκεί.

Τώρα οι χωριανοί που είχαν κουβέντα με το Χαράλαμπο και έρχονταν στο μαγαζί ήτανε ο Κοκάλας ο Δημήτρης και καμιά φορά πέρναγε όταν έρχονταν στην αγορά και ο μπάμπας Μήτσιος Δερματάς, ο οποίος μου έδωσε τη σύσταση και πήγα στους Πολυζεύους που ήτανε στην οδό Κασσάνδρου. Είχαν μπακάλικο εκεί ένα μικρό μαγαζί που είχε και πατάρι στο οποίο και κοιμόνταν ο Πολύζος Σπύρος και τα παιδιά του Μένιος και Γιάννης. Με το Γιάννη ήμασταν συνομήλικοι. Αυτοί όμως σπάνια φεύγανε από

το μαγαζί. Γι’ αυτό πολύ αραιά συναντιόμασταν.

Εμένα η καλλίτερη παρέα μου ήτανε ο εαυτός μου, μου άρεσε το διάβασμα βιβλίων με τα οποία συντροφεία την μοναξιά μου. Τα αγαπημένα περιοδικά ήταν το “Μπουκέτο” ο “Θησαυρός” ο “Θεατής” κ.λπ. τα οποία έπαιρνα κάθε βδομάδα. Παρακολουθούσα με αγωνία και ενδιαφέρον τα μυθιστορήματα του Μιχαήλ Ζεβακό, του Αλεξάνδρου Δουμά, του Βίκτωρος Ουγκώ και άλλων. Πολλές φορές όταν κλείναμε το μαγαζί πήγαινα και στον κινηματογράφο έβλεπα τα έργα με τους αγαπημένους ηθοποιούς Τομ Μιξ, Ντούγκλας Φαίρμανς, Σαρλώ, Χάλολ Δανίδ, Μπάστερ Κήτον, Μάιρη Πίκφορς και όλα τα αστέρια του βουβού κινηματογράφου.

Στο πρατήριο έρχονταν σχεδόν όλοι οι Μεγαλοχωρίτες που ήτανε στη Θεσσαλονίκη να δουν το Χαράλαμπο Αραπογιάννη, ο οποίος ήτανε πολύ αγαπητός απ’ όλους για την καλή του καρδιά. Αλλά και για τ’ αστεία του και το καλαμπούρι του. Δεν τους θυμάμαι όλους. Θυμάμαι κάποιον Καραντζένη ο οποίος είχε και ένα γιό συνομήλικό μου με τον οποίο κάναμε και κάνα δύο φορές παρέα βολτάροντας. Τον ζήλευα που ήταν τόσο κατατοπισμένος και μορφωμένος ζώντας πολύ καιρό σ’ αυτήν την ωραία πόλη και που η κουβέντα του ήταν διαφορετική. Ενώ εγώ δεν μπορούσα ακόμα να αποβάλω τη χωριατιά μου. Ακόμα στο μαγαζί έρχονταν και ο Στουρνάρας, που διατηρούσε ωραίο εστιατόριο στην οδό Εγνατίας. Αυτός ήτανε χοιτρός και καλοντυμένος πάντοτε.

Με το Χαράλαμπο κουβέντιαζαν τα πάντα και χαίρονταν κανείς να ακούει τα αστεία που λέγανε. Ακόμα και τις φάρσες που στήνανε στους γνωστούς. ‘Ένα τέτοιο φιάσκο, είναι το παρακάτω. ‘Έγινε ως εξής: Είπαμε ότι στο πρατήριο δούλευε και ο Παπαδόπουλος Δημήτριος χημικός και παραγγελιοδόχος. Ο Μήτσιος ως χημικός πειραματιζόταν πάντοτε, είχε ολόκληρο εργαστήριο στο βάθος του μαγαζιού, παρασκεύαζε αρώματα, κολώνιες κ.λπ.

Τάχε μπλέξει με μία πανέμορφη Εβραιοπούλα την Εστερίνα στο σπίτι της οποίας και κάθονταν. Πολλές φορές με έστελνε με ψώνια στο σπίτι της κι ως φαίνεται είχε καλό σκοπό για την κοπέλα που ζούσε με τη μάνα της.

(συνεχίζεται)

Κυνηγοί και κυνήγια

†Ιωάννη Βράχα

Ούτε και το χειμώνα θα σε πιάσει πλήξη στο χωριό. Δε θα κλειστείς μέσα, κοντά στη φωτιά. Λίγες μέρες είναι αυτές που είναι βαρυχειμωνιά, που δεν μπορείς να βγεις στην πόρτα. Τότε θα καθήσεις, θέλεις δε θέλεις, μέσα. Έχουν κι αυτές οι μέρες τις χαρές τους.

“Ο καλός ο νοικοκύρης, το χειμώνα χαίρεται”.

Και γιατί να μη χαρεί; ‘Αμα έχει τα ξύλα του, το κρασί, το γουρούνι κρεμασμένο, και μια καλή παρέα για κουβέντα και για να τα τσουγκράνε; Περνάει η μέρα και δεν την καταλαβαίνεις. Πάντα στο χωριό, τέτοιες μέρες, μαζεύονται στο καλύτερο σπίτι και λένε κουτσοκέφαλα (αστεία) και λογαριάζουν και για την άλλη μέρα που θα πάνε για λαγό. Καθαρίζουν το ντουφεκι, ρίχνουν και καμιά ντουφεκιά για να ιδούν αν παίρνει φωτιά. “Να του ξιοκουριάσουμι”, λένε. Μπαλώνουν τα τσαρούχια.

Ζαγάρια δεν υπάρχουν στο χωριό. Ένας απ’ την παρέα κάνει το ζαγάρι. Πάει στον ντορό (πατήματα) του λαγού κι οι άλλοι φυλάνε στα караούλια, στα καρτέρια. Εκεί που ξέρουν ότι θα περάσει ο λαγός.

Μεγάλο πράμα να βαρέσεις λαγό στο χωριό. Κι αν βαρέσεις δύο... τότε είναι που δεν πατάς στη γη. Από στόμα σε στόμα σε μαθαίνει όλο το χωριό. Κι όχι μόνο αυτό, αλλά κι όλες τις λεπτομέρειες. Το μέγεθος, την τοποθεσία, την απόσταση, την ώρα, την παρέα, πως έγινε η μοιρασιά.

- Θειά, ου Νίκους ου Κατσαρός μι του Σταμάτ’ σκότουσαν ένα λαγό στα Χαλκιρά. Τουν έγδαραν κι τουν μέρασαν. Μόδουκαν κι μένα του πουδάρ’τ’να οβούμι τουν πίνανκα στου σχουλείου.

- Όποιους ένι άξιους βαρεί. Ημείς θα φάμι τα... φασ’λάκια μας.

Ο Κατσαρός δεν κυνηγάει μόνο λαγούς. Κυνηγάει και πέρδικες και περιστέρια, που τα βαράει στο φτερό.

Ο γέρο-Κωστάκης κυνηγούσε τα κουνάβια. Τάπιανε στα σίδερα. Τα πλάνευε από το Φθινόπωρο και σαν φούντωνε το μαλλί

τους, έσπινε και το σίδερο. Έπιανε από 4-5 το χρόνο. Καλό έσοδο (800-1000 δρχ. το ένα). Κανένας δεν ήξερε πόσα έπιανε, που τα έπιανε, πότε τα έπιανε. Όλα γίνονταν μυστικά, τη νύχτα. Τα κυνήγια αν μαθευτούν παίρνουν από μάτι. Βουίζονται. Κι ο κυνηγός δεν ξαναπιάνει.

Οι πολλοί στο χωριό κυνηγούσαν και κυνηγάνε τις κυριαρίνες (δεντροτόιχλες) με τ’ αγκίστρια. Ξέρουν καλά που θα τα στήσουν, την ώρα που θα πέσουν μέσα οι κυριαρίνες. Και πιάνουν αρκετές.

Τα μικρά παιδιά κυνηγάνε τα κομπογιάνια (κοκκινολαίμηδες) με τις σκανταλιές (παγίδες). Αυτά τα πουλιά είναι πολύ χαζά. ‘Αμα ιδούνε ψωμάκι, τσιμπάνε απονήρευτα και στη στιγμή τα πλακώνει η πέτρα. Σαν πέσουνε πολλά χιόνια και σκεπαστεί όλος ο τόπος, τότε στριμώχνονται και τα έξυπνα τα τσόνια (σπίνοι) και πιάνουν κι απ’ αυτά κανένα. Κι όταν φυσάει παγερός βοριάς, στένουν αγκίστρια στις νεροσυρμές και πιάνουν και κανένα κότσυφα.

Για κείνους που δεν πάνε στο κυνήγι και κάθονται στο σπίτι, λένε πως κυνηγούν άλλα πράματα.

Το βράδυ στο μαγαζί οι κυνηγοί λένε τα κατορθώματά τους. Πειράζουν κείνους που δε βαράνε τίποτα. Κείνους που δεν ξέρουν να σημαδεύσουν καλά. Κείνους που πάντα γυρίζουν αδειανοί.

- Δε βάρισις τίπουτα Βαγγέλ’ σήμιρα;

- Ηύρα ένα λαγό, ήταν όμους θηλ’κός κι τουν άφ’κα να γινήσ’...

- Τι έγινι μι του λαγό;

- Είχι πουδάρια κι έφ’γι...

- Αν δεν είχανι πουδάρια να φεύ’γνι, κι φτιρά να πιτάνι, κι γω κυνηγός θα γένουμ’να.

Κι άμα άκουσαν ότι κι ο Ασημάκης βάρεσε λαγό, είπαν.

- ‘Η κ’τσός, ή στραβός, ή άρρουστους, θα νάτανι αυτός ου λαγός...

Για τον γέρο-Βελάνα και τον Τσολάκη, που πάντα πήγαιναν κυνήγι και ποτέ δεν βάρεσαν λαγό, τους είπε ο Δάσκαλος το πρωί

που πέρασαν απ' το σχολειό:

- Αν χτυπήσετε σεις λαγό, να τον ψήσετε στην πλάτη μου. Δεν πέρασε μισή ώρα και βρήκαν έναν λαγό. Δύο ντουφεκιές του έριξε ο Τσολάκης κι ο λαγός έπεσε ξερός. Πήγε χαρούμενος και τον πήρε στην αγκαλιά του και συζητάγανε για τον Δάσκαλο -τι έχουν να του πούνε τώρα και τι θα γίνει το βράδυ στο μαγαζί.

Ο λαγός φαίνεται δεν είχε χτυπηθεί σοβαρά πουθενά. Είχε ζαλιστεί κι έχασε τις αισθήσεις του. Σε λίγο συνήλθε. Κι ενώ αυτοί

κουβεντιάζανε και τον κρατούσαν στην αγκαλιά τους, δίνει ένα σάλτο και τον χάσανε από μέσα απ' τα χέρια τους. Τι έγινε το βράδυ δε λέγεται.

- 'Ήσαν τυχιρός, Δάσκαλι, να μην τουν ψήσουμε στην πλάτη σ', είπαν.

- Βρε, να δέσω εγώ ένα λαγό, κι αν μπορέσετε σεις να τον βαρέσετε, τότε εγώ να... Μη χαλάτε τα τσαρούχια σας.

Με τις ιστορίες και τα παθήματα των κυνηγών, περνάμε πολλές ώρες το χειμώνα με χαρά και γέλια.

Πεντέλη Αττικής Εκδρομή Ευρυτάνων 1947

Διακρίνονται στο κέντρο οι Μικροχωρίτες Μιχάλης Φαλής, Ξενοφών Ζορμπαλάς, Νίκος Δ.

Κεράνης και Διονύσιος Ζορμπαλάς - κάτω αριστερά Πάνος Μαστρογεωργόπουλος και Πάνος Κεράνης - από το Νόστιμο Αθανάσιος και Διονύσιος Μπακής - από το Καρπενήσι Κ. Σακάλης με τη γυναίκα του, από τη Λάσπη Θ. Τσέντος και Χαντζόπουλος από το Μεγάλο Χωριό Κούλα Παπασπύρου με τη μητέρα της, Ανδρέας Πουρνάρας εκδότης και δεξιά όρθιος ο Γιάννης Δασκαλόπουλος Αστυνόμος. Ο Κιτσίνης με την κόρη του και ο Λάμπρος Θεοδοσόπουλος από τον Άγιο Γεώργιο Φθιώτιδας.

Αναμνήσεις από την κατοχή και την Αντίσταση

Στη μνήμη του συζύγου μου Παναγιώτη Κεράνη

Αφού πέρασαν οι πρώτες μέρες έπρεπε να βρει τι θα κάνει, για δουλειά ήταν πολύ δύσκολο, όπου και να κοίταζε, στο τέλος νοίκιασε μια πόρτα πολυκατοικίας στην οδό Θεμιστοκλέους και πουλούσε κάτι εγγλέζικες κονσέρβες και άσπρο ψωμί που του το έφερνε ο άνδρας της Σταυρούλας Μανίκα που δούλευε στη Μεγάλη Βρετανία μάγειρας, αλλά δεν έβγαине για μεροκάματο γιατί περνούσαν πολλοί γνωστοί πεινασμένοι και ότι μπορούσε τους έδινε. Οι γύρω νοικοκυρές τον ρωτούσαν αν επισκευάζει και καθαρίζει γκαζιέρες γιατί τότε όλοι μαγείρευαν με γκαζιέρες, κάποιον ρώτησε του είπαν και έτσι καθάριζε και έβγαине κάτι και από αυτές.

Είχαν περάσει λίγοι μήνες που δούλευε στην πόρτα της πολυκατοικίας και μια μέρα έρχεται ένας παπάς με τα φτωχικά του ράσα και πολύ πονεμένος άνθρωπος έδειχνε, τον ρώτησε αν είναι ο Παναγιώτης Κεράνης, του είπε ναι, αφού του εξήγησε ότι είναι ο πατέρας του Νίκου από τη Λάσπη, τον παρακάλεσε να τον πάει στο σπίτι που τον βρήκε σκοτωμένο να μάθει που είναι θαμμένο το παιδί του, να κάνει τρισάγιο. Πήρανε το δρόμο με τα πόδια που εκείνη τη στιγμή νόμιζε ότι πονούσε περισσότερο από τον παπά να βρουν το σπίτι. Τελικά το εντόπισε αν και δεν είχε ξαναπεράει του ήταν στο μυαλό η πόρτα του σπιτιού και τα μεγάλα πλακάκια της αυλής. Κτύπησαν την πόρτα βγήκαν 2 γυναίκες η μία νεώτερη από την άλλη, τους εξήγησε τι θέλουν, στην αρχή αρνήθηκαν από φόβο, αλλά ύστερα βλέποντας τον πατέρα παπά και τη σιγουριά ότι αυτή είναι η αυλή που τον βρήκε και πως δεν ζητούσαν τίποτε άλλο να μάθει που είναι θαμμένο το παιδί του. Απάντησαν παπούλη μου τον πήραν με τους άλλους που βρήκαν σκοτωμένους και τους έθαψαν προσωρινά κάτω στη ρεματιά, αλλά λίγο αργότερα τους ξεθαψαν και ίσως να ήταν αυτοί που έλεγαν ότι σκότωσαν οι αντάρτες. Είπαν λίγα λόγια στο σημείο που άφησε την τελευταία νποή το παιδί του και φύγανε ράκη και οι δύο αφού δεν μπόρεσαν να βρουν τον τάφο του. Εκείνη την ώρα είπε θεέ μου γιατί ζω, δεν σκοτωνόμουν και εγώ. Εν τω μεταξύ η κατάσταση χειροτέρευε γι' αυτούς που είχαν κάνει το σφάλμα να δώσουν ότι μπορούσαν στη νεανική ηλικία όπως ο Παναγιώτης 19 χρονών να φάει τα καλύτερα χρό-

νια της ζωής του και με επακόλουθα στην υγεία του. Γιατί και ο δάσκαλός τους ο Παπαδής τους μάθαινε για την πατρίδα πρέπει να δίνεις και τη ζωή σου.

Ξαφνικά απολύθηκαν από την καπνοβιομηχανία ο αδελφός του και άλλοι πολλοί εκτός του Κακαβιά που και αν δεν είχαν έβρισκε στέγη και λίγο φαγητό αφού δούλευαν οι άλλοι. Άνεργοι όπως ήταν σπράφθηκαν στα περίπτερα. Εν τω μεταξύ περνούσε ο καιρός και άρχιζε ο εμφύλιος. Κατέβηκε στον Πειραιά πλατεία Καραϊσκάκη, είχε το περίπτερο ο Ξενοφών Ζορμάλας, συνεταιρικά με τον αδελφό του Νίκο και κοίταζαν να πιάσουν άλλο όπως έγινε στο τελωνείο Πειραιώς στον Άγιο Νικόλα. Κουβέντιαζε με τον Ξενοφώντα, περνούσε και ο Γιάννης Νικολόπουλος, παιδί σχεδόν τότε και δεν ξέρω εάν ήταν μπροστά στη σύλληψη του Παναγιώτη, νομίζω άφησαν να φύγει και τον πλησιάζουν δύο με πολιτικά και του λένε Παναγιώτη πάμε. Τον οδηγήσαν στη Γενική Ασφάλεια Πειραιώς και τον έστειλαν στο υπόγειο που ήταν το κρατητήριο. Εκεί ήταν πάρα πολλοί. Νομίζει στον δρόμο τον είδε η Μαριάνθη Παπαδή που έμενε μαζί με τους θεούς και νούς τον Παναγιώτη Παντελή Νικολόπουλο. Πάντως το έμαθαν στο εργοστάσιο και το βράδυ έφτασε ο Γιώργης Κακαβιάς με το θάρρος που τον διέκρινε και του έφερε κουβέρτα και κάτι ρούχα. Γιατί ο αδελφός του δε βάσταγε, τρώμαζε όταν άκουσε το όνομά του γιατί ήταν γύρω στις 9 το βράδυ επειδή τους κτυπούσαν νόμιζε πως γι' αυτό τον ήθελαν. Εν τω μεταξύ του είχαν κάνει σωματική έρευνα και είχαν βρει το γράμμα του Αμερικανού αεροπόρου που λίγο πριν είχε λάβει. Την άλλη μέρα τον κάλεσε στο γραφείο του, τώρα δεν θυμάμαι εάν ήταν ο Ταβουλάρης ή ο Καραχάλιος και του λέει αυτά που γράφει αφού πρωτίτερα το είχαν μεταφράσει εάν είναι αλήθεια. Του απάντησε ο Παναγιώτης για να γράφει και να ευχαριστεί πρέπει να είναι αλήθεια.

Στο σημείο αυτό πρέπει να βάλω ένα κομμάτι δικό του που μου είχε πει να γράψω κατά τη διήγησή του αλλά που νομίζει δεν είχε θέση εκεί που αφηγείτο για τη διάσωσή τους. Και συνεχίζω με δικά του λόγια.

“Οι Αμερικάνοι αεροπόροι που αφήσαμε πίσω μας προωθήθηκαν στο αεροδρόμιο στα βουνά της Κεντρικής Ελλάδος, επέστρεψαν στην Ιταλία και επανήλθαν με βόμβες που είχαν γράψει τη λέξη Αρκάδι το πώς και το γιατί δεν ξέρω. Μετά το τέλος του πολέμου μέσω του αείμνηστου ξαδελφογαμπρού του Σπύρου

Παπαδόπουλου αλληλογράφησα με ένα εξ' αυτών. Μου έγραψε ότι αποστρατεύτηκε και εργαζόταν στην πολιτική αεροπορία και από αυτόν έμαθα ότι επέστρεψαν και βομβάρδισαν ξανά. Την επιστολή αυτή την είχα στην τσέπη μου όταν με τον εμφύλιο πόλεμο με συνέλαβε η ασφάλεια Πειραιώς και την κράτησε. Την σύλληψή μου έμαθε από συγχωριανούς μας που πήγαιναν για δουλειά στην καπνοβιομηχανία ο αείμνηστος Σοφοκλής Φλέγγας ο οποίος φτάνοντας στη Γενική Ασφάλεια πηγαίνοντας να συναντήσει τον Διοικητή με συνάντησε στο γραφείο που με είχε καλέσει ο υποδιοικητής, με καλημέρισε και ρώτησε τον υποδιοικητή πού είναι το γραφείο του Διοικητή. 'Όταν πήγε μέσα με ρώτησε ποιος είναι ο κύριος; Του είπα ότι είναι ο χωριανός μου καπνοβιομήχανος κ. Φλέγγας, το μόνο που με ρώτησε ήταν αν είναι αλήθεια αυτά που έγραφε το γράμμα του Αμερικάνου και του έδωσα την απάντηση ότι αυτός τα γράφει και σε συνέχεια με ρώτησε αν θα υπογράψω να με αφήσει ελεύθερο μια και ο καπνοβιομήχανος το ζητάει. Τον ευχαρίστησα τον πατριώτη μου για το ενδιαφέρον του και του είπα αν μπορώ να πηγαίνω, με απορία με ρώτησε πού να πας, του είπα στο υπόγειο, στο κρατητήριο. Σε λίγες ημέρες πήρα το δρόμο της εξορίας, αν δεν συνέβαινε αυτό ίσως στο απέναντι πεζοδρόμιο μπορεί να περίμεναν οι άλλοι να με στείλουν στο βουνό, και τα δύο μέρη πίεζαν προς αυτή την κατεύθυνση. Πιστεύω με τα γεγονότα που προηγήθηκαν ήταν έμπνευση και οργάνωση της αποικιοκρατίας με εθνοκτόνες συνέπειες που παρ' ότι σήμερα 55 χρόνια μετά εξακολουθούν να υπάρχουν σε όλους τους τομείς της εθνικής μας υπάρξεως.

Προσωπικά το τι επακολούθησε για μένα είναι ένα άλλο κεφάλαιο μέσα στα χρόνια στα οποία αναφερόμαστε και σε συνέχεια στα χρόνια που ακολούθησαν μέχρι σήμερα. Οι ρίζες αυτές του εμφύλιου καλλιεργήθηκαν μέσα στα χρόνια της κατοχής. Υπήρξε και το προηγούμενο της αντίστασης του Τίτο στη Γιουγκοσλαβία, φαινομενικά παρουσιάζονταν ως κομμουνιστής ο οποίος με τη στρατιωτική βοήθεια από τους συμμάχους μας εξόντωσε το φαινόμενο ως πολιτικό του αντίπαλο τον Μιχαήλοβιτς στην πραγματικότητα συνεργάτη των Γερμανών. Αντίθετα με εμάς, οι σύμμαχοι όχι μόνο δεν έδιναν στρατιωτική βοήθεια σε εμάς, έδιναν στρατιωτική βοήθεια στον ΕΔΕΣ που πράγματι ήταν δικό τους έργο".

Εδώ τελειώνει η αφήγησή του, δεν έχω άλλο κομμάτι δικό του να βάλω και θα προσπαθήσω ό,τι θυμάμαι να το καταγράψω από αφηγήσεις του τις περισσότερες φορές τα βράδια που δεν κοιμόμαστε και όταν καταλάβαινε ότι τον συγκινούσε και τον

πνικούσε πολύ, του έλεγα άστα τώρα τα περασμένα αλλά όλο ήθελε να διηγείται.

Τον πήραν με άλλους μαζί στο λιμάνι του Πειραιά με χειροπέδες ανά δύο και τους μετέφεραν στο πλοίο εκεί πάνω στο κατάστρωμα, συνέχισε το ταξίδι με τις χειροπέδες δίπλα σε κάτι άδεια βαρέλια και με παραμικρή τρικυμία πηγαίνανε πέρα δώθε στα βαρέλια. Εφτασαν στην Ικαρία και τους έβαλαν σε σκηνές γιατί δεν υπήρχαν καταλύματα για τόσους που είχαν συγκεντρώσει. Ευτυχε να τον βάλουν στη σκηνή που ήταν ο Ηλιού ένας υπέροχος άνθρωπος που πάντα μιλούσε με πολλή αγάπη γι' αυτόν, γιατί είχε την τύχη να κάνουν μαζί και στη Μακρόνησο. Τον θαύμαζε για τον ήπιο χαρακτήρα του, για την ευγένειά του και ήξερε να ξεχωρίζει τον καθένα. Εκεί ήταν πολύ μορφωμένοι και ευκατάστατοι οικονομικά που τους έστελναν οι δικοί τους με κάθε βαπόρι που ερχόταν, δέματα και έδιναν και σ' αυτούς που δεν λάβαιναν και δεν είχαν λεπτά και ειδικά τσιγάρα να πάρουν.

Εκεί αντιλήφθηκε από την συμπεριφορά ορισμένων ότι δεν ήταν σωστόι και παράδειγμα έκανε νεροποντή και οι σκηνές έβάζαν νερό, έπρεπε να κάνουν αναχώματα για να μην μπουνέ μέσα τα νερά και βραχούν τα στρώματά τους που ήταν χάμω, δυστυχώς άνθρωποι γεροί, νέοι, έλεγαν αυτοί που μας έφεραν αυτοί να τα φτιάξουν, νοιαζόντουσαν οι χωροφύλακες που ήταν μέσα στη λάσπη, και έβλεπες ηλικιωμένοι και άσχετοι με τέτοιες δουλειές όπως για παράδειγμα ο Ηλιού να κάνουν ότι μπορούν με τις λίγες δυνάμεις τους. Σε λίγο τους πήραν μερικούς και τους πήγαν στο χωριό Οξυές. Εκεί τους τοποθέτησαν σε σπίτια σταύλους, για παράδειγμα τον Παναγιώτη και δεν ξέρω πόσους άλλους τους έβαλαν στο κατώγι μιας γυναίκας που είχε μια κόρη, που το χρησιμοποιούσε για το γαϊδαρό της, τον μετέφερε αλλού και αφού το καθάρισε μένανε εκεί. Η χωροφυλακή τους είπε, αύριο θα επιτάξουμε ένα ζώο να κατέβουν στον Αγίο Κήρυκα να φέρουν καζάνι και τρόφιμα για τη στήσι τους, πρέπει να έρθει ένας συνοδός, κανείς δεν πήγαινε. Τότε πήγε ο Παναγιώτης αλλά και τις άλλες φορές δεν δεχόντουσαν που έπρεπε να μεταφέρουν κάθε τόσο τα τρόφιμα, δεν πήγαιναν γιατί ήταν αρκετός δρόμος και πολύ ανηφοριά με κρύο, βροχή, η ζέστη δεν ήταν ευχάριστο, έβγαλε το συμπέρασμα οι περισσότεροι κοιόταν να τη βγάλουν όσο γινόταν καλύτερα και όχι ίσως καταμερισμός στη δουλειά.

Για το δρόμο αυτό που ήταν για ζώα, αλλά υπέροχη διαδρομή, πόνεσε πολύ γιατί κάπκε τότε στην πυρκαγιά της Ικαρίας έχοντας 13 νεκρούς, νομίζω ήταν το '91 ή '92.

(Συνεχίζεται)

Περιουσία του Μοναστηριού του Προυσσού στην περιοχή του Μικρού Χωριού

Ο κ. Δημήτρης Κυρίτσης γιός του Σπύρου Κυρίτη, μελετώντας βιβλία και κώδικες της βιβλιοθήκης της Ιεράς Μονής του Προυσσού, ανακάλυψε σε κτηματολόγιο του μοναστηριού την περιουσία που είχε το μοναστήρι στο Μικρό Χωριό στην περίοδο 1814-1824.

(93) Χωρίον Μικρόν Περίοδος 1814-1824

Ιδού γράφομεν και τα εν τω Μικρώ Χωρίω ευρισκόμενα υποστατικά του μοναστηριού, εξ ων τα μεν ήσαν ηγορασμένα, τα δε αφιερωμένα εκ παλαιών χρόνων, διά τα οποία σώζεται και μια έγγραφος μαρτυρία με τας υπογραφάς των Μικροχωριτών Χριστιανών, προς ένδειξιν.

Εις την εκκλησίαν έμπροσθεν εν χωράφιον ποτιστικόν, το οποίον ήτον ποτέ Χατζαϊκόν, νυν δε του μοναστηριού, ηγορασμένον με ομολογίαν όπερ από το ένα μέρος συνορεύει με χωράφι των Μανικαίων, από το άλλο μέρος των Νικολαίων, από το κάτω μέρος μετά της εκκλησίας και του Δημητρίου Ράπτη, από το επάνω μέρος με ένα τούρκικον.

Έτερον χωράφιον εις τες Επάνω Λόγγοβες ποτιστικόν, το οποίον από το ένα μέρος συνορεύει μετά του Δημητρίου Μπελέτα (πρότερον του μοναστηριού, και το έλαβεν αυτός βία και δυναστεία), από το άλλο μέρος έχει λαγκάδι (και αντίπερα του λαγκαδιού, είναι έτερον χωράφιον του μοναστηριού και φθάνει έως εις την ράχιν οπού είναι τα κέδρα), από το επάνω μέρος έχει τον μεγάλον δρόμον, από το κάτω μέρος έχει έτερον χωράφιον του μοναστηριού τούτου, το οποίον φθάνει και συνορεύει μετά του Σιδηρογεώργη και του κυρ Μήτζου και τον όχθον. Το άνωθεν χωράφιον έχει μέσα και δύο καρέας και μία μηλέα, ως μαρτυρεί ο ντεσκερές του σπαχή.

(94) Έτερον χωράφιον εις του Μέρσια υποκάτω ποτιστικόν, το οποίον από το επάνω μέρος έχει το αυλάκι, από το κάτω μέρος έχει δρόμον, από το δεξιόν μέρος έχει το λεγόμενον Βασιλόρρευμα, από το αριστερόν μέρος έχει το του Δανηλοδημήτρη και τον δρόμον.

Έτερον χωράφιον εις την Κερασίαν και συνορεύει μετά του Δημητρίου Μπελέτα και των λεγομένων Κονταίων και των Καπρα-

λαίων και του Αλεξανδροδημητρίου Ράπτη και είναι άνυδρον.

Εις κήπος εις την μικρήν θύραν του Λελούδη εδόθη εις το μοναστήριον παρά της λεγομένης Βιταλίνας της κληρονόμου.

Έτερον χωράφιον μικρόν ποτιστικόν εις του λεγομένου Κόια το πλευρόν, το οποίον ήτον ποτέ Μηλιτζαϊκόν. Εγράφησαν περί τούτου και δύο ονόματα' Ιωάννου και Κονδύλας. Χρησιμεύει διά τριφύλλι.

(95) Έτερον χωράφιον άνυδρον επάνω του Αϊ Σώστη εις την λεγομένην Πτελέαν, το οποίον συνορεύει μετά του γέρο Θανογιάννη και των Μανικαίων και τον δρόμον.

Έτερον εις τες Επάνω Λόγγοβες πλησίον του λεγομένου Οκολού, το οποίον εδόθη εις το μοναστήριον παρά της Δανηλοδημήτρινας και είναι άνυδρον' όπερ από το επάνω μέρος έχει τον μεγάλον δρόμον, από το πέρα μέρος έχει την ράχην, από το κάτω μέρος και εδώθεν έχει έτερον χωράφιον του αυτού μοναστηριού εκ παλαιών χρόνων. Τούτου του χωραφίου σώζεται και η ομολογία, εγράφησαν δε και τα ονόματα ταύτα' Δημητρίου, Χαϊδως, Γεωργίου, Δανιήλ, Σταθούς, Χαϊδως, Φεγγούς και των συγγενών αυτών.

Εν αλώνιον πλησίον της εκκλησίας του Αγίου Αθανασίου, το οποίον από το επάνω μέρος έχει αυλάκι, από το αριστερόν έχει εν λαγκάδιον, από το δεξιόν έχει αλώνιον των Αλεξανδραίων και από κάτω έχει δρόμον. Σώζεται και τούτου η ομολογία και χρησιμεύει εκεί (διά) να κτισθή εν οσπίτιον του μοναστηριού ως μετόχιον.

(96) Η Αποστόλαινα έγραψεν ονόματα διά το παλαιόοσιπτον του ανδρός της' Αποστόλη, Πέτρου και Φεγγούς και έστω εις ένδειξιν.

Ο γερο Κυρίτζης παπα Αθανασίου αφιέρωσεν εις το μοναστήρι το οσπίτιόν του ομού με τον κήπον και την περιοχήν του και μερικά χωράφια ποτιστικά και άνυδρα, ο οποίος έγραψε και εις τα βραβία του μοναστηριού τα ονόμα ταύτα' Κυρίτζη, Φεγγούς, Αθα-

νασίου ιερέως, Στάμωσ, Νικολάου και των συγγενών αυτών. Έχει προς τούτοις το μοναστήρι χρέος διά να κάμη όλα τα μνημόσυνα του γερο Κυρίτζη και της αυτού συζύγου Φεγγούς μετά την τούτων αποβίωσιν, κατά την συμφωνηθείσαν υπόσχεσιν και έστω εις ένδειξιν.

Εκ των χωραφίων, ών ο γερο Κυρίτζης ούτος προς την μονήν αφιέρωσεν, επωλήθη εν προς τον Κώνσταν Φιλογιαννόπουλον Μικροχωρίτην, κείμενον κατά την θέσιν λεγομένην Σκάλες. 1832, Φεβρουαρίου 1.

Αφιέρωσεν ο Γεώργιος Αλεξανδρόπουλος ένα κομμάτι χωράφι όπου έχει στ' Αμπέλια έχει συνορίτας τον Νικολογιάννην από το πλευρόν, από πάνου ο Νικολάκης Κλητζό-

πουλος, από το άλλο μέρος εκκλησιαστικόν. Έγραψε και τα ονόματα Δημητρίου, Ζωίτζας, Γεωργίου.

Πάντα τα εν Μικρώ Χωρίω υποστατικά του μοναστηρίου εκποιήθησαν κατά το έτος 1870 δι' αδείας του αρμοδίου Υπουργείου.(97) Η χρεία ήτις ηνάγκασε τους τότε πατέρες να τα εκποιήσωσι υπήρξε η ανέχεια χρημάτων προς οικοδομήν του μοναστηρίου, όπερ δυστυχώς επιρρολήθη κατά κράτος κατά το προηγούμενον έτος. Με τα εκ των υποστατικών των εν Μικρώ Χωρίω εκποιηθέντων κτημάτων ληφθέντα χρήματα οικοδομήθη το κάτω μέρος του μοναστηρίου, ήτο το προς μεσημβρίαν, το και συγκείμενον μετά του μαγειρείου.

Η ΤΕΔΚ Ν. Ευρυτανίας και η Κοινοτική Βιβλιοθήκη Δομνίστας -Ευρυτανίας, σε συνεργασία με την Πανευρυτανική Ένωση, το Σύλλογο "Καλλιακούδα" και το Περιοδικό "Πνευματική Ζωή", στις 12 Μαρτίου 2001, ημέρα Δευτέρα και ώρα 6.30 μ.μ. στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ - Ακαδημίας 20 - οργάνωσαν εκδήλωση μνήμης του Γιάννη Βράχα, με την ευκαιρία της έκδοσης του βιβλίου του κ. Κ. Α. Παπαδοπούλου "Γιάννης Βραχάς, ο Δάσκαλος, ο Αγωνιστής, ο Λογοτέχνης" (εκδ. "ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ").

Χαιρέτησαν:

- κ. Δημ. Καρατσίκης, Πρόεδρος της ΤΕΔΚ Ν. Ευρυτανίας
- κ. Γιάννης Σταμάτης, Δήμαρχος Δομνίστας
- κ. Χρήστος Χρήστου, Πρόεδρος Διδασκαλικής Ομοσπονδίας Ελλάδας
- κ. Χρ. Γιαννακόπουλος, Πρόεδρος του Συλλόγου "Καλλιακούδα".

Μίλησαν οι

- Παν. Κωστοπαναγιώτης, Πρόεδρος Πανευρυτανικής Ένωσης
- Μιχάλης Σταφυλάς, Λογοτέχνης, Δ/ντής περιοδικού "Πνευματική Ζωή"
- Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος, απήγγειλε ο ηθοποιός Δημ. Πετράτος

Το πρόγραμμα παρουσίασε ο Δημοσιογράφος κ. Ηλίας Προδόπουλος.

Παιδική Χορωδία Πολιτιστικού Συλλόγου Καρπενησίου

Τα τραγούδια που παρουσίασαν τα τμήματα του Πολιτιστικού Συλλόγου Καρπενησίου στις επίσης "γιορτές δάσους και λαϊκής παράδοσης" πέρυσι (22-23 Ιουλίου 2000) κυκλοφόρησαν σε δίσκο CD. Ως τώρα μας πληροφορεί σχετικό γράμμα του Συλλόγου (15-1-01) έχουν γραφεί συνολικά τρεις τέτοιοι δίσκοι, οι οποίοι μαζί με την καταγραφή των τραγουδιών αναδεικνύουν πτυχές του λαϊκού πολιτισμού της Ευρυτανίας. Μια αξιόπαινη προσπάθεια που αξίζει να ευθαρρυνθεί και υποστηριχθεί για τη συνέχισή της.

Υπενθυμίζουμε ότι από τη στήλη αυτή παρουσιάζονται συνοπτικά βιβλία που αφορούν την Ευρυτανία ή τη Ρούμελη ευρύτερα, συχνά δε και βιβλία που γράφονται από ευρυτάνες ή ρουμελιώτες, όταν μας τα στέλνουν για βιβλιοπαρουσίαση.

Αρχιμ. Δοσιθέου, Μια γοργόνα στον Κεράτιο, εκδόσεις Ιεράς Μονής Τατάρνης Ευρυτανίας, Δεκ. 2000, σελ. 238.

Είχα και άλλοτε την ευκαιρία να παρουσιάσω από την μικρή αυτή γωνιά βιβλίου του Αρχιμανδρίτη Δοσιθέου, ηγουμένου της Ι. Μονής Τατάρνης, Ευρυτανίας. Δεν μπορώ να κρύψω την ευχαρίστησή μου και ευγνωμοσύνη, που ένας "πολιτογραφημένος Ευρυτάνας" υπερβάλλει εμάς τους ευρυτάνες σε ερευνητικό ζήλο και μόχθο για την ανίχνευση της ιστορίας της Ευρυτανίας και ιδιαίτερα του τόπου δράσης των πρώτων ξενιτεμένων ευρυτάνων δηλαδή της Κωνσταντινούπολης. Φυσικά το βιβλίο του απευθύνεται σε όλους τους Έλληνες και, όπως ο ίδιος λέει στον πρόλογό του, το βιβλίο του αυτό είναι συνέχεια όσων μας περιέγραψε στο προηγούμενο δηλ. το Θέλω να πω όλο τον Βόσπορο, που κυκλοφόρησε σε τρεις εκδόσεις.

Προσφέρει έτσι στους ευρυτάνες μια γνωριμία με τη γη των πρώτων ξενιτεμένων πατέρων τους δηλ. την Κωνσταντινούπολη. Την Πόλη, όπου μεγαλούργησαν επιχειρηματικά και αναδείχθηκαν κοινωνικά. Εκεί διέπρεψε τον 19ο αιώνα η παροικία των ευρυτάνων, που ανέδειξε όχι μόνο επιχειρηματίες αλλά και επιστήμονες και πνευματικούς ανθρώπους, βυζαντινολόγους, δημοσιογράφους, εθνικούς ευεργέτες.

Ο π. Δοσιθέος με το βιβλίο του αυτό συνεχίζει την περιπλάνησή του στην πόλη της Ρωμιοσύνης. Για κάθε μνημείο, για κάθε σοκάκι έχει και κάτι να μας πει από τον θρύλο και την ιστορία. Σε σημείο που σε κάνει να θέλεις να επισκεφθείς και συ. Αυτό είναι και η ευχή του με την οποία κλείνει το βιβλίο του: "Πάμε Πόλι;". Το κείμενο συμπληρώνεται με μια σειρά από ενδιαφέρουσες φωτογραφίες τοπίων, μνημείων και διακεκριμένων προσώπων.

Μιχάλης Σταφυλάς, Ζαχαρίας Παπαντωνίου: Τα θεία δώρα των εμπνεύσεών του. Έκδοση Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτ. Ευρυτανίας, 2000, σελ. 224.

Ο διακεκριμένος Γρανιτσιώτης λογοτέχνης αναλύει το έργο ενός άλλου διακεκριμένου ευρυτάνα λογοτέχνη, του Ζαχαρία Παπαντωνίου. Μαζί με τα έργα του Παπαντωνίου αναλύει και την προσωπικότητα του μεγάλου συγγραφέα, που έζησε κι αυτός τα παιδικά του χρόνια στη Γρανίτσα Ευρυτανίας. Αξίζει να σημειώσουμε ότι το βιβλίο του Παπαντωνίου "Τα ψηλά βουνά" υπήρξε το φυσιολατρικό ευαγγέλιο και ο σπόρος που καρποφόρησε σε γενεές ελληνοπαίδων. Οπως τονίζει ο Μ.Σ. τα Ψηλά Βουνά έχουν και μια πρωτιά οικολογική με τα σημερινά μέτρα και τις σύγχρονες ανάγκες, όπου οι άνθρωποι, δέντρα, ζώα, φυσική ζωή δένονται σε ένα αρμονικό σύνολο με το οικοσύστημα. Το βιβλίο παρουσιάστηκε σε ειδική εκδήλωση που οργάνωσε η Πανευρυτανική Ένωση και ΤΕΔΚ Ευρυτανίας.

Γεώργιος Κων. Γιαννίτσαρης, Αρχιτέκτων Ε.Μ.Π. Η Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική της Ευρυτανίας, Τεύχος Ι,Π, Αθήνα 2000, σελ. 449.

Πρόκειται για διδακτορική διατριβή, την πρώτη που ασχολείται με την αρχιτεκτονική παράδοση της Ευρυτανίας. Στο πρώτο τεύχος ασχολείται με τα χαρακτηριστικά στοιχεία της Ευρυτανικής Αρχιτεκτονικής ενώ στο δεύτερο παραθέτει σχέδια, κατόψεις, φωτογραφίες κλπ. κτιρίων, σπιτιών κλπ. της Ευρυτανίας επιλεγμένα από διάφορα χωριά και οικισμούς. Η πρωτότυπη αυτή μελέτη αν και χρησιμοποιεί την ορολογία των αρχιτεκτόνων και μηχανικών διαβάζεται ευχάριστα χάρις στη στρωτή γλώσσα του συγγραφέα και τις πολλές επεξηγήσεις που δίνει. Ιδιαίτερα πρέπει να σημειωθεί ότι εκτός από τα γεωγραφικά χαρακτηριστικά παραθέτει μια συνοπτική περιγραφή της ευρυτανικής κοινωνίας και

προβαίνει σε σύντομη επισκόπηση της ιστορίας της παραθέτοντας αφθονία πηγών.

Ο συγγραφέας πολύ εύστοχα συνδέει τα αρχιτεκτονικά γνωρίσματα και τις ιδιομορφίες των κατασκευών με τις κρατούσες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες των διαφόρων οικισμών και γενικότερα την ιστορική εξέλιξη της Ευρυτανίας που πέρασε από διάφορες φάσεις. Η κάθε μια έχει αποτυπώσει τον δικό της χαρακτήρα στις ποικίλες κτιριακές κατασκευές. Όπως γράφει ο κ. Γιαννίτσαρης στον πρόλογό του, "Στα υπάρχοντα παραδοσιακά κτίρια της Ευρυτανίας έχουν αποτυπωθεί οι κοινωνικές σχέσεις της εποχής, όπως το καθεστώς της ένοπλης αυτοάμυνας, η εξέλιξη του τρόπου ζωής, το πολιτιστικό επίπεδο των κατοίκων ακόμη και η πρόσφατη ιστορία του τόπου".

Κώστας Αντ. Παπαδόπουλος, Γιάννης Αθ. Βράχας: Ο Δάσκαλος, ο Αγωνιστής, ο Λογοτέχνης. Ελληνικά Γράμματα, 2001, σελ. 178.

Με το βιβλίο αυτό ο δάσκαλος Κώστας Παπαδόπουλος αναλύει την προσωπικότητα, τη δράση και το συγγραφικό έργο του αείμνηστου δασκάλου Γιάννη Βράχα. Ο αγαπητός σε όλους μας δάσκαλος Γιάννης Βράχας με την αεικίνητη δράση του είτε ως δάσκαλος είτε ως εκπρόσωπος και πρόεδρος του τοπικού Συλλόγου πρωτοστάτησε αγωνιζόμενος επί δεκαετίες για την καλύτερη κατάσταση των συνθηκών ζωής των συγχωριανών του. Πότε με τις πρωτοβουλίες του αυτές, πότε με τα φυσιολατρικά του βιβλία έκανε πολλούς Έλληνες να αγαπήσουν τους συμπατριώτες ευρυτάνες που ζουν ακόμη "εκεί που φωλιάζουν οι αετοί". Εξάλλου με τα φυσιολατρικά και πατριδογνωστικά του κείμενα όχι μόνο ανίχνευσε τις ρίζες του πολιτισμού μας αλλά και φύτεψε στις καρδιές των μαθητών του την αγάπη στη φύση, την ιστορία και την πατρίδα. Αγαπήσαμε τη γλυκειά του μορφή, το παράδειγμά του, το ήθος και τα πρότυπα ζωής του με ανθρωπιά και αλληλεγγύη.

Σήμερα με το βιβλίο αυτό του Κ.Π. έχουμε μια πλήρη καταγραφή όλων των πτυχών της ζωής και δράσης, που θα μείνουν αλησμόνητες σε όσους τον γνώρισαν και ιδιαίτερα στην Ευρυτανία που την υπηρέτησε με αυταπαρήνση.

Ανδρέα Σ. Τσούρα, Μιχάλης Σταφυλάς: Ξεχωριστή φυσιογνωμία στα λογοτεχνικά

και ιστορικά δρώμενα. Πανευρυτανική Ένωση, 2001, σελ. 192.

Ο γνωστός λογοτέχνης Α. Τσούρας αφιερώνει το βιβλίο του αυτό στον ομότεχνο ευρυτάνα συγγραφέα Μιχάλη Σταφυλά. Αναλύει τα σημαντικότερα έργα του Μ.Σ. που συνεχίζει την λογοτεχνική του δράση και με την αδιάλειπτη έκδοση του περιοδικού "Πνευματική Ζωή".

Ο πολυγραφώτατος ευρυτάνας συγγραφέας έχει τιμηθεί με πάρα πολλές διακρίσεις και βραβεία για την συμβολή του στη λογοτεχνία και την ανάδειξη του έργου πολλών λογοτεχνών, όπως του Γιάννη Βλαχογιάννη, του Κώστα Καλατζή, του Σκαρίμπα, του Παπαδιαμάντη κ.ά. Μεταξύ άλλων ιστορικών κειμένων έχει γράψει για τη μάχη του Μικρού Χωριού με τον Αρη Βελουχιώτη (1942) και συνέθεσε σε στίχους την καταστροφή του Μικρού Χωριού από την κατολίσθηση το 1963. Τα δυο τελευταία έργα του είναι αφιερωμένα στην προσωπικότητα και δράση δύο ευρυτάνων, του Ζαχαρία Παπαντωνίου και του Ανδρέα Πουρνάρα.

Γιάννης Κουτσούκης: Το Σημειωματάριο της ζωής μου. Λαμία 2001, σελ. 40

Στο "Σημειωματάριο" αυτό ο Γιάννης Κουτσούκης καταθέτει τις δικές του μνήμες από τη ζωή του στο Μικρό Χωριό τις δύο πρώτες δεκαετίες της ζωής του, τώρα που ο ίδιος μπήκε στην έβδομη. Ενθυμήσεις του από το χωριό, ιδιαίτερα στα χρόνια της Κατοχής και του Εμφυλίου κι' ύστερα ξενιτεμένος στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη αναζητώντας μια καλύτερη τύχη. Όπου ήλθε η ώρα της μετανάστευσης στη γη της επαγγελίας, την Αμερική, όπου πρόκοψε και έκανε οικογένεια. Ύστερα η επιστροφή στην πατρίδα. Σήμερα χαιρέται τα χρόνια της απομαχίας κοντά στην οικογένεια με παιδιά και εγγόνια.

Μάρκου Α. Γκιόλια, Ιστορία των Αρχαίων Ευρυτάνων. Πορεία, 1999, σελ. 226 και Ιστορία της Ευρυτανίας στους νεότερους χρόνους (1393-1821).

Με αρκετή καθυστέρηση έφθασαν στη στήλη αυτή οι παραπάνω εργασίες του γνωστού για τις ευρυτανικές του επιδόσεις ευρυτάνα συγγραφέα Μάρκου Γκιόλια, του οποίου εργασίες παρουσιάστηκαν εδώ παλαιότερα. Βέβαια οι ειδικοί σε θέματα ιστορίας και αρχαιο-

λογίας κλπ. είναι περισσότερο αρμόδιοι να τις κρίνουν από τις στήλες εξειδικευμένων επιστημονικών περιοδικών. Ωστόσο, για την ενημέρωση των ευρυτάνων αναγνώστών θα πρέπει να σημειώσω ότι οι εργασίες αυτές του Μ.Γ. αποτελούν περίτρανη απόδειξη ότι η ιστορική έρευνα για την Ευρυτανία έχει μπει μα στο δρόμο της επιστημονικής τεκμηρίωσης. Είναι γι' αυτό αξιόπαινος ο συγγραφέας που έφερε εις πέρας μετά από εξαντλητική έρευνα τις δύο αυτές μελέτες που ενδιαφέρουν όχι μόνο τους ευρυτάνες αλλά και ευρύτερα την ιστορική έρευνα στη χώρα μας για την εθνική μας αυτογνωσία. Παρενθετικά ας σημειωθεί εδώ ότι πριν μισό περίπου αιώνα ο αείμνηστος Πάνος Ι. Βασιλείου υπήρξε ο πρώτος που με τις ιστοριοδιφικές του αναζητήσεις έδινε απαντήσεις και ταυτόχρονα ερεθίσματα για τα ιστορικά της Ευρυτανίας. Με πρώτιστο εφόδιο το μεράκι της αναζήτησης στα βήματα του Π.Ι.Β. ακολούθησε μια πλειάδα αυτόκλητων ερευνητών για συγκεκριμένες περιοχές της Ευρυτανίας. Έτσι μέσα από τα ενδιαφέροντα αυτών των ερευνητών που έχουν ως επίκεντρο μοναστήρια, οικισμούς, κοινότητες ή ακόμη και προσωπικότητες του ευρυτανικού χώρου έχει εμπλουτισθεί η ευρυτανική ιστορική βιβλιογραφία με αρκετές σχετικές έρευνες. Εξ' άλλου και η προηγούμενη μόλις δεκαετία, πέρα από τις εργασίες αυτές, εμπλουτίστηκε και με συλλογικούς τόμους, που έφεραν στη δημοσιότητα αξιόλογες έρευνες ειδικών επιστημόνων, προϊόν επιστημονικών συνεδρίων που οργανώθηκαν από πανεπιστημιακά ή ερευνητικά ιδρύματα καθώς και άλλους συλλογικούς φορείς. Οι εργασίες αυτές κάλυψαν διάφορες ιστορικές περιόδους της Ευρυτανίας από την αρχαιότητα μέχρι τον εμφύλιο πόλεμο (1946-49).

Ωστόσο, οι παραπάνω εργασίες του Μ.Γ. επιχειρούν να εμφανίσουν μια συνθετική ολοκληρωμένη εικόνα της ιστορικής διαδρομής της Ευρυτανίας και των ευρυτάνων. Στην πρώτη του εργασία ο συγγραφέας αξιοποιώντας εκτεταμένες αρχαίες και νεότερες πηγές μας δίνει το ιστορικό προφίλ της κοινωνίας των ευρυτάνων στην αρχαιότητα συμπεριλαμβανομένης και της ρωμαϊκής εποχής. Ιδιαίτερα τον απασχολούν όχι μόνο οι πολεμικές αρετές και η πολεμική τους οργάνωση αλλά και οι οικονομικές και βιοποριστικές ασχολίες τους, η πολιτειακή τους οργάνωση κ.ά.

Στη δεύτερη εργασία του που είναι και ογκωδέστερη, ενώ χρονικά περιορίζεται μεταξύ 1939-1921 (γεγονός που προοιωνίζει ασφαλώς την συνέχισή της), ο συγγραφέας παρακολουθεί την κοινωνική, οικονομική, πολιτισμική δράση των ευρυτάνων, τόσο μέσα στα γεωγραφικά όρια της φτωχής περιοχής τους, όσο και στις μεταναστευτικές τους κινήσεις και περιπλανήσεις προς άλλους χώρους, είτε ελληνικούς (Θεσσαλία, Θράκη, Θεσσαλονίκη) είτε απομακρυσμένους, όπως την Πόλη. Κυρίως θέση κατέχουν οι παραδουνάβιες χώρες και ιδιαίτερα η Βλαχία, που για τους ευρυτάνες έμοιαζε τότε γη της επαγγελίας, που τη θέση της αργότερα πήρε η Αμερική. Μέσα από την εξαντλητική χρήση αρχειακών πηγών και την επιστημονική τεκμηρίωση αλλά και τη γλαφυρή γλώσσα του συγγραφέα ανοίγεται μπροστά μας το πανόραμα της διαχρονικότητας της Ευρυτανίας. Ωστόσο, οι εργασίες αυτές δεν απευθύνονται μόνο στους ευρυτάνες αλλά είναι και ευρύτερα χρήσιμες για την εθνική μας αυτογνωσία.

Νίκος Ζωρογιαννίδης, Εγώ ο υπουργός σου. Εκδόσεις Αρσενίδη, 1995, Μιλώντας μαζί της. Εκδόσεις Αρμάος, 1999. Πέντε κουβέρτες αγάπης, Διηγήματα. Εκδόσεις 'Αγκυρα, 1999.

Ο Νίκος Ζωρογιαννίδης, που κατάγεται από το Καρπενήσι υπήρξε για πολλά χρόνια Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Πολιτισμού. Μόλις αποσύρθηκε από το δημόσιο τομέα αξιοποιώντας τον ελεύθερο χρόνο του απέδειξε ότι είναι ένας ταλαντούχος συγγραφέας. Αδιάψευστος μάρτυρας τα τρία βιβλία που μας χάρισε και για τα οποία γράφτηκαν εγκωμιαστικές κριτικές από ειδικούς. Το πρώτο βιβλίο του είναι απόσταγμα σοφίας και εμπειρίας που αποκόμισε από την 35ετή θητεία του ως δημοσίου λειτουργού, δοσμένη σε τριάντα μικρά αφηγήματα. Με αφηγηματική χάρη και διεισδυτική ματιά προβαίνει σε παραστατική απεικόνιση του δημόσιου βίου εκ των έδων δηλαδή μέσα από περιστατικά που έζησε ο ίδιος. Το βιβλίο του θα μπορούσε να σταθεί κάλλιστα ως ένα κοινωνικοπολιτικό δοκίμιο μέσα από παραδειγματικές περιπτώσεις θλιβερές συχνά κατάντιες του δημοσίου τομέα. Η παράλογη εξουσία και οι πολλές παραεξουσίες με ιδιοτελείς αποφάσεις δίνονται με γλαφυρό τρόπο μέσα από την πέννα του Ν. Ζωρογιαννίδη.

Στο δεύτερο ο συγγραφέας καταθέτει τη δική του μαρτυρία για το πολιτικό ήθος και την αρχοντιά της Μελίνας Μερκούρη με την οποία συνεργάστηκε, όσο αυτή ήταν υπουργός πολιτισμού.

Το τρίτο βιβλίο που παρέχει πάνω από τριάντα διηγήματα εμπνευσμένα από την παιδική ηλικία και διάφορα περιστατικά της ζωής του. Μερικά με κοινωνικοπολιτικό περιεχόμενο. Ένα απ' αυτά λ.χ. μας θυμίζει το σκάνδαλο του κινίνου που έρριξε την κυβέρνηση του Ελ. Βενιζέλου, στη δεκαετία του '30. Είναι σύντομα, δοσμένα με παραστατικές εικόνες και λεκτική ευστροφία με την οποία ντύνει τα λόγια των ηρώων του. Πρόκειται άλλοτε για πρόσωπα σύγχρονα, του καιρού μας κι άλλοτε για πρόσωπα που εκπροσωπούν παλιά ήθη και εμμονή σε παραδοσιακές αξίες.

Υ.Γ. Η στήλη αυτή των "Μ.Γ." είναι εύλογο να είναι ιδιαίτερα ευαίσθητη σε ό,τι έχει σχέση με την ιστορία και αρχαιολογία του Μικρού Χωριού Ευρυτανία. Χαίρεται γι' αυτό, όταν ξένοι ερευνητές, εκτιμούν και επισημαίνουν την ύπαρξη αρχαιολογικών ευρημάτων σε τοποθεσίες του Μικρού Χωριού, όπως οι S. Bommelje, P. Doorn, M. Devlias και άλλοι στον συλλογικό τόμο *Aetolia and the Aetolians*, που για τη θέση Αη-Σώστη επιβεβαίωσε προ ετών σε σχετική έκθεσή της η αρχαιολόγος κ. Διακορώνια. Ευπάται όμως όταν άλλοι ερευνητές παρόμοια ευρήματα ή ιστορικά γεγονότα τα αποσιωπούν επιλεκτικά.

Θανάσης Παπαθανασόπουλος, Θεοσίτης Θεορανέμης: Δέκα τρία Άσματα για τον Άνθρωπο και τον Κόσμο. Νεφέλη

Είναι η καινούργια συλλογή ποιημάτων του γνωστού ρουμελιώτη βραβευμένου λογοτέχνη, ποιητή και δοκιμιογράφου Θανάση Παπαθανασόπουλου. Τα δέκα τρία αυτά άσματα εκτείνονται σε μια χρονική περίοδο από το 1983 ως το 1996. Σαν μικρό δείγμα της διαχρονικής του ποίησης βλέπουμε σ' αυτά να αντιφωγγίζει από χρόνια ο γεμάτος σοφία ώριμος ποιητικός του στίχος, που είναι ταγμένος στα ανθρώπινα και οικουμενικά ιδεώδη. Άφθαστος λογοπλάστης ο Θ.Π. ανασταίνει στιγμές από την καθημερινή μας ζωή, την κοινωνία, την πολιτική συμπυκνώνοντας σε στίχους κατασταλαγμένους σκέψεις, τότε απαισιόδοξες και τότε γεμάτες ελπίδα και αισιοδοξία. Ιστορικά πρόσωπα και ιστορικές εποχές, αρχαιότητα ή Βυζάντιο, πάντοτε τον εμπνέουν για να δέσει τον στίχο του με τη σημερι-

νή πραγματικότητα. Η χαμοζωή της πόλης με τους περιθωριακούς και τους ξεσηκωμένους από τις ρίζες τους "αστούς" με την ποιητική του ευστροφία δένουν σε στίχους, που μας δίνουν συγκλονιστικές εικόνες, όπως αυτές που εκφράζουν τις ξεφτισμένες επαναστάσεις του καιρού μας με τα χαμένα οράματα που οδηγούν συχνά σε ιδεολογικά αδιέξοδα.

Δημήτριος Σταμέλος, Νικηταράς: Πρότυπο Παλικαρίας και Αρετής. Βιβλιοπωλείο της Εστίας, 2001, σελ. 406.

Ο βραβευμένος ευρυτάνας συγγραφέας επί μισό σχεδόν αιώνα μοχθεί στην παρουσίαση αγωνιστικών μορφών του '21 μέσα από συστηματική ερευνητική και ιστορική τεκμηρίωση. Όπως με τον Μακρυγιάννη, τον Αντρώτσο, τον Καραϊσκάκη έτσι και με τον Νικηταρά κατορθώνει να μας δώσει τις αληθινές διαστάσεις του θρυλικού ήρωα. Το βιβλίο αυτό παρουσιάζει, με άγνωστα και πλούσια στοιχεία (αρχειακά, ιστορικά, βιβλιογραφικά), ολόκληρη την πραγματική επική και δραματική ζωή του Νικηταρά. Αναφέρεται στα παιδικά του χρόνια, στη δράση του ως κλέφτη, προεπαναστατικά, υπό τον Ζαχαριά και τον Θ. Κολοκοτρώνη, τη συμμετοχή του σε συγκλονιστικές μάχες του Αγώνα, στις οποίες και διεδραμάτισε καθοριστικό ρόλο για την επιτυχία τους, στις συμπληρωτικές του παρεμβάσεις σε διαμάχες οπλαρχηγών, αλλά και στον κατατρεγμό του στη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου, παραμένοντας ασυμβίβαστος και πιστός στο χρέος του απέναντι στους βασικούς στόχους της Επανάστασης του '21. Πρόκειται για ένα έργο που ζωντανεύει τη φυσιογνωμία και την πολύμορφη εθνική δράση ενός πρωταγωνιστή του Αγώνα.

Το βιβλίο αυτό ενδιαφέρει ιδιαίτερα και τους ρουμελιώτες, γιατί ο Νικηταράς συνδέεται άμεσα με την Επανάσταση του 1821 στη Ρούμελη. Στενός φίλος του Οδυσσέα Αντρώτσου, υπήρξε συμπολεμιστής του την πρώτη περίοδο του Αγώνα, στις μάχες της Στυλίδας και της Υπάτης και αγωνίζεται να τον περιφρουρήσει από τις δολοπλοκίες του Αρείου Πάγου. Με το ασκέρι του παίρνει μέρος στη β' πολιορκία του Μεσολογγίου και στην περίληψη πορεία του Καραϊσκάκη στην Ανατολική Ελλάδα (1826-1827). Η όλη αυτή δράση του στη Ρούμελη και η συνεργασία του με κορυφαίους ρουμελιώτες οπλαρχηγούς, παρουσιάζεται στο βιβλίο αυτό, με άγνωστα και ιδιαίτερα αποκαλυπτικά στοιχεία.

(Συνέχεια προηγούμενου)

† Του στρατηγού Δημ. Π. Πολύζου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΕΛΕΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ.

Έναρξιν έγινεν από την Κίον. Μέχρι περίπου της Ασκανίας λίμνης τα πράγματα εξελίσσοντο ομαλώς. Εκείθεν μέχρι του Τίμπος παρουσιάσθησαν διαφωνίαι. Η παλαιά γραμμή ηκολούθει την συντομωτέραν διαδρομήν, ην και υπεστήριζα. Ο Πρόεδρος υπεστήριζε να περιλάβωμεν όλον τον ορεινόν όγκον διότι έδιδεν εις το τέρμα του απέραντον θέαν πράγμα πολύτιμον διά το Πυροβολικόν.

Εξετίμων απολύτως το πλεονέκτημα αυτό, αλλά τούτο εσήμαινε μεγάλην σπατάλην Πεζικού που δεν είχομεν. Διεφωνήσαμεν και ανεγράψαμεν την διαφοράν. Προς ασφάλειαν μας συνόδευε μια φρουρά 30 περίπου εφίπων που ανενεούτο όταν περνούσαμεν από πόλεις. Εις την Προύσαν έγινεν η αντικατάστασις. Ένα άλογο ενεφάνιζε συμπτώματα λύσσης.

Όταν εφθάσαμεν εις την ποταμιά του Αδρανός διεκρίναμεν εις τα δασωμένα υψώματα υπόπους συγκεντρώσεις προφανώς Τσέτες. Έσπευσα εμπρός να διαθέσω καταλλήλως τους άνδρας. Όταν νοκολούμην με αυτά ξαφνικά το ύποπτον άλογο επετέθη κατά του ιδικού μου και το εδάγκασεν εις τον τράχηλον όπου ασυνειδήτως είχα ακουμπήσῃ. Το τραύμα εις το χέρι ήτο αρκετά οδυνηρόν. Απεκαλύφθη το κόκαλο εις αρκετόν μήκος. Το ανησυχητικόν δε ήτο ο κίνδυνος της λύσσης. Ο Πρόεδρος της επιτροπής μου επέτρεψε να επιστρέψω εις την Προύσαν και επιληφθώ της θεραπείας. Τούτο όμως εσήμαινε ματαιώσιν της μελέτης Συμπτύξεως. Ηρνήθην και συνεχίσαμεν την εργασίαν μας. Υπελόγιζα ότι εις την Κερμαστίην, την πλησιεστέραν πόλιν που πηγαίναμεν και θα εφθάναμε μετά 6-7 ημέρας θα εύρισκα κτηνίατρον να εξετάσῃ το άλογο. Όταν εφθάσαμεν ο κτηνίατρος επεφυλάχθη να εκφέρῃ γνώμην. Εις τον άξονα πορείας μας ήτο το Μπαλού-Κεσέρ πολύ μεγαλύτερα πόλεις που θα εφθάναμε μετά 8-10 ημέρας εσκέφθην ότι είμαι εντός του 20ημέρου ασφαλείας. Όταν όμως εζητήσαμεν το άλογο να το εξετάσῃ ένας Τούρκος κτηνίατρος εμάθαμε ότι το είχε κλέψῃ ένας Τσερκέζος. Περίπολοι που εστάλησαν παντού το εύρον εις την Μεντεχώραν. Είχεν ήδη

παρέλθῃ το 20ήμερον. Ο δε κτηνίατρος επίσης επιφυλακτικά εγνωμάτευσεν. Ο Πρόεδρος επανήλθεν εις την σύστασιν να πάω εις την Σμύρνην και να διακοπή δια τινας ημέρας η μελέτη. Και πάλιν απειποιήθην. Έναυλοι ήχουν εις τα ώτα μου ο λόγος του Χατζανέστη: Να μη σταματήσετε πουθενά...

Άλλως τε είπα εις τον Πρόεδρον, ένα θαυμάσιον στρατιώτην με τον οποίον καίτοι είμεθα οξέως αντίθετοι εις τα πολιτικά συνειργαζόμεθα περίφημα, ήδη πέρασε το 20ήμερον δηλαδή δεν υπάρχει πλέον περιθώριον θεραπείας. Το μόνον που σε παρακαλώ είναι να μου δώσης τον λόγον σου ότι αν ιδής συμπτώματα εκδηλούμενα και τα λογικά μου μη λειτουργούντα να με πιστολήσης να απαλαχθώ από τα φοβερά τέλη της ασθενείας αυτής.

Συνεχίσαμεν προς το Αδραμύτιον, εις ένα χωρίον ιβριντί ένας ηλικιωμένος χωρικός Τούρκος μας είπεν ότι γεννήθηκεν εις το Γενή-Σεζήρ (Λάρισσα) μικρός έφυγε πρόσφυγας. Όταν έγινεν Ελληνική η Θεσσαλία και πήγεν εις την Καραφέρια (Βέρροια). Ύστερα από χρόνια ήλθαν και εκεί οι Γιονάνηδες (Έλληνες) και έφυγα πάλιν πρόσφυγας και ήλθα εδώ. Τώρα πια δεν φεύγω θα πεθάνω εδώ. Εφύγαμεν όμως ημείς.

Ετελειώσαμεν και παρεδώσαμεν την μελέτην μας εις την Στρατιάν.

Εις την Στρατιάν είπαν ότι η κίνσις απαγγιστρώσεως δεν μπορεί να γίνη τώρα (τέλη Ιουλίου) αλλά όταν έλθῃ η εποχή των βροχών κατά τα μέσα Σεπτεμβρίου. Δεν μετείχα εις τας συζητήσεις. Αλλά έμενα με την εντύπωσιν ότι η συνομοτική μανία που ελυμαίνεται την Σμύρνην συνεπήρε και τον καλόν μου Πρόεδρον της επιτροπής Μελέτης.

Οσάκις επεζήτησαν να προκαλέσω συζήτησιν διά της πείσμονος σιγής και της εν γένει στάσεώς των με έδιωκναν. Ήμουν ταγματάρχης και αυτοί συνταγματάρχαι.

Ήμουν κατά βάσιν αντίθετος προς την δοθείσαν λύσιν.

Ο Μεγάλ δεν εχρειάζετο κατασκοπείαν. Η Κομματική λύσσα είχε χαλαρώσῃ και πάντα δεσμόν και υποχρέωσιν προς την Πατρίδα και όλα εκοινολογούντο. Όλα συνεζητούντο υπό το πρίσμα του

αν η σχεδιαζομένη στρατιωτική αναμόρφωσης πυ-
νύει ή εδυσχεραίνει το κίνημα.

Τα δίδην επιχειρήματα υπέρ της δοθείσης λύ-
σεως ήσαν: ότι τα εφόδια εν γένει ήσαν συγκε-
ντρωμένα εις το Αφίον Καραχισάρ η δε ικανότης
εις απόδοσιν μεταφορών της Σ/κής γραμμής διά
την εκκένωσιν του Αφίον πολύ περιορισμένη. Θα
εκπριάζετο ένας μήνας τουλάχιστον. Κατόπιν αι
βροχαί εκπριάζοντο να δυσκολευθή ο εχθρός κατά
τας επιχειρήσεις παρενοχλήσεως που θα ανελάμ-
βανε.

Τα επιχειρήματα αυτά ήγγιζον τα όρια της παι-
δαριωδίας.

Λυσσώδης ήτο και η λαϊκή αντίδρασις. Είχον
ταυτίση την σύμπυξιν με την εκκένωσιν της Μ.
Ασίας.

Μίαν από αυτάς τας ημέρας συνηντήθημεν εις
την Στρατιάν με τον εθνομάρτυρα Μητροπολίτην
Σμύρνην Χρυσόστομον, με τον οποίον δεν είχο-
μεν προσωπικήν γνωριμίαν.

Επεζήτησε την γνωριμίαν και με προσεκάλεσε
κατά την κάθοδον να πάμε με το αυτοκίνητόν του.
Όταν ξεκινήσαμε με παρεκάλεσε να του είπω την
γνώμην μου επί των πολυσυζητούμενων ζητημά-
των: Και πρώτον επί της θρυλουμένης εκκενώσεως
Της Μ. Ασίας. Χωρίς περιστροφάς του είπα ότι
πρόκειται περί συμπίξεως και όχι εκκενώσεως
και ότι έτσι μονάχα έχομεν βεβαιότητα να μείνω-
μεν εις την Μ. Ασίαν. Και ότι αν αδρανίσωμεν θα
τα χάσωμεν όλα.

Εις το δεύτερον ερώτημα πως βλέπω την εθελο-
ντοποίησιν του Στρατού του Μετώπου απήντησα:
Οι υποστηρίζοντες την λύσιν αυτήν εκκινούν από
την σκέψιν ότι ο στρατός είναι κουρασμένος αμφι-
βάλουν επομένως επί του αποτελέσματος που θα
έχη μία πρόσκλησις όποιος θέλει να μείνη και ό-
ποιος θέλει ας φύγει. Συνεχίσαμεν αμίλητοι πλέ-
ον.

Ανδιασμένος από την μωράν, ως επίστευα, κι-
νηματικήν φιλολογίαν, επεζήτησα να τοποθετηθώ
εις τάγμα όπου κάτι θα μπορούσα να προσφέρω
εις την αναμενομένην στιγμήν εκρήξεως. Άλλως
τε με ετοίμαζον διά άλλην αποστολήν. Και είχα
βαρκεστήσει με τας αποστολάς αυτάς. Απέτυχα
λοιπόν φύλλον πορείας διά τοποθέτησιν εις τάγμα
του 2ου Σ/ματος του οποίου την πολεμικότητα πά-
ντοτε εθαύμαζον. Φίλοι μου εις την Στρατιάν με
εβοήθησαν διότι αι τοποθετήσεις εγίνοντο εις τας
Μεραρχίας και αυτά ύστερον έκαμναν τας τοπο-
θετήσεις εις τας μονάδας των. Με αυτήν όμως την

οδόν δεν θα έφθανα ποτέ στο τάγμα, θα με κρα-
τούσαν σε τίποτε γραφεία.

Πρόεδρος της Επιτροπής Μελέτης επέστρεφεν
εις την θέσιν του ως Αρχηγός πυροβολικού του Α/
Σώματος Στρατού.

Την όην Αυγούστου το βράδυ εκαθήμεθα εις το
Σπόρτιγκ της Σμύρνης έχοντες τα φύλλα μας πο-
ρείας να φύγωμεν το πρωί διά το Αφίον Καραχι-
σάρ.

Καταφθάνει όμως ο Παναγάκος του γραφείου
του Χατζανέστη. Μου λέει δε έντονα καλάρσανε τον
κόσμο να σε βρούμε που ήσουν; Σε ζητεί ο Χατζα-
νέστης. Τι με θέλει; Να παραλάβης Επιτελάρχης
της Ανωτάτης Στρατιωτικής Διοικήσεως Μ. Ασίας".
Οι Τούρκοι έβρισαν το μέτωπον του Μαιάνδρου εις
την Ορτάνσαν. Είναι καταγανακτισμένοι με τους
ηγέτας της ΑΣΔΜΑ. Διέταξε να πας να παραλάβης
αμέσως και το πρωί αύριον να αναφέρης τα μέτρα
που έλαβες.

Πάνε τα όνειρά μου διά διοίκησιν τάγματος.
Πάνο δεν με βρήκες, δεν με είδες, δεν μου είπες.
Εγώ αύριον το πρωί φεύγω και πάω στο τάγμα
μου. Και γλυτώνω από αυτάς τας αποστολάς.

Η απάντησις του Παναγάκου ήτο: Σε βρήκα, σε
είδα και στα είπα και σαν θέλεις μη εγώ θα τα
αναφέρω στον Χατζανέστην. Ο Χατζανέστης δε ή-
το απόλυτος και αυστηρότατος. Έχουν στα βουνά
και δεν ξεύρεις την τραγικότητα της καταστάσεως.
Αναμένομεν Γενικήν επίθεσιν των Τούρκων.

Υπέκυψα και ανέλαβα την νέαν θέσιν. Έσαν
προκαταρκτικά της Γενικής Επίθεσεως. Η ΑΣΔΜΑ
είχεν όλον το εσωτερικόν της Μ.Α. και τα Μέτωπα
του Μαιάνδρου ως και της Κίου. Πριν όμως τακτο-
ποιηθή το Μέτωπον της Ορτάνσας άναψαν πυρκα-
ϊαί εις όλον το Εσωτερικόν. Το σχέδιον του Κεμάλ
ήτο προφανές. Επεζήτηε να φέρει σύγκυσιν εις τα
νώτα του Στρατού και να αποκόψη τας συγκοινω-
νίας. Διτηρήθησαν αι συγκοινωνίαί αλλά δεν ε-
προστατεύθησαν επαρκώς οι πληθυσμοί. Όλος ο
Στρατός του Μετώπου και αν διετίθετο δεν θα το
επετύγχανε, λόγω της μεγάλης εκτάσεως και της
διασποράς.

Οι δυστυχείς αυτοί απνύθουναν απέλπιδας εκ-
κλήσεις προς τον Αρμιοστήν Στεργιάνην ο οποίος
προσθέτων και τας ιδικάς του επικλήσεις απνυθύ-
ντο προς ημάς, ως έχοντας την Στρατιωτικήν δύ-
ναμιν.

Το δράμα αυτό εζήσαμεν όλα εκείνα τα ημερο-
νύκτια. Ευτυχώς ότι τα έκτρηπα δεν εσημειώθησαν
εις μεγάλην κλίμακα.

Δεν ετολήσαμεν να κατατιμήσωμεν τας πενιχράς άλλως τε δυνάμεις μας εις μικρά τμήματα προστατευτικά διότι ήτο βεβαία η εξόντωσίς των υπό του εκθρού. Διαδρομαί μεγαλύτερων εφηρμόθησαν. αλλά ουχί εις την επιθυμητήν κλίμακα.

Ο Διοικητής της ΑΣΔΜΑ Αντιστράτηγος διψών φαίνεται διά μακράς συζητήσεις επί των συμβαινόντων και φέρων δυσκολίας εις την κύρωσιν των λαμβανομένων μέτρων με έφερεν εις πολύ δύσκολον θέσιν.

Μη ανεχόμενος την κατάστασιν αυτήν του εζήτησε να κάμη την κατάλληλον εγγραφήν εις το φύλλον Πορείας δια να φύγω διά το Μέτωπον, όπου είχεν αρχίση η επίθεσις. Δεν συγκατένευεν. Κατέφυγα εις την Στρατιάν, όπου μου συνέστησαν να μη τον λαμβάνω υπ' όψιν.

Εξεδίδοντο όθεν τα έγγραφα με το όνομά του και την υπογραφήν μου. Πάσαν δε επαφήν μαζί του την ανέλαβεν ο επιτελής του Τρίτου Γραφείου Ανδρέας Κατσαράκης λοχαγός. Αυτός δε ήτο και

ο μόνος που με εβοήθησεν εις το έργον μου. Πραγματικώς άξιος αξιωματικός. Φανατικώς αντίθετος εις τα πολιτικά εδίστασεν κατ' αρχάς γρήγορα όμως υπερίσχυσεν η αγνή Ελληνικότης του.

Εκ των άλλων επιτελών: ο ένας ήλθεν άπαξ να μου ειπή ότι καίτοι τέσσαρα χρόνια αρχαιότερός μου δεν δυσανασχετεί και δέχεται να υπηρετήση εις το Πρώτον Γραφείον, δεν τον ξαναείδα όμως. Εις άλλος, επίσης αρχαιότερός μου, προσήλθεν άπαξ εις το γραφείον πάνοπλος με χαρτοφύλακας και τουπέ να μου ειπή ότι από μικρός εδιάβαζε Ναπολέοντα και ότι μονον εις επιτελείον μπορεί να υπηρετήση... ήτο πρόδηλον ότι ήτο ψυχασθενής. Με επληροφόρησεν ότι κανείς των δεν πήγεν εις το Μέτωπον. Και όμως έφθασεν εις ανωτέρους βαθμούς. 'Όταν κάμνουν χαρακτηρισμούς πολλοί ανώτεροι κάνουν τον "καλόν" και έτσι προχωρούν υψηλά οι άχρηστοι αλλά και επικίνδυνοι. Αυτά γράφονται μόνον προς παραδειγματισμόν.

Στο επόμενο τεύχος η συνέχεια και το τέλος του Ημερολογίου.

Γνωστοί και άγνωστοι Μικροχωρίτες

Οι δραστηριότητες του Αθλητικού Ομίλου του Μικρού Χωριού

Αθλητικό ρεπορτάζ: Γιώργος Τζούφρας

Ξεκίνησε και πάλι το δύσκολο πρωτάθλημα του Α.Ο.Μ.Χ. Στόχος μας είναι να τερματίσουμε στην πρώτη τετράδα για να συμμετάσχουμε στους αγώνες μπαράζ.

Περίοδος 2000

Α.Ο.Μ.Χ. - ΒΕΛΑΩΡΑ 2-3

Με μία απρόσμενη ήττα ξεκίνησε το πρωτάθλημα η ομάδα μας. Αφού η ατυχία και μόνο δεν μας άφησε να χαρούμε την καλή εμφάνιση της ομάδας με τους βαθμούς της νίκης. Σκόρερ για την ομάδα μας οι ΤΣΕΚΑΣ Δ. και ΤΣΕΚΑΣ Α.

Α.Ο.Μ.Χ. - ΠΟΠ 2-0 (ΑΝΕΥ ΑΓΩΝΑ)

Η αντίπαλος ομάδα δεν προσήλθε να αγωνιστεί αφού αποχώρησε από το Πρωτάθλημα.

Α.Ο.Μ.Χ. - ΠΟΤΑΜΙΑ 6-2

Σε ρυθμό προπόνησης ο Α.Ο.Μ.Χ. συνέτριψε την ομάδα του Μεγάλου Χωριού με το βαρύ 6-2, δίνοντας ταυτόχρονα και χρόνο συμμετοχής στους μικρούς της ομάδας (ΜΠΟΥΡΑΣ Γ. - ΤΣΙΝΙΑΣ ΓΡΗΓ.

Τερμάτισε στην πέμπτη θέση στο Πρωτάθλημα Α' ερασιτεχνικής κατηγορίας Ευρυτανίας στη νέα περίοδο 2000-2001.

ΚΕΡΑΣΟΧΩΡΙ - ΑΟΜΧ 2-3

Από την αρχή του Α' ημιχρόνου από 2 λάθη παικτών ο ΑΟΜΧ έχανε με 2-0. Αλλά κατάφερε στο τέλος του Α' ημιχρόνου με ατομική προσπάθεια του Τσέκα Δ. να μειώσει και στο Β μέρος να κατακτήσει τους βαθμούς της νίκης με γκολ που πέτυχαν ο Σιαφάκας Σωτήρης και ο Ζήσιμος Τάσος.

ΑΟΜΧ - ΑΙΟΛΟΣ 0-7

Τη συντριβή γνώρισε ο ΑΟΜΧ από τον ΑΙΟΛΟ αφού δεν κατάφερε να μπει στο πνεύμα του αγώνα. Ο κακός αγωνιστικός χώρος, οι σημαντικές απουσίες βασικών παικτών έπαιξε σημαντικό ρόλο.

ΑΟΜΧ - ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ 6-3

Το γρήγορο γκολ της αντιπάλου ομάδας έδρασε θετικά στους παίκτες του ΑΟΜΧ που τελικά κατάφεραν να επικρατήσουν άνετα με το ευρύ σκορ 6-3. Τα γκολ για την ομάδα μας σημείωσαν Τσέκας Δημ., Ζήσιμος Φώτης, Μπούρας Γιώργος, Ζήσιμος Βασ., Τσινιάς Γρηγ., Ζαροβασιλός Βασ.

ΒΕΛΑΩΡΑ - ΑΟΜΧ 3-3

Στη Γρανίτσα που έχει έδρα η ομάδα της Βελαώρας ο ΑΟΜΧ γνώρισε εκτός από το σκληρό επικίνδυνο και αντιαθλητικό παιχνίδι των αντιπάλων και τη σφαγιαστική Διαίτησία.

Αν και κατάφερε να προηγηθεί με 2-0 έφτασε να χάνει και με 3-2 με 2 πέναλτι εφεύρεση του Διαιτητή αφού προηγουμένως δεν απέβαλε τον τερματο-

- ΑΖΑΚΑΣ Θ.) που είχαν και πάρα πολύ καλή απόδοση αφήνοντας πολλές υποσχέσεις για το μέλλον. Τα γκολ πέτυχαν ΤΣΕΚΑΣ Δ. 2, ΣΙΑΦΑΚΑΣ Σ. 1, ΜΠΟΥΡΑΣ Γ. 1, ΖΗΣΙΜΟΣ Φ. 1, ΤΣΙΝΙΑΣ ΓΡ. 1.

Α.Ο. ΜΥΡΙΚΗ - Α.Ο.Μ.Χ. 4-4

Σε ένα παιχνίδι που δεν ξεκίνησε καθόλου καλά για την ομάδα μας αφού στο α' ημίχρονο χάναμε 3-1.

Στη συνέχεια καταφέραμε ακόμη και να προηγηθούμε 4-3 αλλά στο τελευταίο λεπτό από απροσεξία δεχτήκαμε την ισοφάριση. Για την ομάδα μας σκόραραν οι Σιαφάκας Σ., Τσέκας Α. και ο Νάκας Ζ.

Ευχαριστούμε την "ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ" για την οικονομική συμπαράσταση από τον πρώτο χρόνο λειτουργίας μας έως και φέτος και ελπίζουμε να ανταπεξέλθουμε στις προσδοκίες σας.

φύλακα της Βελαώρας (απέκρουσε τη μπάλα με τα χέρια έξω από τη μεγάλη περιοχή). Στις καθυστερήσεις ο ΑΟΜΧ κατάφερε να αποσπάσει το βαθμό της ισοπαλίας. Τα γκολ πέτυχαν Αζακάς Θωμάς και Τσέκας Δημ. 2.

ΠΟΤΑΜΙΑ - ΑΟΜΧ 2-4

Εύκολο και ευχάριστο απόγευμα για τον ΑΟΜΧ αφού κατάφερε να επικρατήσει άνετα με σκορ 4-2. Η ομάδα του Μεγάλου Χωριού δεν μπόρεσε να αντισταθεί. Παρόλο που στην ομάδα μας αγωνίζονταν οι μικροί που μάλιστα κατάφεραν και να σκοράρουν. Τα γκολ πέτυχαν: Μπούρας Γιώργος, Ζήσιμος Φώτης, Σιαφάκας Σωτ., Τσινιάς Γρηγ.

ΑΠΟΚ - ΑΟΜΧ 5-1

Το Μικρό Χωριό κατάφερε να προηγηθεί με 1-0 και να κρατήσει αυτό το σκορ μέχρι το τέλος του Α' ημιχρόνου. Στη συνέχεια έμεινε από δυνάμεις και γνώρισε την ήττα από την πρωτοπόρο της βαθμολογίας. Το γκολ πέτυχε ο Σιαφάκας Σωτ.

ΑΙΟΛΟΣ - ΑΟΜΧ 5-0

Εμφανώς καλύτερη ομάδα ο ΑΙΟΛΟΣ κατάφερε και αυτή τη φορά να κερδίσει με το βαρύ αυτό σκορ.

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ - ΑΟΜΧ 3-2

Με μια ανεπανάληπτη ήττα έκλεισε τις αγωνιστικές υποχρεώσεις του ο ΑΟΜΧ αν και καλύτερος δεν κατάφερε να κερδίσει. Τα γκολ πέτυχαν Τσέκας Δημ., Ζήσιμος Φωτ.

Περήφανα γηρατειά

Βαγγέλη Κ. Ζορμπά-Τσουκιώτης

Με την ευκαιρία του εορτασμού της Παγκόσμιας ημέρας της τρίτης ηλικίας και του ανοίγματος και τρίτου ΚΑΠΗ της πόλης μας (Λαμίας), θα μου επιτρέψετε να σας ανακοινώσω μερικές σκέψεις μου, με όλα τα όσα συμβαίνουν γύρω μας.

Ίσως, μερικοί σύγχρονοι εκσυγχρονιστές, μας πουν ότι εμείς, οι της τρίτης ηλικίας δεν έχουμε τα δικαιώματα, αλλά ούτε και τις απαιτήσεις που έχουν οι νεώτεροι από μας. Και τούτο, γιατί εμείς είμαστε ανήμποροι, είμαστε ένα κομμάτι της κοινωνίας που θέλουμε να ζούμε σε βάρος των νεωτέρων. Τους απαντούμε: Δεν έχουν δίκιο. Είναι άδικοι.

Οι Κινέζοι που μελέτησαν καλά το ζήτημα αυτό λένε: Αν δεν έχεις γέροντα στο σπίτι σου, να πάρεις, να κάμεις. Κι εμείς εδώ από το μετερίζι μας τους βροντοφωνάζουμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας. ΟΧΙ. Χίλιες φορές ΟΧΙ. Δεν είμαστε ανήμποροι, ούτε ένα κομμάτι της κοινωνίας που ζει σε βάρος των νεωτέρων. Είμαστε ένα κομμάτι της κοινωνίας που πρόσφερε πάρα πολλά και εξακολουθεί να προσφέρει.

Είμαστε οι άνθρωποι που γεννηθήκαμε πάνω στα φύλλα της καλαμποκιάς, της βρώμης και της σίκαλης. Μεγαλώσαμε ανάμεσα στις βελανιδιές και τα πουργάρια, ανάμεσα στις λαγκαδιές και τα καταράχια, ανάμεσα στα περβόλια και τα χωράφια.

Πεινάσαμε, δυστυχήσαμε, χαρήκαμε μέσα στην άγια οικογένεια, αποθαυμάσαμε τ'άρματα και τα κατορθώματα των προγόνων μας.

Σκληρή η ζωή στο χωριό και στην πόλη. Τσακισμένοι όλοι οι άνθρωποι από το σκληρό αγώνα για την επιβίωσή μας. Ήταν μια ζωή στερημένη, μια ζωή σκληρή, ανάλητη. Δεν ήταν τίποτα άλλο παρά ένας αγώνας. Ένας αγώνας διαρκής, αγώνας εναντίον των στοιχείων της φύσης, αγώνας για την εφεύρεση και καλυτέρευση της ζωής, αγώνας εναντίον του εχθρού που ήθελε να μολύνει τα ιερά και τα όσια της φυλής μας.

Είμαστε υπερήφανοι όμως γιατί είμαστε οι συνεχιστές του "Μολών λαβέ" του Λεωνίδα, είμαστε οι συνεχιστές του "Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή" είμαστε οι συνεχιστές του "Ελευθερία ή θάνατος" είμαστε εκείνοι που υπώσαμε στεντορεία τη φωνή στον Ελληνο-Ιταλικό πόλεμο του 1940 με το ηρωικό ΟΧΙ. Είμαστε αυτοί που λέμε πρώτα 'Ελληνες και Ορθόδοξοι και το Ευρωπαίοι το αφήνουμε τελευταίο να το χαίρονται οι ψευτοεκσυγχρονιστές που ντρεπνούνται να πουν πρώτα 'Ελληνες και ύστερα ό,τι άλλο.

Ντρεπόμαστε όμως κι εμείς και ντρεπόμαστε που τους φυλάμε ακόμα εδώ, ενώ έπρεπε να τους είχαμε πετάξει έξω προ πολλού. Δε μας χρειάζονται οι ξένες ιδέες, οι ξένες δοξασίες, τα ξένα κηρύγματα που με την εμφάνησή τους σπέρνουν τη θλίψη, την καταδίκη τη συμφορά και την ερήμωση.

Εδώ υπάρχει μια Ακρόπολη σύμβολο της πραγματικής ελευθερίας, υψώνεται ένας Παρθενώνας σύμβολο αγνής θρησκευτικής αντίληψης των Ελλήνων, υπάρχει μια Ολυμπιάδα, υπάρχουν τόσα τρόπαια του Ελληνικού πνεύματος και της ανδρείας που δυστυχώς σήμερα οι παρείσακτοι θέλουν να ποδοπατήσουν τα άγια αυτά κληρονομήματά μας, τις ιερές παρακαταθήκες μας και να μας ρίξουν στην πιο σκληρή δοκιμασία.

Η χάρη και η λεβεντιά δε μας έλειψαν ποτέ, ούτε η αγάπη μας προς την πατρίδα και δε διστάσαμε ποτέ να ομολογούμε την Ορθοδοξία μας και την καταγωγή μας. Την πίστη μας, την καταγωγή μας και τις παραδόσεις μας, τις τηρούμε με θρησκευτική ευλάβεια και είμαστε υπερήφανοι γι' αυτά. Είμαστε εκείνοι που κρατάμε με νύχια και με δόντια τις Ελληνικές παραδόσεις και τις μεταδίδουμε στα παιδιά μας και στα εγγόνια μας.

Εμείς είμαστε εκείνοι που δώσαμε κρίσιμες και δύσκολες μάχες σε συνθήκες άσχημες για ευεργετικές και προοδευτικές αλλαγές στη ζωή μας που σήμερα όλοι εμείς βιώνουμε σε μια Ελλάδα διαφορετική από την

Ελλάδα του χθες. Ανήκουμε στις γενιές που δώσαμε αγώνες για τη Δημοκρατία, την κοινωνική Δικαιοσύνη, είμαστε εκείνοι που αντισταθήκαμε σε διάφορες στρεβλώσεις που παλέψαμε και νικήσαμε. Εμείς οι άνθρωποι, οι ρυτιδωμένοι, με τα χιονισμένα κεφάλια δεν πρέπει να χάνουμε τις ελπίδες μας. Δε ζητιανεύουμε. Απαιτούμε. Και η πολιτεία έχει υποχρέωση. Ζήσαμε δύσκολα χρόνια και μουσκέψαμε πολλές φορές τούτη τη γη με τον ιδρώτα μας και δε λυγίσαμε στις κακουχίες και τα βάσανα. Οι κακουχίες δε μας αποθάρρυναν. Οι δυνάμεις μας δε μας εγκατέλειψαν. Μάθαμε να πολεμάμε και να νικάμε. Οι εκσυγχρονιστές και οι παρείσακτοι πρέπει να μάθουν και να το βάλουν καλά στο μυαλό τους ότι εδώ το λένε ΕΛΛΑΔΑ και εξακολουθεί να το λένε Ελλάδα. Πρέπει ακόμα να μάθουν ότι οι Έλληνες όχι μόνο δεν ντρέπονται που είναι Έλληνες αλλά υπερηφανεύονται για την καταγωγή τους και την

Ορθοδοξία τους. Οι της γενιάς μας Έλληνες λάμπουνε όπου διαβούν, δίνουν φτερά στους νέους, δείχνουν το δρόμο της τιμής στους άντρες τους γενναίους. Εδώ γεννήθηκε μια Ολυμπιάδα, εδώ γεννήθηκε η λευθεριά, εδώ θρονιάσθηκε η δόξα, εδώ πέταξαν οι αϊτοί που μας χάρισαν τόσα. Την ιστορία τη γράφουν οι λίγοι οι δυνατοί.

Τέλος είμαστε εκείνοι που ξέρουμε να κρατάμε γιομάτο το Ελληνικό τραπέζι από δόξα και εθνική περηφάνεια.

Οι εκσυγχρονιστές λοιπόν και οι παρείσακτοι πρέπει να ξέρουν κι αν δεν το ξέρουν να το μάθουν ότι τα καράβια δεν αράζουν ποτέ στην Ελλάδα αλλά ξεκινούν ολοένα.

Είμαστε λοιπόν και τι δεν είμαστε... Είμαστε... Είμαστε χρησιμότατοι. Κρατάμε ψηλά το λάβαρο της ομορφιάς της Ελληνικής ψυχής. Και το κρατάμε ψηλά, να μην το κουρελιάσει ο άνεμος της απάτριδας νοοτροπίας που κάποιοι ολίγοι ελάχιστοι ίσως, κουβαλούν μέσα τους.

Χλωμάδες

*Πού είναι αυτή η άνοιξη; Πού είναι τα λουλούδια;
Πού είν' οι δροσερές αυγές; Πού είν' οι πρασινάδες;
Τα αηδόνια βουβαθήκανε κι αυτά; Δε λεν τραγούδια;
Κάποιο αλλού φθινόπωρο με κρίζουν οι χλωμάδες.*

*Χλωμά 'ναι τ' άνθια της μηλιάς σαν το χλωμό το κρίνο.
Χλωμά και τα τριαντάφυλλα, χλωμά και τα χορτάρια.
Τ' αηδόνι βαρυθύμισε, μαζώχτηκε στο σχίνο.
Ξεψυχισμένα, άπνοα λυγίσαν τα θυμάρια.*

*Χλωμός ο ήλιος τις αυγές, χλωμός τα μεσημέρια,
χλωμός κι όταν το σούρουπο κοντολογάει να δύσει.
Μια αποστασία στην προσευχή κάτω βαστάει τα χέρια.
Κι οι κοπελλιές - θαρρώ χλωμές, δε φλυναρούν στη βρύση.*

*Πού είν' αυτή η άνοιξη με τις χαρές τις τόσες;
Πού είν' αυτή η άνοιξη με τις χρυσές αυγούλες;
Χαθήκανε τα χρώματα κι αλάλιασαν οι γλώσσες.
Ούτε φλογέρα στα βουνά. Χλωμάσαν κι οι βλαχούλες.*

*Έτσι τα βλέπω ο δύστυχος, χλωμά και λυπημένα,
σβυσμένα μέσα στο θαλό καθρέφτη της ματιάς μου.
Κι η άνοιξη φθινόπωρο μου φαίνεται...ωϊμένα,
κι όλα τα ντένει η σκοτεινιά της θλίψης της καρδιάς μου.*

*Χλωμάδες ανοιξιάτικες:...Χλωμάδες της ψυχής μου!...
"Με τα κυπαρισσόμηνλα ν' αδελφώνουν οι κρίνοι".
Αυτά τα λόγια τα στερνά είναι της προσευχής μου.
Ως τότε πια!... Βαρέθηκα να ζω χωρίς Εκείνη!*

Δώρης Ανθης

“Περίοδος 1999-2000”

Η Πανευρυτανική Ένωση συνεχίζει 50 περίπου χρόνια το δρόμο που άνοιξε ο αείμνηστος Γιάννης Βράχας, που ήταν από τους πρωτοπόρους της Ένωσης και εκλεγμένο μέλος του Δ.Σ.

Και εγώ ως Πρόεδρος της Πανευρυτανικής Ένωσης με την ευκαιρία αυτή θα σας παρουσιάσω ένα σύντομο απολογισμό και ένα προγραμματισμό των δραστηριοτήτων μας.

1. Η επαφή μας με τους ξενιτεμένους της Αμερικής είναι συνεχής και στενότερη.

Παρέμεινα επί πεντάμηνο στο πρόσφατο 41ο ταξίδι μου και μετέφερα την αγάπη όλων μας σε πολλές συγκεντρώσεις πατριωτών μας στην Αμερική και ήταν τόσο ο ενθουσιασμός τους, που η πρόεδρος των θυγατέρων Ευρυτανίας κ. Ελένη Παλιούρα ήρθε στην Ελλάδα μαζί μας περιόδευσε τον νομό Ευρυτανίας και βοήθησε με τον σύζυγό της κυρίως τα παιδιά με ειδικές ανάγκες και παρακολούθησε το θεάρεστο έργο των γιατρών αλληλεγγύης, που η Π.Ε. συνεχίζει εδώ και 22 χρόνια, σε συνεργασία με τον ΙΑΤΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ με συχνές επισκέψεις γιατρών όλων των ειδικοτήτων, εξετάζουν εντελώς δωρεάν ασθενείς των απομακρυσμένων χωριών, πραγματοποιώντας και σεμινάρια προληπτικής υγιεινής. Το ραντεβού ανθρωπιάς ονομάστηκε “θείον δώρον” για τους ηρωικούς κατοίκους της Ευρυτανίας.

2. Ως προς τον πνευματικό τομέα: συντελέσαμε στην έκδοση βιβλίων για τον Α. Πουρνάρα, που έγραψε ο Μιχάλης Σταφυλάς, με επιτυχημένες εκδηλώσεις τόσο στην Αθήνα, Καρπενήσι, Μεγάλο χωριό και στη Δομνίστα. Με εισήγησή μας ο εκδοτικός οίκος “ΠΑΠΥΡΟΣ”, η κ. Ειρήνη Πουρνάρα διέθεσε για τις βιβλιοθήκες Καρπενήσιου “Ευγένιος ο Αιτωλός”, Μεγάλου χωριού και Δομνίστας την πολύτιμη εγκυκλοπαίδεια “Μπριτάνικα”, επίσης η κ. Πουρνάρα διέθεσε σημαντικό ποσό για υποτροφίες σε αρίστους Ευρυτάνες φοιτητές.

Επίσης λάβαμε μέρος στην μεγάλη εκδήλωση της για την επέτειο της μάχης Καλλιακούδας 23/8/2000 και εκπροσωπήσαμε και τους Μεγαλοχωρίτες της Αμερικής.

3. Για την ερχόμενη περίοδο προγραμματίζουμε την παρουσίαση του βιβλίου του συγγραφέα Μιχάλη Σταφυλά, “Ζαχαρίας Παπαντωνίου”, στην Αθήνα, στη Λαμία, στη Θεσσαλονίκη, στο Καρπενήσι και την Δομνίστα. Πρέπει εδώ να σας πληροφορήσω ότι η ΤΕΔΚ Ευρυτανίας με πρόεδρο τον κ. Δημήτρη Καρατσίκη ενισχύει όλες τις εκδόσεις Ευρυτανικού περιεχομένου, όπως έκανε και για το βιβλίο του Κων/νου Παπαδοπούλου, με τίτλο “Γιάννης Βράχας”, που θα το παρουσιάσουμε αμέσως. Για το υπό έκδοση βιβλίο “Ποιήματα Νίκου Ζωγραφοπούλου” με το ψευδώνυμο “ΔΩΡΗΣ ΑΝΘΗΣ”, για το βιβλίο του Γιάννη Μαυρομούτη “Ιστορία του Καρπενησιού”, για το βιβλίο του Κώστα Παπαδόπουλου “Ιστορία του Γυμνασίου” με στοιχεία που μας άφησε ο αείμνηστος Γ. Φαρμακίδης, για το περιοδικό “Ευρυτανικά χρονικά”, που θα συνεχιστεί με κανονική έκδοσή του και για τον τουριστικό οδηγό Ευρυτανίας, που θα εκδώσουμε με βάση τον τουριστικό οδηγό του Πάνου Βασιλείου, με τη συνεργασία τότε του Μιχάλη Σταφυλά και Γιάννη Βράχα.

Πέρυσι τον Απρίλιο στην Αμερική στο Barlinton της Βόρειας Καρολίνας οι ξενιτεμένοι Ευρυτάνες σε μεγάλη συγκέντρωση πραγματοποιήσαν διαμαρτυρία για να μην καταργηθεί ο Νομός Ευρυτανίας, που πρωτοστάτησε σε όλους τους Εθνικούς αγώνες, ιδιαίτερα στα δύσκολα χρόνια της κατοχής και αποτέλεσε το λίκνο της Αντίστασης και αναβίωσε στο Νομό μας όλη η Ελληνική ιστορία στη Βίνιανη, στις Κορυσχάδες, στο Μικρό και Μεγάλο Χωριό, στο Καρπενήσι, στη Δομνίστα, στο Φουρνά, στο Χρύσω.

*Ο Πρόεδρος
Παναγιώτης Κωστοπαναγιώτης*

Το άλογο

+ Ζαχαρία Παπαντωνίου

‘Ένα καιρό ανέβαινε απ’ τα Σφαγεία. Κουβαλούσε ένα βόδι σφαγμένο, με τα πόδια στον ουρανό. Απάνω στο σφαχτό καθόταν ο καροτσέρης ένας άνθρωπος μελαχρινός με ψαρά γέναι, και το παιδί του. Το κάρο κυλούσε αργά, νωθρά, μέσα στη γαλήνη.

‘Ήταν Απριλίου. Είχε σκοτεινιάσει κι άναβαν τα φώτα. Από το καμουτσίκι, ένα μαδημένο σκοινί, μπορούσε να καταλάβει κανείς, πώς ο καροτσέρης αγαπούσε τ’ άλογο. Το σκοινί έπεφτε στα καπούλια πολύ ελαφρά, σαν παιγνίδι. Και σ’ όλον τον ανήφορο απ’ τα Σφαγεία ίσαμε την πόλη, αυτό το άλογο δεν άκουγε βρισιά, μήτε προσταγή, παρά τη φωνή:

- ‘Ελα, Κύρκο, άιντε Κύρκο!

‘Ετσι μ’ αυτό το χάδι, ανέβαινε σέρνοντας το κάρο, ένα σφαχτό και δυό ανθρώπους.

- Που λες, είπε ο γέρος καροτσέρης, φτύνοντας καπνό, που λες βρε, ο Κύρκος έχει φιλότιμο. Να τ’ ακούς εσύ, που κάποτε τον χτυπάς. Δεν τα δέρνουν τα ζα. Το ζώ είν’ άνθρωπος. Και τέτοιο άλογο, βρε, πού το βρίσκεις; Ετούτο δω μας τρέφει όλους εμάς. Δίνει ψωμί εμένα, εσένα, της μάνας σου, των αδελφιών σου, του σπιτιού. Και στους οχτώ. Θα πεις εγώ δουλεύω. Μα αυτό δουλεύει πρώτα κι ύστερα εγώ. Γιατί αυτό είναι δουλευτής. Χρεωθήκαμε να το πάρουμε, δεν τα ξέρεις εσύ.

Πέρασε κάμποση ώρα.

Το παιδί έπαιζε με την ουρά του βοδιού. Ο γέρος έφτυνε τον καπνό λέγοντας τότε- τότε: φτου φαρμάκι. Επειτα ξανάρχιζε:

- Που λες, πόσους αραμπάδες έφερε ο Κύρκος απ’ τα νταμάρια... κανένα άλογο δεν κουβάλησε τόση πέτρα, σαν τον Κύρκο. Δώδεκα τη μέρα. Μας έσωσε. Κι απ’ την Πεντέλη, πριν πάρουμε κάρο δικό μας, είχε ζευτεί και τράβαγε μάρμαρο και κακό. Να μάρμαρο! Θεόρατο! για τ’ αγάλματα που λες. Και να πεις πως δεν ήταν άγριο! Ήταν, όμως με συμπάθησε. Εδώ στο Λυκαβηττό μπορούσε, αν ήταν άλλος καροτσέρης, να βρει το διάβολό του στον κατήφορο. Όμως

εγώ του μιλώ. “Κύρκο” να του πεις, ακούει αυτός. Γιατί το ζω καταλαβαίνει. Τα βάσανά μας, τη φτώχεια ... όλα. Και πως εγώ είμαι άρρωστος, το ξέρει κι αυτό.

Το κάρο πήγαινε βαριά τραντάζοντας τους επιβάτες και το σφαχτό. Σε λίγη ώρα ξανάρχισε ο γέρος:

- Άκου βρε. Αύριο το άλογο και το κάρο και τη δουλειά θα τα πάρεις εσύ. Εγώ δεν μπορώ. Ξέρεις που η μέση μου πονεί. Να! θα πέσω. Μούπε ο γιατρός να μη δουλεύω. Και τί να κάμεις. Ελα ντε! Ζήσε χωρίς δουλειά μια φαμελιά οχτώ στόματα. Να, που καταντήσαμε! Να κουβαλάμε απ’τα Σφαγεία, δυσόμηση δραχμές τη μέρα. Τί να κάνεις, πως ν’ ανέβεις σε νταμάρι, άρρωστο κορμί; Κι η αδελφή σου κίτρινη, σε κακό χάλι. Να βρε, η Βγενιώ, την είδες πως είναι. Αυτά θέλουν γιατρούς, παράδες... Είμαστε συφοριασμένοι, άκου βρε παιδί! Κοίτα να δουλέψεις. Μην το κάνεις σαν τον αφιλότιμο το μεγαλύτερο, που κάνει το φασουλή. Κοίταξε συ, να πάρεις της δουλειά. Να πάρεις τον Κύρκο να τον ξαναπάς στα νταμάρια, να βγάλουμε ψωμί. Να γιατρευτώ κι εγώ. Κι η μάνα σου να μην ξενοπλένει, κι η Βγενιώ να κάνει χρώμα, που βήχει το κορίτσι... Βήχει μωρέ, τ’ ακούς; Να το λοιπόν. Πιάσε τα λουριά, κατέβα κάτω και πιάσε τον Κύρκο. Να τον βγάλεις εδώ από τον ανήφορο! Ελα σιγά! Χάιδεέ τον στον λαιμό. Άιντε, Κύρκο...

Το παιδί πήδησε κάτω, έπιασε τ’ άλογο και τραβούσε. Ο γέρος χάρηκε τη λυγερή σκιά του παιδιού, το τολμηρό του χέρι που κρατούσε τα λουριά - τη συνέχιά του. Αυτό το παιδί θα γίνει γερός καροτσέρης. Χρειάζεται δύναμη γι’ αυτό. Είναι σκληρή δουλειά τα νταμάρια.

Όστερα συλλογίστηκε το σπίτι του, ένα άθλιο χάλασμα στους Αέρηδες, και μέσα τα παιδιά του, η γυναίκα του απάνω σε μιά σκάφη, το κορίτσι του το άρρωστο και ο γιατρός να ρχεται να λέει “φάρμακα, αέρας, λουτρά”, όλα τα πράγματα που δεν γίνονται. Τα συλλογίστηκε όλα. Συλλογίστηκε

το λάθος που έκαμε να παντρεφτεί μεγάλος. Και το δεύτερο λάθος να κάμει έξι παιδιά.

Το κάρο είχε προχωρήσει πολύ μέσα στην πόλη, όταν ακούστηκε μια φωνή:

- Αλτ!

Η φωνή ερχόταν από μακριά και δεν κατάλαβε πως ήταν γι' αυτόν. Όμως το "Αλτ" ξανακούστηκε. Το κάρο σταμάτησε.

Τρεις στρατιώτες του πυροβολικού και ένας δεκανέας με τα όπλα -στον ώμο, πλησίον- ασαν.

- Ελα, κατέβα κάτω, είπε ο δεκανέας.

- Σ' εμένα το λες;

- Αιντε, γειά σου, κατέβα να μη χάνουμε καιρό.

- Και γιατί;

- Κουβέντα θέλεις; Το κάρο θα το πάμε στο στρατώνα. Επιστρατεία έχουμε. Τώρα το μαθαίνεις;

- Επιστρατεία!

- Ναι! Γειά σου! Αναγκαστική εισφορά! Πιάσε από κει να ξεφορτώσουμε... τί έχεις μέσα;

- Κοτζάμ βόδι!

- Να το ρίξεις κάτω.

- Ετσι, μες στο δρόμο; για στάσου βρε παιδί, πως γίνεται; Θα το πάω στην αγορά. Έχω δουλειά, έχω μεροκάματο.

- Το μεροκάματο κοιτάς, καημένε, ή που φεύγει απόψε το σύνταγμα; Χωρατεύεις;

- Για εξήγα μου... Για πες μου... πώς παίρνεις έτσι τ' άλογο τ' αλλουνού, απ' το δρόμο ... Ετσι το λέει ο νόμος;...

Τώρα θα σου ξηγήσω και το νόμο!... Εμπρός. Βοηθάτε. Από δω! Σύντομα!

Οι τρεις στρατιώτες ανέβηκαν στις ρόδες. Πιάνοντας κι οι τρεις έσυραν το βόδι, προς τα έξω. Το μαύρο σφαχτό έπεσε με βρόντο βαρύ κάτω στο πεζοδρόμιο.

- Ελα! Μαρς! είπε ο δεκανέας. Κόπιασε κοντά!

- Που κοντά;

- Στο στρατώνα, να πάρεις τον αριθμό σου. Κι ύστερα απ' τον πόλεμο, αν γίνει πόλεμος, ύστερ' απ' την επιστρατεία τέλος πάντων, να ρθεις να πάρεις τ' άλογό σου και το κάρο, ή να πληρωθείς απ' το δημόσιο, αν σκοτωθεί το ζω.

Ο γέρος γύρισε και κοίταξε το βόδι, που ήταν πεταμένο στο δρόμο. Είπε στο παιδί

του:

- Κάτσε κει ώσπου ναρθώ.

Το παιδί έπεσε απάνω στο βόδι και ξεκουραζόταν. Ο γέρος ακολουθούσε το κάρο. Δεν έλεγε τίποτα. Ένας στρατιώτης εκεί που πήγαιναν χωρίς καμιά κουβέντα, γύρισε και τούπε:

- Αμ, ό,τι έχουμε και δεν έχουμε, θα το δώσουμε...

Ο γέρος μετά κάμποιση ώρα του απάντησε.

- Ποιος λέει όχι... μα ο θεός δίνει σε κάποιους, βλέπεις έξι παιδιά!... Κι ετούτη η δόλια καρδιά που έχουμε, σάμπως μπορείς να την κάνεις, όποτε θέλεις, πέτρα σα νταμάρι; Για να μην ακούει; Πάντα καρδιά είναι.

- Καραβάσης! φώναξε ο δεκανέας στο στρατιώτη που έσερνε τ' άλογο. Τράβα γρήγορα!

Φτάσανε στο στρατώνα κι έμπασαν το κάρο στην αυλή φωνάζοντας: "Ε! ω! ιπ!" Το σύνταγμα τοιμαζόταν. Θα 'φευγε τα μεσάνυχτα... Ακουγε ο γέρος. Εβλεπε. Χίλιοι θόρυβοι φτάνανε στ' αφτιά του, της καινούργιας αρβύλας το βιαστικό πάτημα, η προσταγή, το κάρφωμα κασονιών, το φόρτωμα πετάλων, χτυπήματα στη γη, διαταγές οργισμένες, τρεξίματα, το μεγάλο λαχάνιασμα της επιστρατείας. Πολίτες έμπαιναν μέσα ψάχνοντας για δικούς τους, φωνάζοντας ονόματα στο σωρό. Γυναίκες ακολουθούσαν τον έφεδρο, που πήγαινε να φορέσει το σάκο, πλέοντας μέσα στην πλατιά στολή... ένας έφεδρος στο φανάρι διάβαζε εφημερίδα. Άλλος έγραφε στο γόνα με το μολύβι... Κι' άλλοι χορεύανε τραγουδώντας:

Και παίρνουν τους επίστρατους
τους παίρνουν απ' τα σίπια τους

.....

κλαίνε μανούλες τα παιδιά.

Μέσα στο σάλαγο, σκιές, δυο-δυο, γλιστρούσαν κοντά στον τοίχο, στο σκοτάδι, χέρια έπεφταν απάνω σε ώμους, απελπισμένα, πολύ απελπισμένα, τα λόγια γίνονταν συντρίμια μέσα στα δάκρυα, κι ένιωθες τους μεγάλους χωρισμούς, που έχουν τη σιωπή του θανάτου. Χέρια ζαρωμένα έσφιγγαν τα ζωντανά κορμιά των εφέδρων μ' όση δύναμη αγκαλιάζει κανείς μια ενθύμηση, μια σκιά, κάτι που θα χαθεί. Τα δάκρυα έ-

τρεχαν και τα μαντήλια έπιναν. Ακουγες ένα φίλι, μιά καρδιά που χτυπούσε στο σκοτάδι.

Ο γέρος ήταν μόνος σ' αυτή τη φασαρία. Κανένα δεν ήξερε και δεν το ήξερε κανένας. Ομως προχώρησε στο βάθος, εκεί που ήταν αραδιασμένα κάμποσα κάρτα και το δικό του μαζί. Ο Κύρκος σήκωσε το κεφάλι και φύσηξε με τα πλατιά του ρουδούνια. Ο γέρος άπλωσε τα χέρια και τον έπιασε απ' το λαιμό.

- Δε θα σε ξαναδώ... Ε, δουλευτή... Ε, παλικάρι... Και στο σπίτι δεν ξέρουν τίποτα... Μήτε η κυρά σου. Μήτε η Βγενιώ, κατάλαβες; Μια φαμίλια σε χάνει. Πας στο καλό. Κι ό,τι θα σ' έδινα στο γιό μου, κατάλαβες... Στα νταμάρια ν' ανεβείς.. Τι αραμπάδες

κουβαλήσαμε οι δυό μας.. Ντι.. Θυμάσαι βρε! Ντι... Παν' αυτά τώρα. Δουλευτή! ε δουλευτή! Θα σε πάρουνε... Και ποιός ξέρει πού θα πεθάνεις... και πως ... Κύρκο! βρε!... ε, Κύρκο που μας αφήνεις!...

Ενας στρατιώτης πλησιάζει.

- 'Αιντε, καημένε γέρο, τη δουλειά σου θα έχουμε; 'Αιντε να πάρεις τον αριθμό.

Ο γέρος μπήκε σ' ένα γραφείο, πήρε κάποιο χαρτί το 'βαλε στον κόρφο. 'Επειτα βρέθηκε στο δρόμο. Πήγαινε αργά, με το κεφάλι κάτω, προς το μέρος που άφησε το σφαχτό με το παιδί.

Πολλοί γύρισαν απ' το στρατώνια μονάχοι. Μα μέσα σ' αυτούς ο καροτσέρης, ο πεζός γέρος, ήταν ο πιο μονάχος.

Ο Γιώργος Κατσίμπας στον Αδελφό του Χαρίλαο που τον έκαψαν οι Ιταλοί στο Μικρό Χωριό.

*Της Ρωμοσύνης πικρογιέ και πρωτοκαπετάνιε
δεντρί π' άν φύτρωνες αλλού βουνό θα σε λογιάζαν
τσολιά Λαμιώτη που έλαμψες στο μέγα μεσονύχτι
να παίζει ο Γοργοπόταμος πεντόβολα με τ' άστρα
αναμετρώ τα σύννεφα να ιδούν τ' ανάστημά σου.
Μυστικό δείπνο η Ρούμελη γι' Ανάσταση είχε στρώσει
με Θερμοπύλες και Γραβιές της ιστορίας καμπάνες
και Μυρμιδόνας κι Αχαιός με πανοπλία του Ηφαίστου
στα μετερίζα Αρματωλός και στα γιουρούσια κλέφτης
ο λόγος σου γριβάλογο κι ο λογισμός σου Απρίλης
σαν άστραψε στο δρόμο σου να πας στη Δαμασκό σου
για μια Πατρίδα λεύτερη σε λεύτερες Πατρίδες.
Κι αν χρόνοι έστρωσαν δίσεχτοι της μοίρας σου τη στράτα
-λαγγάδια ψάχνει το κορμί να βρει την κεφαλή του-
τα μαύρα μάτια σου τα δύο για χίλια λαμπιρίζουν
και παίζουν με τα γένια σου της λευτεριάς μαίστροι.
Κι αν καβαλάρης δε θα μπεις σε Βερολίνο - Ρώμη
σ' ούλο τον κόσμο πολικός τ' αστρί σου Βελουχιώτη
και κάθε γλυκοχάραμα κι ως πέφτει αργά το βράδι
για σε και τ' ανταρτόπουλα, περήφανα θα λένε
την καλημέρα τα βουνά την καληνύχτα οι κάμποι.*

19 Μάη 1977

Γιώργος Κατσίμπας

Τελευταίος στους δείκτες ανάπτυξης ο Νομός Ευρυτανίας με την ανεργία να αγγίζει το 35%

Τελευταία θέση στους δείκτες ανάπτυξης των Νομών της χώρας, κατέχει η Ευρυτανία. Ειδικότερα από τα συγκριτικά στοιχεία των δεικτών ανάπτυξης των υπολοίπων Νομών, κατέχει την 52η θέση κάτι που τον κατατάσσει τελευταίο στον αναπτυξιακό δείκτη της χώρας, σε οδικά δίκτυα, κατά κεφαλήν εισόδημα, αυτοκίνητα Ι.Χ., απασχόλησης στην μεταποίηση, κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας -μεταβολή πληθυσμού.

Για το λόγο αυτό το Νομαρχιακό Συμβούλιο Ευρυτανίας, μ' ομόφωνη απόφασή του καταθέτει πρόταση στα Υπουργεία Εθνικής Οικονομίας και Ανάπτυξης και ζητά την ένταξη του Νομού Ευρυτανίας στην Δ' Ζώνη.

Ειδικότερα, το Νομαρχιακό Συμβούλιο αποφάσισε ομόφωνα, να προτείνει στα συναρμόδια Υπουργεία Εθνικής Οικονομίας και Ανάπτυξης, ενόψει της επικείμενης τροποποίησης του Ν.2601/98, να συμπεριληφθεί διάταξη που να προβλέπει:

- Την ένταξη του Νομού Ευρυτανίας στη Δ' ζώνη κινήτρων (ή στη Γ' ζώνη με κίνητρα της Δ' ζώνης).
- Τη μείωση του ορίου χρηματοδότησης επένδυσης στον τομέα του τουρισμού από τα 200 εκ. που είναι σήμερα στα 100 εκατομμύρια.
- Την εξειδίκευση, των όρων και προϋποθέσεων για την ανάπτυξη επενδύσεων στον τουρισμό, υγείας και αθλητισμού.

Οι λόγοι που επιβάλλουν τις παραπάνω προτάσεις τροποποιήσεως προσδιορίζονται από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο Νομός Ευρυτανίας και που φαίνονται καθαρά από τα συγκριτικά στοιχεία των δεικτών ανάπτυξης των υπολοίπων Νομών της χώρας.

52ος (τελευταίος) στους δείκτες: οδικό δίκτυο, κατά κεφαλήν εισόδημα αυτοκίνητα Ι.Χ., απασχόληση στην μεταποίηση, κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας - μεταβολή πληθυσμού, 50ος στους δείκτες: Αστικοποίηση - κατά κεφαλήν ακαθάριστο προϊόν.

- 47ος στη γεωργική γη
- 46ος στις νοσοκομειακές κλίνες
- 36ος στους γιατρούς
- 35ος στον όγκο οικοδομών
- 28ος στην ύδρευση
- 21ος σε ξενοδοχειακές κλίνες
- 12ος στη μεταβολή του ακαθάριστου προϊόντος.

Το εργατικό δυναμικό του Νομού κατά τα έτη 1981-1998 έχει ως εξής:

Ετος	Ενεργός πληθυσμός	1ο-γενής τομέας	2ο-γενής τομέας	3ο-γενής τομέας	Ανεργοί
1981	10.918	5.314 49%	1.954 18%	3.105 28%	545 5%
1991	10.973	5.252 48%	1.941 18%	3.230 29%	300 3%
1998	9.303	2.104 23%	1.737 18%	4.054 44%	1.408 15%

Είναι προφανές ότι μετά το 1998 η κατάσταση στην απασχόληση είναι δυσμενέστερη ενώ η ανεργία αγγίζει κατά περιόδους και το 35% του ενεργού πληθυσμού, αν συνυπολογιστεί το κλείσιμο των δύο εργοστασίων (Πειραικής Πατραϊκής και των Δασικών Βιομηχανιών που απασχολούσαν 400 περίπου άτομα.

Το ακαθάριστο κατά κεφαλή προϊόν του Νομού υπολείπεται κατά -πολύ αυτού της χώρας.

- Ακαθάριστο προϊόν 23.644 εκατ.
- Πρωτογενής τομέας 3.414 εκατ. 14,4%
- Δευτερογενής τομέας 5.214 εκατ. 22,2%
- Τριτογενής τομέας 15.035 εκατ. 63,4%

Γεγονός που επιβάλλει την προσέλκυση επενδύσεων και τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης.

Επισημαίνεται ιδιαίτερα ότι στον τομέα του τουρισμού διαμορφώνεται μια νέα ζήτηση σε ξενοδοχειακή υποδομή που προκύπτει από την ολοκλήρωση των νέων αθλητικών εγκαταστάσεων. Αυτή η ζήτηση μπορεί να καλυφθεί από τον ιδιωτικό τομέα και την αύξηση των επενδυτικών κινήτρων.

Πέραν όλων των ανωτέρω, δεν είναι δυνατόν να μιλάμε για περιφερειακή ανάπτυξη και για στήριξη των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, και στην πράξη να εξομοιώνουμε τα επενδυτικά κίνητρα της ορεινής Ευρυτανίας, με την Εύβοια, τη Μαγνησία, τη Βοιωτία και τη Φθιώτιδα.

Συνδρομές που έχουν εισπραχθεί από 1/1/01-31/6/2001

A/A Ονοματεπώνυμο	Ποσόν	Συνδρομή στην Αδελφότητα		Συνδρομή για το περιοδικό	
1. Ξένου Αλίκη	2000	2000	2001	2001	
2. Φρόσω Τσώκου	9381	2000			
3. Ζορμπαλά Χρυσάνθη	2000				2001
4. Δερματάς Σπύρος	6000		2001	2001	
5. Αθανασόπουλος Γιαν.	6000		2001	2001	
6. Μαστρογεωργόπουλος Στεφ.	18675		2001	2001	
7. Γκούμα Φρόσω	3000		2001	2001	
8. Παπαδάκη Ναυσικά	3000		2000	2000	
9. Κομπορόζος Τηλεμ.	3000	1999	1999		
10. Κεράνης Θαν.	3000			2001	2001
11. Κεράνη Χρυσούλα	3000			2001	2001
12. Κεράνης Γιάννης	3000			2001	2001
13. Κεράνης Δημήτρης	3000			2001	2001
14. Μπακατσιά Αθηνά	3000			2000	2000
15. Δερματάς Σπύρος	35971	2000	2000	2001	2001
16. Γιάννης Κουτσούκης	3000	2000	2000		
17. Γιώργος Κουτσούκης	3000	2000	2000		
18. Κώστας Ακ. Αντωνόπουλος	3000			2001	2001
19. Μαρία Παπαϊωάννου	3000	2000	2000		
20. Νικήτας Μαραγκόπουλος	3000	2000	2000		
21. Κώστας Παναγιωτόπουλος	1000	2000	2000		
22. Απόστολος Καρανδρέας	3000	2000	2000		
23. Αθανάσιος Γιαννακόπουλος	3000	2000	2000		
24. Παναγ. Δερματάς	3000	2000	2000		
25. Κώστας και Φωτεινή Ψυχογιού	3000	2000	2000		
26. Ελένη Μήτσιου	3000	2000	2000		
27. Πέτρος και Ελένη Τραχανά	3000	2000	2000		
28. Λευτέρης και Φωτεινή Φατούρου	3000	2000	2000		
29. Αικατερίνη Καρκάνη	3000	2000	2000		
30. Γιώργος Ζήσης	3000	2000	2000		
31. Βασίλης Αρμακάς	3000	2000	2000		
32. Παντελής Λιάπης	3000	2000	2000		
33. Παναγιώτης Ζαχαρόπουλος	3000	2000	2000		
34. Παναγ. Χριστοδουλιάς	3000	2000	2000		
35. Χριστοφ. Αντωνόπουλος	3000	2000	2000		
36. Βάσω Γιαννακοπούλου	6000	2000	2000	2001	2001
37. Γιάννης Δερματάς	10000	2000	2000	2001	2001
38. Αριστοτέλης Θάνος	5000	2000	2000		
39. Κώστας Θάνος	5000	2000	2000		
40. Σωτηρία Ταραντούμη	5000	2000	2000		
41. Γιάννα Τρικαλινού	5000	2000	2000		
42. Λεωνίδα Τσέντος	3000			2001	2001
43. Χρυσάνθη Ζορμπαλά	2000				2002

44. Σταύρος Γεωργούλης	5000			2001	2001
45. Ελένη Μιχ. Κωστοπούλου	4000			2001	2001
46. Κατίνα Αντωνίου	3000			2001	2001
47. Μαριάνθη Τσιροπούλου	5000			2001	2001
48. Βιργινία Δημοπούλου	12000	1998,1999	2000	2001	2001
49. Παντελής Ραβδάς	5000			2001	2001
50. Γιάννης Γκιώνης	3000	2000	2000		
51. Αριστείδης Παπακωνσταντίνου	3000	2000	2000		
52. Αθηνά Μπάκατσα	3000			2001	2001
53. Μαρία Αργυροπούλου	5000			2001	2001
54. Γιώργος και Βίκη Μπακατσά	10000	2000	2000	2001	2001
55. Παναγιώτα Μουτσέλου	6000	2000	2000	2001	2001
56. Αλέκος Γρατσούνης	6000	2000	2000	2001	2001
57. Σπύρος Ι. Κουτσούκης	6000	2000	2000	2001	2001
58. Νίκος Βίγλας	6000	2000	2000	2001	2001
59. Κώστας Βίγλας	6000	2000	2000	2001	2001
60. Χρυσούλα Γρατσούνη	6000	2000	2000	2001	2001
61. Ζαλώνης Αλέξανδρος	6000	2000	2000	2001	2001
62. Κομπορόζος Μάχος	6000	2000	2000	2001	2001
63. Φωτόπουλος Νίκος	35000	εγγραφή 500		2001	2001
64. Μαργαρίτα Βονόρτζα	6000	2000	2000	2001	2001
65. Αθανασοπούλου Γεωργ.	6000	2000	2000	2001	2001
66. Αθανασόπουλος Αριστ.	6000	2000	2000	2001	2001
67. Λιάπη Νίκος	5000			2001	2001
68. Ηλιάδη Ειρήνη	6000	2000	2000	2001	2001
69. Πολύζος Διον.	10000	2000	2000	2001	2001
70. Ελένη Γαβρίλη	3000	2000	2000	2001	2001
71. Ολγα Παπαδημητρίου	3000	2000	2000	2001	2001
72. Νίκος και Δημ. Παπαδημητρίου	5000			2001	2001
73. Κλεομένης Κουτσούκης	8000	2000	2000	2001	2001
74. Αθανάσιος Ι. Κουτσούκης	6000	2000	2000	2001	2001
75. Μαρίκα Κουτσούκη	3000			2001	2001
76. Κούμπου Σοφία (Κουτσούκη)	3000			2001	2001
77. Γκούμα Φρόσω (Κουτσούκη)	3000			2001	2001
78. Χρήστος Δημόπουλος	3000			2001	2001
79. Μανωλάκος Βασίλης	6000	2000	2000	2001	2001
80. Γιώργος Πιτσιάλης	3000			2001	2001
81. Ολγα Κεράνη	3000			2001	2001
82. Χρυσόστομος Παπαβασιλείου	3000			2001	2001
83. Ελένη Μπόζνου	6000	2000	2000	2001	2001
84. Ελευθερία Παπαδή - Σωτηράκου	6000	2000	2000	2001	2001
85. Όλγα Κεράνη	3000			2001	2001
86. Γιώργος Πιστιόλης	3000			2001	2001
87. Χριστόφορος Παπαβασιλείου	3000			2001	2001

Προσφορά της κ. Άννας Ανδρ. Παναγιωτοπούλου στον ιερό ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος ξυλόγλυπτο χοροστάτη κομπλέ.

Επίσης προσφορά της οικογένειας Παντελή Λιάπη τρία στασίδια στο ίδιο στυλ εις μνήμην των γονέων του.

Δωρεές εις μνήμη που έχουν εισπραχθεί από 1/1/01-31/6/2001

A/A Ονοματεπώνυμο	Αιτιολογία	Ποσό
1. Μαρία Αθ. Παπακωνσταντίνου	εις μνήμη Αλεξάνδρας Παπακωνσταντίνου και Αγγελικής Κομπορόζου	10.000
2. Αικατερίνη Πανώρη	εις μνήμη Αλεξάνδρας Παπακωνσταντίνου και Αγγελικής Κομπορόζου	10.000
3. Λεωνίδας Τσέντος	εις μνήμη ανηψιών του Σωτήρη και Πέτρου	10.000
4. Σταύρος Γεωργούλης	εις μνήμη Ευφροσύνης Κοτσάνου	50.000
5. Οικογένεια Σπύρου Χαρ. Μαστρογεωργόπουλου	εις μνήμη Μιχάλη Κωστόπουλου	20.000
6. Μαρία Μώρη	εις μνήμη Σοφίας Γιαννοπούλου	10.000
7. Ελένη Κωστοπούλου	εις μνήμη συζύγου Μιχάλη Κωστόπουλου	100.000
8. Γιάννης και Κούλα Κουτσούκη	εις μνήμη Μιχάλη Κωστοπούλου	10.000
9. Μαρίκα Κουτσούκη	εις μνήμη Μιχάλη Κωστοπούλου	10.000
10. Κλεομένης και Αιμιλία Κουτσούκη	εις μνήμη Μιχάλη Κωστοπούλου	10.000
11. Αλέκος και Νίκη Κουτσούκη	εις μνήμη Μιχάλη Κωστοπούλου	10.000
12. Μαριάνθη Τσιροπούλου	εις μνήμη Σοφίας Γιαννοπούλου για τον Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως	5.000
13. Μαριάνθη Τσιροπούλου	εις μνήμη Ασπασίας Ζωγράφου για τον Ι.Ν. Μεταμόρφωσης του Σωτήρος	5.000
14. Δημήτρης Μπάκας	εις μνήμη Μαργίτσας Πριτσούλα	10.000
15. Τηλέμαχος Κομπορόζος	εις μνήμη Αλεξάνδρας Παπακωνσταντίνου	30.000
16. Ναυσικά Παπαδάκη	εις μνήμη Σοφίας Γιαννοπούλου	10.000
17. Κρίκος Δημ.	εις μνήμη Όλγας Ζησίμου	5.000
18. Παναγιώτα Μούτσελου	εις μνήμη Μιχ. Κωστόπουλου	34.000
19. Δημ. Κρίκος	εις μνήμη Άλκη Παπαδόπουλου	5.000
20. Λεωνίδας Τσέντος	εις μνήμη αδελφής του Αλίκης Τσένιου - Πέτρου	10.000

Διάφορες δωρεές προς την Αδελφότητα από 1/1/01-31/6/2001

A/A Ονοματεπώνυμο	Αιτιολογία	Ποσό
1. Σταύρος Γεωργούλης	Επέκταση και εμπλουτισμός της παιδικής χαράς του παλιού οικισμού Μικρού Χωριού	1.000.000
2. Μαριάνθη Μανθοπούλου	Για οικονομική ενίσχυση του περιοδικού "Μικροχωρίτικα Γράμματα"	10.000
3. Ίδρυμα Γαζή - Τριανταφυλλόπουλου	Οικονομική Ενίσχυση της Αδελφότητας Μικροχωριτών	30.000
4. Τηλέμαχος Κομπορόζος	Αγορά 2 βιβλίων Δημητρίου Δερματά	10.000
5. Αυγέρης Αυγερόπουλος	Οικονομική ενίσχυση της Αδελφότητας Μικροχωριτών	100.000
6. Κατίνα Αντωνίου	Για το εκκλησάκι της Αγίας Αικατερίνης	2.000

Προς τον κ. Δημήτρη Γαβρίλη

Σας ευχαριστούμε θερμά για τη δωρεά εγκυκλοπαίδειας την οποία κάνατε στη βιβλιοθήκη του Δημοτικού Σχολείου του Μικρού Χωριού.

**Η Σχολική Επιτροπή του Δημοτικού Σχολείου Μικρού Χωριού
Ο Πρόεδρος Σχολικής Επιτροπής Μπούρας Βασίλειος**

Δωρεές προς τον Ι.Ν. Μεταμορφ. του Σωτήρος και Παναγίας από 11/11/2000 έως 20/5/01

Ελένη Β. Τσιπά εις μνήμην συζύγου της Βασιλείου	43.000
Σπύρος Γιαννόπουλος για την Αγία Κυριακή	15.000
Ευανθία Πατισιοπούλου εις μνήμην συζύγου Γεωργίου για την Αγία Κυριακή	50.000
Αθαν. Κουτσούκης για μικροφωνική εγκατάσταση	100.000
Γεωργία Οικονόμου για την Αγία Κυριακή	50.000

Σταύρος και Αντιγόνη Γεωργούλη για τον ιερό ναό Αγίας Κυριακής εις μνήμην γονέων προγόνων και συγγενών	500.000
Σταύρος και Αντιγόνη Γεωργούλη για τον ιερό ναό Μεταμόρφωση Σωτήρος εις μνήμην γονέων προγόνων και συγγενών	500.000

**Το 17ο τμήμα Ατλάντας Ο ΑΕΤΟΣ του Ευρυτανικού Συλλόγου Αμερικής
“ΒΕΛΟΥΧΙ”**

Απευθύνει θερμά Συγχαρητήρια στην Πανευρυτανική Ένωση για την πρωτοβουλία και έκδοση του ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥ ΟΔΗΓΟΥ που περιλαμβάνει χρήσιμες πληροφορίες για το Νομό Ευρυτανίας, τόσο σε απόδημους Ευρυτάνες, όσο και σε χιλιάδες επισκέπτες του Νομού μας.

**Για το Διοικητικό Συμβούλιο Δημήτρης Καραδημήτρης
Εκπρόσωπος του 17ου τμήματος Ο ΑΕΤΟΣ**

Το χρήμα - 1920

Απτίκ (Κλέων Τριανταφύλλου)

*Στον περίπατό σου τον εσπερινό
Σε κάθε γωνιά με την λέξιν “πεινώ”
Πτωχοί σ’ ενοχλούν, πλούσιέ μου,
κι ανοίγεις το βήμα
Κι ιδρώνεις, γιατί είσαι χονδρός και παχύς.
Ποιός φταίει αν είναι στη γη δυστυχείς;
Το χρήμα!... Το χρήμα!*

*Καμάρι ταις είχαν σ’ όλο το χωριό
Καλές αδελφές η Λενιώ κ’ η Μαριώ.
Μα πέθαν’ ο γέρος κι άφηκε το πλούσιο κτήμα
Και τώρα δεν παν’ μαζί στην εκκλησιά
Ποιός φταίει που μάλωσαν στην μοιρασιά;
Το χρήμα!... Το χρήμα!*

*Παντρεύεται γέρος πεντάμορφη νιά
Εις τ’ άσπρα μαλλιά του φορεί λεμονιά*

*Και μοιάζει ο γάμος κηδεία για κείνο το θύμα
Το άνθος, που άδικα θα μααραθεί.
Ποιός φταίει αν τόσο δροσιά θα χαθεί;
Το χρήμα!... Το χρήμα!*

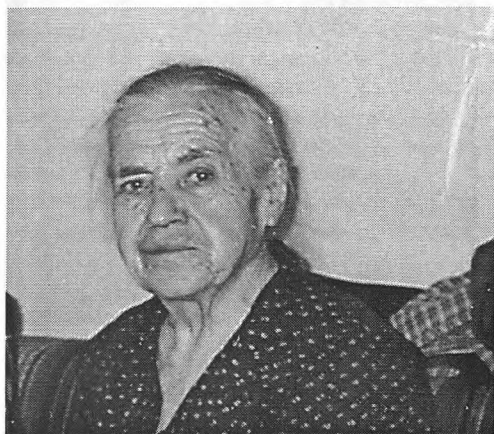
*Η σύζυγος κάποιου βιοπαλαιστού
Συχνά στην αγκάλη ενός τοκιστού
Της γραμματικής μελετά το γλυκύτερο ρήμα
Και σαν κοινωνεί μαρτυρεί στον παπά
‘Ότι κι απ’ τους δύο πιά πολύ αγαπά
Το χρήμα!... Το χρήμα!*

*Το χρήμα γεννά τους πολέμους στη γη
Κι αυτή των εθνών την ανθρωποφαγία
Που έκαμε τόσες μανάδες να κλαίνε στο μνήμα
Που κείται για πάντα μονάκριβος γυιός.
Για πέστε ποιός φταίει αν είναι νεκρός;
Το χρήμα!... Το χρήμα!...*

Λίγα λόγια γι' αυτούς που έφυγαν

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΚΑΤΣΑΝΟΥ

1907-2000

Μια δική μας αγαπημένη έφυγε για το μακρινό ταξίδι.

Μια υπέροχη μορφή πέταξε στα ουράνια εφοδιασμένη με πολλές αρετές και αγάπη για τους συνανθρώπους της. Με άσβεστη πίστη στο Θεό ταξίδευσε στην αιωνιότητα η Ευφροσύνη Κατσάνου σε ηλικία 93 ετών. Η Ε.Κ. είχε τις ρίζες της από μία μεγάλη οικογένεια των Παπαδαίων. Είχε την καλή τύχη να παντρευτεί έναν υπέροχο άνθρωπο, τον Κώστα Κατσάνο και έζησαν μια ευτυχισμένη ζωή. Εζησαν και μερικά χρόνια στην ξενιτιά, ενώ έχασαν το σπίτι τους δύο φορές μια στην κατοχή και μια στην κατολίσθηση. Εφκίαξαν όμως με πολλές στερήσεις και κόπους ένα περίφημο νοικοκυριό που θα το ζήλευε ο κάθε νοικοκύρης.

Ως άνθρωπος συγκέντρωνε στην προσωπικότητά της την αγαθότητα και τον σπάνιο πλούτο των αισθημάτων, της σωφροσύνης και των χριστιανικών αρχών. Πάντοτε στα χείλη της άνθιζε το χαμόγελο. Ήταν ευγενική ψυχή, την διέκρινε η απέραντη καλωσύνη και άφησε μια πλούσια παρακαταθήκη από σπάνιες αρετές. Εφυγε από τον κόσμο που τον κόσμησε με την υπέροχη παρουσία της. Θα τη θυμόμαστε πάντα με αγάπη σαν εκείνη που έδειχνε και εκείνη για όλους εμάς. Την νεκρώσιμη ακολουθία από την εκκλησία της Αγίας Κυριακής την συνόδεψαν

όλοι οι Μικροχωρίτες συγγενείς, φίλοι για να πουν όλοι μαζί το τελευταίο αντίο σ' αυτή τη χαρούμενη και γελαστή χωριανή τους.

Έτσι θα τη θυμόμαστε πάντα και δεν θα την ξεχάσουμε ποτέ. Η μνήμη της θα μένει για πάντα στη σκέψη μας. Ο Θεός να αναπαύσει την αγνή ψυχή της να είναι ελαφρύ το χόμα που τη σκεπάζει και να είναι πάντα ζωντανή η μνήμη της - και η ψυχή της να ξεκουραστεί στη γαλήνη. Ο θάνατός της τη βρήκε να ζει ευτυχισμένα χρόνια ανάμεσα στους δικούς της τους οποίους αγαπούσε και την αγαπούσαν.

Κοιμήσου ήσυχη αγαπημένη μας Φροσύνη. Πάντα την φωτεινή μορφή σου, οι δικοί σου, όσοι σε γνώριζαν και εμείς δεν θα την ξεχάσουμε ποτέ.

Δεν θα σε βγάλουμε ποτέ από την καρδιά και τη σκέψη μας.

Καλό σου ταξίδι αγαπημένη μας.

Κ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Χ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Την 29ην Δεκεμβρίου 2000, απεβίωσε, σε ηλικία 90 ετών, η Αλεξάνδρα Παπακωνσταντίνου, χήρα του Μικροχωρίτη εμπόρου της Λαμίας Χαριδήμου Παπακωνσταντίνου νύφη του Παπακώστα μητέρα τριών τέκνων, του Αριστείδη, της Στέλλας και του Κων-

σταντίνου. 'Ητο θεία των παιδιών του Σταύρου Κομπορόζου και της Δέσπως.

Είχε γεννηθεί στην Στυλίδα Φθιώτιδος, πρωτότοκη κόρη του κτηματία Κωνστ. Αλπόγλου. Αφού παντρεύτηκε έζησε για πολλά χρόνια στην Λαμία.

Προικισμένη από τον Θεό με φυσική σεμνή ομορφιά και ακτινοβολούσα καλωσύνη, υπήρξε ιδιαιτέρως αγαπητή όχι μόνον στην Λαμιακή κοινωνία, που γρήγορα εξετίμησε τις αρετές της, τον θαυμάσιο και αξιόλογο χαρακτήρα της, το ήθος και την ευσυνειδησία της, αλλά και σε όλους που την γνώρισαν εκτός Λαμίας.

Οι παλαιοί Μικροχωρίτες της έδειχναν ιδιαίτερη αγάπη και εκτίμηση.

Υπόδειγμα εναρέτου χριστιανής και αφοσιωμένης συζύγου, μητέρας και γιαγιάς, τήρησε με ευλάβεια τις ελληνικές παραδόσεις και τα έθιμα.

Εξ ιδιοσυγκρασίας ανιδιοτελής, αξιοπρεπής και ευγενής, ευλαβής, συνεπής και ακάματος, προσέφερε δραστηριώς την φιλανθρωπία, την αγάπη και την στοργή της υπέρ των αναξιοπαθούντων, προκειμένου να βοηθήσει τους πτωχούς, τους ασθενείς και τους αδυνάτους, τόσο κατά την περίοδο του πολέμου όσο και κατά δύσκολη και σκληρή χρονική περίοδο που ακολούθησε.

Είχε κατ' επανάληψη διατελέσει μέλος φιλανθρωπικών οργανώσεων ήτο μέλος της επιτροπής της Φανέλλας του Στρατιώτου, τιμηθείσα με τον Σταυρό αυτής, μέλος της επιτροπής του Φιλοπτώχου Ταμείου του Ι. Ν. της Ευαγγελιστρίας της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

Στην πένθιμη Αρχιερατική ακολουθία που εψάλλη κατά την κηδεία και ταφή της στο Α' Κοιμητήριο των Αθηνών παρέστησαν και την συνόδευσαν όλοι οι συγγενείς της και πλήθος ανθρώπων που τους αγαπούσε και την αγάπησαν.

Ας είναι ελαφρύ το Αττικό χώμα που την σκέπασε. Αιωνία της η Μνήμη.

ΠΡΙΤΣΙΟΛΑ ΜΑΡΙΑ 1918-2000

του Βασιλείου το γένος Παπαδή,

απεβίωσε στις 28-10-2000 στο Μικρό Χωριό.

Βλαστήρη του Μικρού Χωριού της Χελιδόνας

Κόρη

Περπάτησες μες της ζωής τα μύρια μόνοπάτια

Μέσα σε δύσκολους καιρούς σε μπόρες
και αγριοκαίρια
και ήσουν στήριγμα πιστό του άντρα
της ζωής σου.

Με κόπους και με βάσανα με στέρηση
και φτώχεια
μεγάλωνες τη φαμίλια τα τέσσερα παιδιά σου.
'Ονειρο έγνοια και καημός στα στήθη,
στο μυαλό σου
να γίνουν κάτι τα παιδιά να βγάζουν
το ψωμί τους.

Στον Καναδά τους έφερες με πλοίο
την ελπίδα για μια
καλύτερη ζωή της τύχης ένα χάδι.
Σου χμογέλασε η ζωή, σου έσφιξε το χέρι.
Στον Καναδά τα άφησες τα τρία τα παιδιά σου
και στην πατρίδα γύρισες, την όμορφη Αθήνα
για να παντρέψεις τη μικρή την κόρη σου
τη Ρούλα
που 'χε από χρόνια στην καρδιά αγάπη

στο Δημήτρη.
Ξανά και πάλι στο χωριό μόνη με το Βασίλη
το σύντροφό σου το καλό το γέρο πια Πριτσιόλα.
Φωτογραφίες γέμισες τους τοίχους

τους καθρέπτες
να καμαρώνεις τα παιδιά νύφες γαμπρούς

και εγγόνια
χαρά σου τα τηλέφωνα και προσμονή το γράμμα.
Διπλή σας γέμισε χαρά όταν η Σωτηρούλα
ανέβαινε για να σας δει μαζί σας για να κάτσει
με το Δημήτρη τα παιδιά το Γιώργο

την Αννούλα.
'Αρχισαν τα προβλήματα του χάρου
τα προγιόρτια

αρρωστημένη ανήμπορη, όλοι γιατροί και χάπια. Ήρθε η Ρούλα στο χωριό, σας πήρε στην Αθήνα να μην σας λείπει ο γιατρός, η αγάπη κι η φροντίδα.

Είδες το γέρο ξέψυχο, να φύγει και να πάει πάνω σε ζάστερο ουρανό, σε κήπους, σε λιβάδια σου ξεριζώθηκε η καρδιά, λίγη η ζωή για σένα. Μια μέρα του Φθινόπωρου εικοσιοκτώ Οκτώβρη άφησες χρόνους στα παιδιά, έτρεξες στο Βασίλη. Μαρούλα σύρε στο καλό, αναπαυμένη να 'σαι να είναι ελαφρύ το χώμα σου κι Αγία

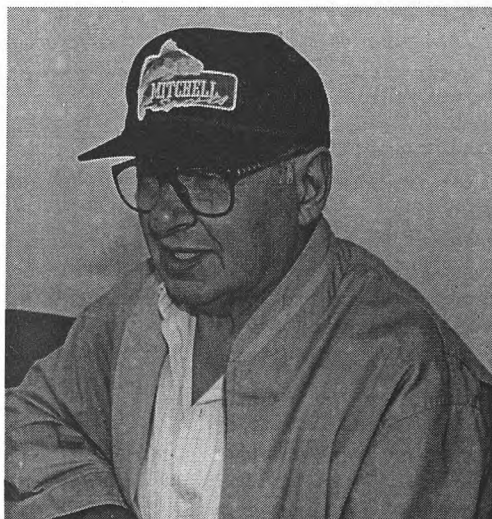
τα χώματά σου.

Θα σε θυμόμαστε πάντα:

Τα παιδιά σου, και τα εγγόνια σου.

ΜΙΧΑΛΗΣ Ε. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

(1931-2000)

Πέθανε και κηδεύθηκε στη Θεσσαλονίκη ο Μιχάλης Κωστόπουλος, που πρόσφατα βγήκε στη σύνταξη. Ήταν γιός Μικροχωριτών, του Βαγγέλη Κωστόπουλου και της Αικατερίνης Ζαχαροπούλου, που εγκαταστάθηκαν στη Θεσσαλονίκη στη διάρκεια της Κατοχής μαζί με το Μιχάλη και τις κόρες τους. Εκεί ο Μιχάλης, παράλληλα με τη δουλειά του στο Παντοπωλείο του πατέρα του, φοίτησε και αρίστευσε στην Εμπορική Σχολή. Τον απορρόφησε όμως η δουλειά του πατέρα τον οποίο διαδέχθηκε. Παντρεύθηκε την Ελένη Κεραμίδα από την Υπάτη και απέκτησαν δυο παιδιά, τον Βαγγέλη Πολιτικό Μηχανικό και την Νικολέττα, μουσειολόγο.

Μετά από δεκαετίες επαγγελματικής σταδιοδρομίας και προκοπής, πριν προλάβει να ξεκουραστεί και να απολαύσει τους καρπούς των μόχθων του με την οικογένειά του, τον πρόλαβε η επάρατος. Από μικρός που βγήκε στη βιοπάλη, τον διέκρινε η εργατικότητα, το ήθος, η ευπρέπεια και η επαγγελματική συνείδηση. Αρετές σπάνιες που κληρονόμησε σήμερα στα παιδιά του. Η φιλοτιμία του και εντιμότητά του ήσαν απαράμιλλα. Τον χαρακτήριζε ακόμη μια ασυνήθης φιλομάθεια και ευρυμάθεια, στοιχεία που τον έκαναν να ξεχωρίζει από πολλούς ομότεχνους του. Τα ποικίλα ενδιαφέροντά του ξεπερνούσαν τα στενά επαγγελματικά πλαίσια. Ήταν δεμένος με την οικογένεια, τους συγγενείς, τις παραδόσεις. Είχε αγαθές σχέσεις με όλους τους συγγενείς και συμπατριώτες και ήταν ελεήμων για κάθε πάσχοντα συνάνθρωπό του.

Η αγαπημένη του γυναίκα και τα παιδιά του, που του παρείχαν τόση αμέριστη αγάπη και θαλπωρή τους δύσκολους αυτούς μήνες της αρρώστειάς του, θα κρατήσουν όλες τις αρετές του και τις αλήθειες που τους δίδαξε σαν μια πολύτιμη κληρονομιά και παρακαταθήκη.

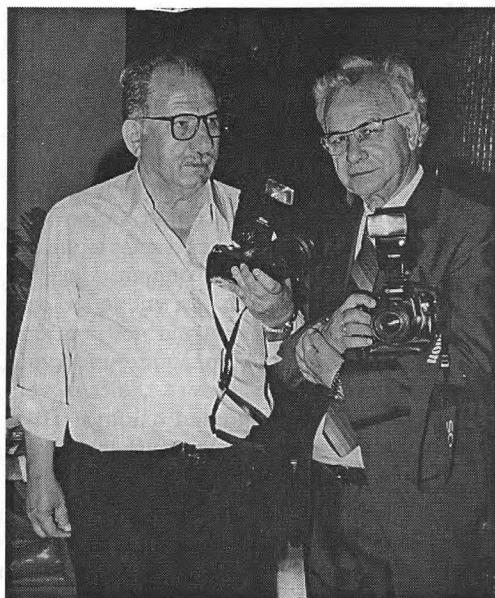
Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Μακεδονικής γης που τον σκέπασε.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΠΛΑΤΑΝΙΑΣ

Πέθανε ξαφνικά στην Αθήνα τον Μάρτιο ο Γρηγόρης Πλατανιάς, φωτογράφος, γιός του γνωστού οργανοπαίχτη, που είχε πάρει γυναίκα από το Μικρό Χωριό την Ελένη Χειμάρρα. Μια μέρα, μας διηγείται ο συνεργάτης του κ. Κουρκουτάς Σταμάτης, είδαν μαζί στην Ομόνοια, εκεί που περπατούσαν, έναν μισοσακάτη άνθρωπο να περπατάει με σκυφτό κεφάλι γέρνοντας από τις 8 δεκαετίες που κουβαλούσε στην πλάτη του. Τον βλέπεις αυτόν; γυρίζει και του λέει. Είναι ο φονιάς του πατέρα μου. Τον σκότωσε για μια παραγγελιά, όταν εγώ ήμουν 7 χρονών, στην Κατοχή. Τον κύταξε με συμπόνια και προσπέρασε αθόρυβα.

Και συμπληρώνει ο κ. Κουρκουτάς: Η ανθρωπιά του και η ευαισθησία του, το ήθος του ήταν το σήμα κατατεθέν του Γρηγόρη Πλατανιά.

Δημοσιεύουμε την παρακάτω νεκρολογία

του κ. Ν. Ζωρογιαννίδη, Γεν. Διευθυντή του Υπουργείου Πολιτισμού, συμπολίτη του αείμνηστου Γρηγόρη:

Υπάρχουν κάποιες ζωές που δεν ταιριάζει να τις ιστορήσεις μ' αληθινές λέξεις. Τους πρέπει να πλάθονται με ιστό παραμυθένιο. Απίμακρα απ' το αποκύημα των αισθήσεων. Την τρυφερότητά τους για παράδειγμα, την αξιοπρέπεια, την εντιμότητα, πώς να τις περιγράψεις; Τα μεγάλα νοήματα δεν φανερώνονται με λέξεις. Τα νοιώθεις μονάχα. Σαν τα παραμύθια, όταν λέγονται από γιαγιάδες που κοντεύει να βασιλέψουν.

Ήταν, λοιπόν, μια φορά κι έναν καιρό -δεν πάνε πολλές μέρες-ένας άνθρωπος που χαιρόταν με τις χαρές των άλλων. Τις πρόσχε σαν δικές του. Τις έκλεινε σ' ένα "κουτάκι", τις έκανε "μνήμες" και τις έδινε με τη γνώριμη εκείνη διακριτικότητα που κάθεται η πεταλούδα πάνω στο λουλούδι. Ο άνθρωπος αυτός, ο Γρηγόρης -που 'ξερε πως είναι στείρα η σκέψη χωρίς ηθικό έρεισμα και πως ο θαυμασμός, όταν μεταπλάθεται δόλια σε δόξα, κρύβει μέσα του μύρια κακά - ξεχώριζε ανάμεσά μας, γιατί ένοιωθε τέρψεις για τα χαρίσματα των άλλων, γιατί αφαιρούσε απ' τη μετριότητα των καιρών μας την ασχήμια κι έβαζε στη θέση της στοχα-

σμούς, γιατί γνώριζε να δίνει χωρίς επίδειξη και γιατί σκορπούσε απλόχερα την εκτίμηση, όπως η φύση τ' ανοιξιάρικα μπουμπούκια.

Στον ύπνο του δεν έβλεπε όνειρα υπεροψίας, ούτε πλούτη που ξεγέλανε τις ψυχές, μήτε και καθρεφτιζόταν σε λαμπερούς καθρέφτες. Του 'φτανε η επιφάνεια ενός ρυακιού, που 'βλεπε μέσα σε τούτο ολόκληρο τον κόσμο. Ίσως γι' αυτό και σώπαινε. Δε φύτεψε ποτέ σε κανενός μας την ψυχή αμφιβολίες. Το βλέμμα του ήταν καθαρίο σαν το χιόνι στην κορφή του Βελουχιού. Δεν παραπονεθήκε για τις πληγές που τάνοιξαν, μήτε και που φανέρωνε τους στεναγμούς του. Ο λόγος του ήταν θετικός σαν ατσάλι, η ηθική του σπίδα λαμπερή κι η αλήθεια του ίσια σαν κυπαρίσσι.

'Αξαφνα η άνοιξη ζήτησε να τον κάνει πλάσμα της για να τον σώσει απ' τον αργό θάνατο.

Αυτή είναι η ιστορία του.

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΣΠ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ (1926-2001)

Έσβησε μόνη στα 75 της χρόνια από εγκεφαλικό η Στεφανία Γιαννακοπούλου, συνταξιούχος. Είχε εγκαταλείψει το χωριό με την έναρξη του εμφυλίου πολέμου. Χαρακτηριστικός τύπος νέας Μικροχωρίτισσας με τον κότσο των πλούσιων μαλλιών της. Νοικοκυροπούλα με τέσσερους αδελφούς, στητή, περήφανη με παράστημα και αποφασιστικότητα ενέπνεε την νεανική αγάπη στον καπετάνιο της αντίστασης από το Βουτύρο και ύστερα του εμφυλίου καπετάν Ψαριανό, με

τον οποίο συνέδεσε τη ζωή της. Η μοίρα δεν της επεφύλασσε τη χαρά της οικογενειακής ζωής γιατί με την περιπέτεια του εμφυλίου βρέθηκε αυτή στη φυλακή και ο καπετάν Ψαριανός να αριθμείται στον κατάλογο των νεκρών. Αργότερα κοντά στα αδελφια της και τον πατέρα της στον Πειραιά, θα αρχίσει να εργάζεται στο εργοστάσιο του Κεράνη, όπως πολλοί συγχωριανοί μας και να ξαναφτιάχνει τη ζωή της. Οι οδύνες που πέρασε δεν την άφηναν να έρχεται στο χωριό. Η ιστορία της σε κινηματογραφικό σενάριο πέρασε στην ταινία του Κ. Βρεττάκου, "Τα παιδιά της Χελιδόνας", σε σενάριο του Δ. Χαριτόπουλου, δηλ. του γιού της αδελφής της. Η Στεφανία μια καλωσυνάτη και τραγική μορφή θα μας μείνει αλησμόνητη.

ΑΜΑΛΙΑ Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(3-3-2001)

Πέθανε ξαφνικά στο χωριό η Αμαλία σύζυγος του Κων. Γιαννακόπουλου στις 3 Μαρτίου, όπως φαίνεται από παρόμοιο εγκεφαλικό, όπως και η κουνιάδα της Στεφανία δύο μήνες νωρίτερα. Ψηλή, λεπτή, καλωσυνάτη και δραστήρια γυναίκα, που είχε προσαρμοστεί στη ζωή του χωριού, όπου ζούσε με τον άνδρα της. Τα 75 της χρόνια δεν της φάνοταν κι όμως η μοίρα της ήθελε να μείνει για πάντα στο Μικρό Χωριό. Ας είναι αιώνια η μνήμη της.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΤΡ. ΚΥΡΙΤΣΗ

1915-2001

Η Κωνσταντίνα Τρ. Κυρίτση γεννήθηκε το 1915 στο Κλαψί. Ήταν θυγατέρα του Ανδρέα Κουρτέση. Παντρεύτηκε τον Τρύφωνα Κυρίτση το 1937 και από τότε ζούσε στο Μικρό Χωριό μέχρι τον εμφύλιο. Απέκτησαν δύο παιδιά τον Πάνο και το Νίκο τα οποία μεγάλωσε σχεδόν μόνη της, αφού έλειπε ο άντρας της, ξενητεμένος στην Αμερική τα σκληρά χρόνια της κατοχής και του εμφυλίου.

Εργάστηκε μεγάλο χρονικό διάστημα στο εργοστάσιο του "Κεράνη" στον Πειραιά και στον Πειραιά μεγάλωσε και μόρφωσε τα παιδιά της. Ήταν πολύ καλή μάνα και κατόρθωσε να ξεπεράσει τις αντιξοότητες και δυσκολίες της ζωής της. Τα τελευταία χρόνια ζούσε μεγάλο διάστημα στο Μικρό Χωριό.

Τον Απρίλη του 2001 απεβίωσε στα 86 της

χρόνια μετά από ολιγοήμερη ασθένεια. Στην κηδεία της που έγινε στο κοιμητήριο Μενιδίου παρευρέθησαν τα παιδιά της και τα εγγόνια της, συγγενείς, αρκετοί Μικροχωρίτες και φίλοι των παιδιών της. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής που τη σκεπάζει. Ο Θεός να την αναπαύσει και η ψυχή της ας ξεκουραστεί στη γαλήνη.

ΟΛΓΑ Π. ΖΗΣΙΜΟΥ 1926-2001

Δίπλα στον αγαπημένο της κοπάδι άφησε την τελευταία της πνοή ξαφνικά και ανεπώνεχα η αγαπημένη μας Ολγα. Μια υπέροχη νοικοκυρά που με ανοιχτή καρδιά και χαμόγελο σκορπούσε σε όσους χωριανούς τη συναντούσαν στον Αη Γιάννη εκεί που ξεβγαλνε το κοπάδι της. Το θλιβερό μήνυμα ήρθε

να μας αιφνιδιάσει που βύθισε σε πένθος τους δικούς της και όλους τους χωριανούς μας. Με μια απέραντη καλοσύνη με χαμόγελο με τον καλό λόγο λατρευόταν από όλο τον κόσμο. Η Ολγα γεννήθηκε στο Κερασσώρι Ευρυτανίας το 1926. Μεγάλωσε με πολλές δυσκολίες και στερήσεις ένα σπάνιο σε ήθος παληκάρι και σπάνιου χαρακτήρα και μία κόρη ισάξια της μάνας της. Απέκτησε δύο εγγόνια από την κόρη της και από εκεί ψηλά θα καμαρώνει αυτά τα αγγελούδια γιατί αγγελική ήταν κι αυτή. Εφυγε από τον κόσμο που κόσμησε με την υπέροχη παρουσία της. Ήταν εφοδιασμένη με πολλές αρετές και αγάπη στους συνανθρώπους της και καλόκαρδη με σπάνιο χαρακτήρα. Ο θάνατός της ήταν οδυνηρό χτύπημα για την οικογένειά της και πιο πολύ για τα εγγόνια της που την λάτρευαν. Γεμάτη αγάπη από τους δικούς της και τους χωριανούς της και την αγαθή μνήμη που αφήνει η ψυχή της ας ξεκουραστεί στη γαλήνη. Στην τελευταία της κατοικία τη συνόδεψαν οι συγγενείς της και όλοι οι χωριανοί της. Ο Θεός ας αναπαύσει την αγνή ψυχή της πάντα ζωντανή η θύμησή της και αιώνια η μνήμη της.

ΑΛΚΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

1922-2001

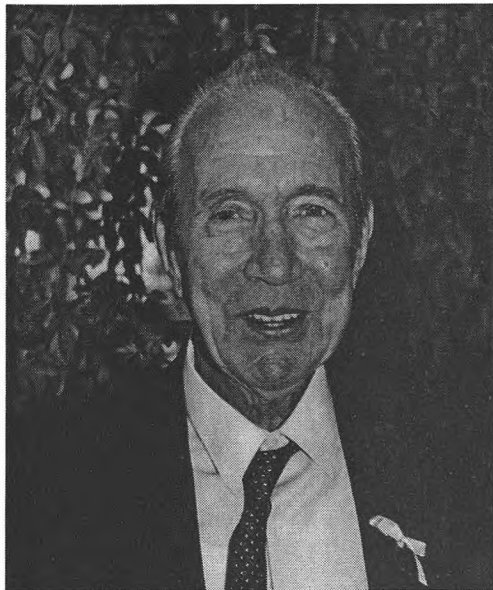
Γεμάτος αγάπη από τους δικούς του τους φίλους του από τους Μικροχωρίτες που τον γνώρισαν έφυγε από κοντά μας τις μέρες αυτές ο δικός μας Άλκης. Υπήρξε άνθρωπος απλός, πρoός, καλοσυνάτος και ευγενής, και άφησε μία πλούσια παρακαταθήκη από σπάνιες αρετές.

Έφυγε από τον κόσμο που κόσμησε με την υπέροχη παρουσίαση του. Θα τον θυμόμαστε πάντα με αγάπη σαν εκείνη που έδειχνε και εκείνος για μας. Έφυγε έτσι αθόρυβα όπως ήταν από τον κόσμο τα χρόνια που έζησε.

Ευχόμαστε ο χρόνος να απαλύνει γρήγορα το μεγάλο πόνο των δικών του. Εκφράζουμε στα αγαπημένα του πρόσωπα, στη σύζυγό του Αθηνούλα, τα θερμά μας συλλυπητήρια.

Έλαβε μέρος στην Εθνική Αντίσταση και πλήρως και αυτός τη συμμετοχή του αυτή με διώξεις και πολύχρονες φυλακίσεις.

Θα τον θυμόμαστε ως έναν αξιαγάπητο άνθρωπο και εξαιρετικό μέλος της Μικροχωρίτικης κοινωνίας και της Αδελφότητάς.

Πάντα τη φωτεινή μορφή του όσοι τον γνώρισαν δεν θα ξεχάσουν ποτέ. Στην τελευταία του κατοικία τον συνόδεψαν πλήθος συγγενών και φίλων. Θα μας λείψεις. Θα σε θυμόμαστε πάντα και νάναι ελαφρύ το χόμα της γης που σε σκεπάζει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΗΤΣΙΟΥ

Πέρυσι έφυγε ξαφνικά προδομένος από την καρδιά του ο Γιάννης Μήτσιου, συνταξιούχος του ΟΤΕ Λαμίας, αφήνοντας ορφανή την οικογένειά του. Ήταν παντρεμένος με την Ελένη, το γένος Παπαϊωάννου (γαμπρός του Μαστρογιάννη) με την οποία απέκτησε δύο παιδιά. Ζούσε στη Λαμία μαζί με την πεθερά του Βασιλική, η οποία είχε πεθάνει ένα χρόνο νωρίτερα.

Ήταν ήσυχος και μετρίσιος άνθρωπος και δεν έχανε ευκαιρία νάρχεται στο Μικρό Χωριό, παρόλο ότι ο ίδιος δεν είχε δικό του σπίτι εκεί. Βοηθούσε συγχωριανούς σε θέματα του ΟΤΕ, ακόμη και την Αδελφότητά μας ενημέρωνε όταν τα τηλέφωνα σπάνιζαν στο χωριό μας. Τελευταία τον συναντούσε κανείς στην εκκλησία του Αγ. Λουκά, όπου ο Γιάννης πρόσφερε τις καλές του υπηρεσίες ως ενοριακός επίτροπος, βοηθώντας την εκκλησία, που ήταν στη γειτονιά του με ποικίλους τρόπους.

Ας είναι ελαφρό το χόμα της Φθιωτικής γης που τον σκεπάζει.

SUN & SEA

TRAVEL AGENCY

- Αεροπορικά εισιτήρια για όλο τον κόσμο • Συνεδρία - Εκθέσεις
- Οργανωμένες εκδρομές • Διαβατήρια - Βίζες

Στις οικονομικότερες τιμές!!

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΓΙΟΥΡΝΑ - ΒΟΥΓΑ Σινώπης 29, Αμπελόκηποι, Τηλ.: 7799261

Ξενοδοχείο Εστιατόριο Καφετέρια

«Η ΧΕΛΙΔΩΝΑ»

Δ/ση ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΝΙΑΣ

Θέα προς το Βελούχι

Παραδοσιακή φιλοξενία εξυπηρέτηση
Παλαιό Μικρό Χωριό Πληρ. τηλ. 0237-41221

ΤΟ ΧΩΡΙΑΤΙΚΟ

Ψησταριά

Εστιατόριο - Χωριάτικη Κουζίνα

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ

Νέο Μικρό Χωριό Τηλ. 0237/41257/41103

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΔΩΜΑΤΙΑ

Α' κατηγορίας

ΑΖΑΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΗ

ΔΩΜΑΤΙΑ

Νέο Μικρό Χωριό, Πληρ. Τηλ. 0237/41318

COUNTRY CLUB

HELLAS HOTEL

ΝΤΑΒΑΡΙΝΟΣ ΣΩΤΗΡΗΣ

Hotel Manager

Μικρό Χωριό - Καρπενήσι, Τ.Κ. 360 75

Τηλ.: 0237/41570-6, Fax: 0237/41577

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΜΑΤΙΑ
ΡΙΝΑ ΤΑΣΙΟΥ

Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. Τηλ. 0237/41349

ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΖΑΡΡΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ
ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΜΑΤΙΑ

Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. Τηλ. 0237/41236/41433

Ψησταριά - Ταβέρνα

Χωριάτικη κουζίνα

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. τηλ. 0237/41300

Ταβέρνα «Η ΓΩΝΙΑ»
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ετοιμα φαγητά της ώρας

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΠΟΛΥΤΕΛΗ ΔΩΜΑΤΙΑ

Νέο Μικρό Χωριό Πληρ. Τηλ.: 0237 41393

Ξενώνας

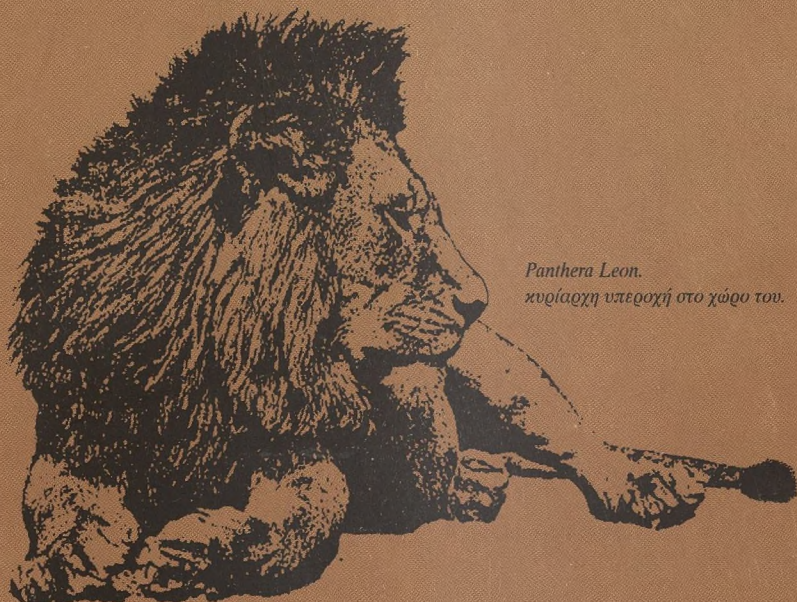
«Το ρίζωμα»

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΠΟΥΡΑ

Νέο Μικρό Χωριό

τηλ. (0237-41170) FAX: (0237-41486)

Κάποιοι ανάμεσά μας, Έχουν πιο Ανεπτυγμένο «ένστικτο» Υπεροχής:

Panthera Leon.
κυρίαρχη υπεροχή στο χώρο του.

ΙΔΙΩΤΙΚΟ Τ.Ε.Λ.
ΠΛΑΚΑ

- ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
- ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ
- ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΕΧΝΗΣ
& ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ

ΙΔΙΩΤΙΚΟ Τ. Ε. Λ.
Αναγνωρισμένο από το Κράτος

Ζωναρά 10, Τηλ.: 6457082-4,
5244011, 8250552, 6875421